

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M   R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Jirsy a přísedících Jarmila Makovského a Bc. Blaženy Švestkové v hlavním líčení konaném dne 28. srpna 2019 v Brně, **t a k t o :**

Obžalovaní

1) L.K.,

nar. XXXXX, bytem XXXXX, OSVČ,

2) O.K.,

nar. XXXXX , bytem XXXXX , zaměstnán ve společnosti XXXXX jako finanční a správní ředitel a dále jednatel společnosti XXXXX

j s o u   v i n n i ,   ž e

jako jednatelé společnosti XXXXX , se sídlem XXXXX (dále jen „společnost XXXXX “), poté, co na základě jejich rozhodnutí L.K. jménem této společnosti podepsal žádost o změnu licence k výrobě elektřiny, která byla dne 1. 12. 2009 podána u Energetického regulačního úřadu

v Jihlavě, se záměrem neoprávněně získat pro tuto společnost podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů ve fotovoltaické elektrárně v Čekanicích, okr. Tábor, nechali řízení o změně licence provést, ačkoli věděli, že bezpečnost výroby nemohla být v řízení prokázána a že nebyly splněny technické předpoklady pro rozhodnutí o změně licence, neboť byli srozuměni s tím, že v řízení byla předložena zpráva revizního technika G.T. č. 51209 ze dne 10. 12. 2009 o revizi elektrického zařízení, v níž byla elektroinstalace ve výrobě v rozporu se skutečností popsána jako dokončená a výroba jako schopná bezpečného provozu, a že v řízení byla předložena smlouva o nájmu výroby, kterou dne 7. 12. 2009 podepsali a podle které byla výroba údajně dokončena, a na základě těchto nepravdivých informací dosáhli toho, že Energetický regulační úřad v Jihlavě dne 29. 12. 2009 v rozporu se zákonem vydal rozhodnutí pod č. j. 09083-6/2009-ERU o změně licence č. 110100339, které dne 30. 12. 2009 nabylo právní moci, takže společnost XXXXX zdroje na základě tohoto rozhodnutí, po povolení, uděleném dne 29. 12. 2009 společností XXXXX, zahájit zkušební provoz výroby dne 31. 12. 2009 a po připojení k distribuční soustavě, začala neoprávněně uplatňovat podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za ceny stanovené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2009, ačkoliv reálně mohla obdržet licenci pro zařízení uvedené do provozu až v roce 2010 a teprve od této doby mohla uplatňovat podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, kdy na základě mylné důvěry ve správnost rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a v oprávněnost uplatňované podpory, kdy bylo obžalovanými zaměstnancům distribučních společností a operátora trhu zamlčeno, že licence byla získána prostřednictvím nepravdivých podkladů, byla společnost XXXXX v době od 10. 11. 2010 do 29. 6. 2016 neoprávněně podpora z dotací ze státního rozpočtu České republiky vyplácena, a to za období od ledna 2010 do prosince 2010 včetně společností XXXXX zastoupené společností XXXXX ve formě tzv. zeleného bonusu v celkové výši 2.244.080,70 Kč, za období od ledna 2011 do prosince 2012 včetně společností XXXXX ve formě výkupní ceny za rok 2011 a tzv. zeleného bonusu za rok 2012 v celkové výši 6.005.207,79 Kč a v době od ledna 2013 do května 2016 včetně ve formě tzv. zeleného bonusu společností XXXXX v celkové výši 27.538.352,83 Kč, čímž byla České republice způsobena škoda v celkové výši 35.787.641,32 Kč, přičemž za dobu předpokládané životnosti elektrárny tzn. po dobu 20 let by společnost XXXXX celkem neoprávněně získala formou podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů celkovou částku ve výši okolo 187.894.672 Kč,

t e d y

obžalovaní L.K. a O.K.

jednak jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l i

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j í

obžalovaný L.K. a

I. podle § 209 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestů zařazuje do věznice **s ostrahou.**

II. Podle § 67 odst.1 a § 68 odst.1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **400 denních sazeb po 2.000 Kč.**

Podle § 69 odst.1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

III. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

obžalovaný O.K.

I. podle § 209 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

II. Podle § 67 odst.1 a § 68 odst.1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **500 denních sazeb po 3.000 Kč.**

Podle § 69 odst.1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců.**

III. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) roků.**

Podle § 102 a § 101 odst.2 písm.e) trestního zákoníku se společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, **zabírá náhradní hodnota** spočívající v zabránění částky 1.824.785,27 Kč z částky 21.622.880, která byla dne 20.4.2017 zajištěna na bankovním účtu společnosti XXXXX.

O d ů v o d n ě n í :

1. Dne 1.11.2017 byla ke krajskému soudu podána obžaloba na L.K., O.K. pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a dále na G.T. pro pomoc ke spáchání zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se měli obžalovaní dopustit jednáním podrobně popsáním v podané obžalobě.

2. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 12.9.2018 byl obžalovaný G.T. na základě podané obžaloby uznán vinným výše uvedeným zločinem, za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let a dále trest zákazu činnosti v trvání rovněž 5 let. Dále bylo soudem rozhodnuto, že se společnosti XXXXX zdroje zabírá náhradní hodnota spočívající v zabránění částky 1.824.785,27 Kč. Obžalovaní L.K. a O.K. byli podle § 226 písm.b) trestního řádu podané obžaloby zproštěni a společnost XXXXX byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Z podnětu odvolání státního zástupce a společnosti XXXXX však byl uvedený rozsudek vrchním soudem zrušen ve zprošťujícím výroku, ve výroku o zabránění náhradní hodnoty a ve výroku o náhradě škody a věc byla v tomto rozsahu vrácena krajskému soudu k novému rozhodnutí.

4. Vrchní soud sice na jedné straně konstatoval, že zdejší soud provedl dokazování v požadovaném rozsahu, nicméně na straně druhé takto provedené důkazy dostatečně nevyhodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst.6 trestního řádu. Zdejšímu soudu tedy nebylo uloženo dokazování doplnit, ale již provedené důkazy odpovídajícím způsobem vyhodnotit. Vzhledem k tomu, že rozsah provedeného dokazování zůstal neměnný, lze tedy ve shodě s odůvodněním původního rozsudku nejprve zopakovat obecná právní východiska, která podstatným způsobem předurčují rozsah provedeného dokazování v nyní projednávané trestní věci.

5. Výroba elektrické energie fotovoltaickými elektrárnami byla do konce roku 2012 právně upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů s tím, že podle § 3 odst.1 cit. zákona se podpora podle tohoto zákona vztahuje na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice využívajících XXXXX zdroje, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst.1 tohoto zákona pak provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem

přenosu nebo XXXXX elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

6. Tímto zvláštním právním předpisem byl zák.č. 458/2000 Sb. (tzv. energetický zákon), který v ustanovení § 3 odst.3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Podle § 5 odst.3 cit. zák. pak fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podle § 7 odst.1 citovaného zák. se licence udělovala na základě písemné žádosti, ke které bylo nutno podle § 7 odst.4 písm.d), e) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.

7. Technické předpoklady se pak podle § 9 písm.c) prováděcí vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2009 u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi), stanovených zvláštním právním předpisem, kterým bylo ustanovení § 6c odst.1 písm.a) zák.č. 174/1968 o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, dle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech.

8. Podle § 7 odst.2 písm.b) citované vyhlášky užívací právo k energetickému zařízení žadatel prokazoval nájemní smlouvou, smlouvou o výpůjčce nebo jinou smlouvou, na základě které žadateli vzniklo právo užívat dané energetické zařízení.

9. Uvedené doklady tedy byly tzv. povinnými důkazy, které se předkládaly spolu se žádostí o udělení licence (resp. v daném případě změně licence). Bez těchto důkazů (samozřejmě kromě ještě důkazů dalších např. prokazujících finanční předpoklady) nebylo možno licenci vydat. Nicméně v této souvislosti je třeba ještě připomenout, že řízení o vydání licence je řízením správním, v rámci něhož se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) postupuje právě podle tohoto předpisu, který v § 50 stanoví, že podkladem pro vydání rozhodnutí se rozumí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení tedy jako podklad pro případné rozhodnutí mohly sloužit i jiné důkazy navržené účastníky řízení.

10. Pokud se týká výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů a výše tzv. zelených bonusů, pak k jejich stanovení byl zmocněn Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ) výše citovaným zák.č. 180/2005 Sb., kdy dle § 6 odst.1 úřad stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů (dále jen "výkupní ceny") samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy.

11. Výkupní cena elektřiny na rok 2010 z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2009 byla stanovena Cenovým rozhodnutím ERÚ č.5/2009 ze dne 23.11.2009 na částku 13.050 Kč za MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena na částku 12.080 Kč za MWh. V případě zařízení uvedeného do provozu až v roce 2010 činila výkupní cena částku 12.150 Kč za MWh a výše zeleného bonusu částku 11.180 Kč za MWh, což představuje snížení zhruba o 7,5 % oproti podpoře stanovené pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009.

12. Jak již bylo uvedeno výše, základním předpokladem pro získání oprávnění k výkonu podnikání v energetických odvětvích bylo udělení příslušné licence, kdy bez tohoto pravomocné správního rozhodnutí by žádná výrobní nemohla nárok na výkupní ceny nebo zelený bonus uplatnit. Vzhledem k tomu, že i v nyní projednávané věci se jednalo o předčasně užívanou fotovoltaickou elektrárnu před jejím dokončením, je podstatou daného případu zjištění, zda licence pro provozování fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE), byla udělena oprávněně resp. zda licenční řízení nebylo ovlivněno skutečnostmi zakrývajícími reálný stav věcí. Slovy obžaloby řečeno, zda ERÚ resp. pracovníci tohoto úřadu podílející se na licenčním řízení nebyli zástupci žadatele o udělení licence, kteří byli vedeni úmyslem zajistit pro spol. XXXXX (dále jen spol. XXXXX) výhodnější výkupní ceny (zelené bonusy) platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009, oklamání (uvedení v omyl) předložením nepravdivých podkladů a zamlčováním skutečného stavu dokončenosti příslušné FVE. V druhé řadě mělo být pracovníkům distribučních soustav (resp.následně operátora trhu) zamlčeno, že k udělení licence došlo na základě nepravdivých důkazů, v důsledku čehož pak ze strany těchto společností docházelo k opakovanému proplácení faktur, kterými spol. XXXXX nárokovala vyšší podporu oproti té, která by ve skutečnosti této společnosti náležela.

13. Dle podané obžaloby pak měly být oněmi nepravdivými doklady nájemní smlouva a revizní zpráva. V souvislosti s posouzením významu revizní zprávy je nutno připomenout, že revizní zpráva prokazující bezpečnost energetického zařízení byla současně nezbytným podkladem i pro stavební řízení, v němž byly posuzovány podmínky povolení předčasného užívání a zkušebního provozu fotovoltaické elektrárny, a revizní zpráva rovněž byla vyžadována pracovníky distribuční soustavy v rámci připojení výroby k distribuční soustavě.

14. Výše zmíněná právní úprava a její konsekvence pro zájemce o provoz fotovoltaických elektráren pak vymezují základní důkazní mantinely, které spočívají v zjištění, zda se stal skutek, pro který byla podána obžaloba, což je nezbytnou podmínkou pro navazující závěr o případné trestnosti takto zjištěného skutku a s tím související trestní odpovědností osob postavených před soud.

I. Skutková zjištění

15. Soud tedy již v původním řízení provedl dokazování výsledkem obžalovaných, výsledkem níže uvedených svědků, jakož i čtením dalších svědeckých výpovědí či úředních záznamů o podaných vysvětlení svědků z přípravného řízení. Vyslechnut byl i zpracovatel odborného vyjádření k otázce výše způsobené škody, jakož i zpracovatel znaleckého posudku předloženého k téže otázce obhajobou. Dále byl čten i znalecký posudek z oboru kybernetiky. Kompletně byly provedeny i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu a dále fotografie na datovém nosiči, který je rovněž součástí spisu. V dalším řízení po zrušení vydaného rozsudku již další dokazování prováděno nebylo a lze tedy vycházet z důkazů provedených v původním řízení.

16. Po provedení takto poměrně rozsáhlého dokazování a zhodnocení provedených důkazů pak lze shodně s původním rozhodnutím konstatovat, že provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že se stal skutek popsáný v podané obžalobě. Z provedeného dokazování je tedy zřejmé, že v roce 2009 započala výstavba FVE Čekanice, přičemž od prosince 2009 souběžně s touto výstavbou probíhalo licenční řízení na ERÚ, v rámci kterého byly překládány požadované listiny, mezi nimiž byla i výchozí revizní zpráva č. 51209 týkající se nízkonapětové (tzv. NN) části elektrárny. Licenční řízení bylo dne 29.12.2009 ukončeno vydáním rozhodnutí č.j.09083-6/2009-ERU o změně licence i ve vztahu k FVE Čekanice, na základě čehož provozovatel této elektrárny - společnost XXXXXv roce 2010 začala vyrábět elektrickou energii a čerpat státní podporu v podobě tzv. zeleného bonusu resp. výkupní ceny určené pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009. K uvedeným závěrům, vyplývajícím z následujících důkazů dospěl krajský soud již v původním řízení, a protože po zrušení vydaného rozsudku již nebylo prováděno další dokazování, lze rozbor těchto důkazů přejmout z původního odůvodnění.

17. Ve sv.5 se tedy na č.l. 1370 – 1378 nachází Smlouva o dílo uzavřená dne 18.9.2009 mezi společnostmi XXXXX (dále jen XXXXX) jako dodavatelem a XXXXX (dále jen XXXXX) jako objednatelem, jejímž předmětem byla dodávka a instalace fotovoltaiické elektrárny, včetně připojení na distribuční soustavu. Jednalo se o kompletní montáž a oživení elektrárny, sestávající zejména z fotovoltaiických panelů, měničů, kabeláže AC a DC, rozvaděčů a transformátorů. Podle smlouvy tak mělo být, vedle další komponentů, instalováno zejména 14 technologických kontejnerů, 98 střídačů (zn. F. IG 500), 196 střídačů (F. String control unit), 7 trafostanic, 20 384 fotovoltaiických panelů umístěných na odpovídajícím počtu konstrukcí a kabeláž propojující jednotlivé komponenty. Předmětem smlouvy bylo zhotovení elektrárny o výkonu 4,484 MWp do plně funkčního provozu s tím, že součástí dodávky bude i příslušná dokumentace včetně výchozích revizních zpráv.

18. Z výpisu z obchodního rejstříku je pak dále zřejmé, že do 23.10.2009 byl předsedou představenstva společnosti XXXXX Z.T., nar. XXXXX, který za společnost uvedenou smlouvu také podepsal. Od 23.10.2009 byl předsedou představenstva uvedené společnosti M.Z., nar. XXXXX, který od 30.12.2009 za společnost podepisoval navazující dodatky smlouvy dílo (viz.sv.5 č.l. 1384 – 1386). Od 23.10.2009 byl předsedou dozorčí rady společnosti XXXXX obžalovaný O. K. a členem dozorčí rady obžalovaný L.K.. Ke dni 1.11.2010 byla společnost XXXXX vymazána z obchodního rejstříku, neboť byla zrušena bez likvidace fúzí sloučením se společností XXXXX(dále jen XXXXX zdroje), na niž jako na nástupnickou společnost přešlo jmění zanikající společnosti XXXXX.

19. V návaznosti na uzavřenou smlouvu o dílo ze dne 18.9.2009 jsou dále součástí spisového materiálu předávací protokoly na základě kterých dodavatel - společnost XXXXX předává odběrateli – společnosti XXXXX dne 12.11.2009 celkem 4.144 ks FV panelů a 2/3 kabelového systému (sv.5 č.l. 1387), dne 9.11.2009 celkem 7.840 ks FV panelů (sv.5 č.l. 1389), dne 2.11.2009 celkem 8.400 Ks FV panelů, kompletní dodávku podkonstrukce S. a 1/3 kabelového systému, dne 4.12.2009 celkem 14 ks rozvaděčů NN, 7 ks trafostanic, 7 ks rozvaděčů trafostanic, 46 ks střídačů F., 71 ks stringů včetně kompletní dodávky komunikace (senzorů), oplocení areálu a kompletního provedení výkopů (sv.5 č.l. 1393). Na předávací protokoly poté navazuje fakturace, kdy společnost XXXXX dne 2.11.2009 fakturuje společnosti XXXXX fa.č.210 090055 dodávku FVE v hodnotě 90.781.741,82 Kč, dne 9.11.2009 fa.č.210090061 dodávku FVE v hodnotě 90.781.741,82 Kč, dne 18.11.2009 fa.č.210 090065 dodávku FVE v hodnotě 113.477.177,87 Kč, dne 23.11.2009 fa.č.210090078 dodávku FVE v hodnotě 113.477.177,87 Kč, dne 30.12.2009 fa.č.210090106 dodávku FVE v hodnotě 50.434.301,54 Kč, dne 25.12.2009 fa.č.21009098 dodávku FVE v hodnotě 36.312.696,46 Kč a dne 30.12.2009 fa.č.21009105 dodávku FVE v hodnotě 4.539.087 Kč (sv.2 č.l. 547 – 559).

20. Ve sv.5 je na č.l. 1399 – 1403 založena Smlouva o nájmu nemovitostí uzavřená dne 7.12.2009 mezi společnostmi XXXXX (za kterou jednal M. Z.) jako pronajímatelem a XXXXX zdroje (za kterou jednali obžalovaní O. K. a L. K.) jako nájemcem, jejímž předmětem byl pronájem FVE Čekanice, tak aby nájemci bylo umožněno užívání tohoto objektu za účelem provozování FVE elektrárny na základě licence udělené ERÚ. Přílohou této smlouvy je technická specifikace elektrárny, která zahrnuje 20.834 ks FV panelů, 98 ks střídačů F., 20.834 ks konstrukce S. a 7 ks trafostanice.

21. Uvedené důkazy tedy ve stručnosti dokladují výstavbu FVE, kterou realizovala společnost XXXXX pro společnost XXXXX-, která následně tuto FVE pronajala společnosti XXXXX zdroje, jejímiž jednatelem byli od 1.4.2009 obžalovaní K. a K., kteří byli současně členy dozorčí rady společnosti XXXXX.

22. Z připojeného správního spisu ERÚ sp.zn.LIC-09083/2009-ERU je dále zřejmé, že dne 1.12.2009 byla na úřad doručena žádost společnosti XXXXX zdroje o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby podepsaná obžalovaným K.em, v níž je žádáno o změnu licence pro FVE Žabčice, FVE Bežerovice, FVE Čekanice, FVE Chýnov a dále pro další větrné a vodní elektrárny. K žádosti týkající se FVE Čekanice byly, krom dalších dokumentů, dne 23.12.2009 a 29.12.2009 doloženy výše citovaná smlouva o nájmu ze dne 7.12.2009, zpráva o výchozí revizi ev.č.51209 vystavená obžalovaným T., revizní zpráva č. 141-

09 týkající trafostanice TS6, rozhodnutí o předčasném užívání FVE Čekanice vydané Stavebním úřadem MěÚ Tábor dne 23.12.2009 včetně protokolu o místním šetření sepsaného dne 22.12.2009. Rozhodnutím ERÚ ze dne 29.12.2009 č.j.09083-6/2009-ERU pak bylo rozhodnuto o změně licence i ve vztahu k FVE Čekanice. Kopie licenčního spisu je založena ve sv.6 čl. 1621 – 1688. Originál licenčního spisu pak tvoří přílohu trestního spisu a konečně licenční spis v elektronické podobě je dále založen na CD ve sv.1 na čl. 77.

23. Na základě udělení licence a povolení zkušebního provozu ze strany spol. XXXXX ke dni 31.12.2009 poté FVE Čekanice začala v roce 2010 do distribuční soustavy dodávat a fakturovat vyrobenou elektřinu s tím, že fakturováno bylo za výkupní ceny resp.zelené bonusy stanovené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2009 (viz. odborné vyjádření .sv.2 čl. 486 – 514 resp. vlastní fakturace ve sv. 8 a doklady o výplatě podpory ve sv.9).

24. Výše uvedené důkazy tedy jednoznačně prokazují, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba nejméně v rozsahu popisujícím výstavbu FVE Čekanice, licenční řízení a následnou fakturaci elektřiny vyrobené ze zařízení uvedeného do provozu v roce 2009, což ostatně nijak nezpochybňují ani obžalovaní.

25. Další dokazování pak bylo zaměřeno již na okolnosti výstavby FVE Čekanice v návaznosti na data vytvoření revizní zprávy a nájemní smlouvy, jakožto tzv. nezbytných důkazů vyžadovaných v licenčním řízení. Byť otázka pravdivosti údajů prezentovaných v revizní zprávě vypracované G. T. již byla vyřešena v původním řízení a závěry zdejšího soudu byly plně potvrzeny odvolacím soudem, je v souvislosti s posouzením trestní odpovědnosti obžalovaných K. a K. nutno důkazy vztahující se ke stavu FVE Čekanice ke dni 7.12.2009 a 10.12.2009 znovu v podstatě ve stejném rozsahu zopakovat.

26. Ještě před popisem důkazní situace týkající se naznačené části dokazování však považuje soud zapotřebné zabývat se nejprve obecnými otázkami týkajícími se obsahu výchozí revize fotovoltaické elektrárny a to i v souvislosti s pojmy, které sám obžalovaný (nyní již pravomocně odsouzený) T. v revizní zprávě použil (elektrické zařízení, elektrická instalace), což je podstatné pro následné posouzení konkrétní revizní zprávy ze dne 10.12.2009. Z veřejně dostupných zdrojů je pak možno zjistit, že elektrickým zařízením se rozumí technické zařízení, které ke své činnosti nebo působení využívá účinků elektrických nebo elektromagnetických jevů. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Elektrická zařízení se dělí podle účelu, podle napětí, podle druhu proudu, podle nebezpečí úrazu elektrickým proudem a podle provozní spolehlivosti (viz.Wikipedie). Elektrická instalace je pak sestava vzájemně spojených elektrických předmětů které mají koordinované charakteristiky, sloužící k plnění jednoho nebo několika určených úkolů (srov. 826-10-01 ČSN IEC 60050-826 – Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 826: Elektrické instalace).

27. Z pohledu uvedených definicí a pojmů je zřejmé, že v případě fotovoltaické elektrárny jsou oněmi trvale instalovanými předměty na straně nízkého napětí fotovoltaické panely, střídače (či jinak měniče), rozvaděče a transformátory, přičemž elektrickou instalací je míněno vzájemné spojení těchto elektrických předmětů. K tomuto zjištění lze dospět nejen prostým výkladem výše uvedených pojmů, ale i na základě tzv.zdravého selského rozumu, tzn. i bez opakovaného znaleckého zkoumání, protože má-li být elektrické zařízení v podobě fotovoltaické elektrárny

prohlášeno za bezpečného provozu schopné, musí obsahovat základní navzájem propojené komponenty, bez kterých lze těžko hovořit o nějakém fotovoltaickém systému. Jinými slovy řečeno – bez nainstalovaných a navzájem propojených fotovoltaických panelů nelze již z logiky věci hovořit o fotovoltaickém zařízení, protože bez těchto panelů elektrárna prostě žádnou elektrickou energii ze slunce nevyrobí. A pokud je tato elektrická energie ze slunce zachycena fotovoltaickým panelem, musí být dále přenášena systémem dalších navzájem propojených elektrických předmětů (nízkonapěťová část) až do příslušného transformátoru, kde je přeměněna na napětí vysoké. Ostatně i ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod 20. energetického zákona (ve znění účinném v rozhodné době) charakterizuje výrobu elektřiny, jako energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení.

28. V konkrétním případě FVE Čekanice tedy musel revizní technik vycházet z projektové dokumentace a porovnávat ji se skutečným stavem. Řádné kabelové propojení všech uvedených technologických komponentů (elektrických předmětů) pak musel revizní technik prohlédnout a provést potřebné funkční zkoušky a měření.

29. Závěrem lze k obecné otázce revizních zpráv v případech fotovoltaických elektráren připomenout, že problematika licenčního řízení v oblasti fotovoltaických elektráren byla předmětem celé řady soudních řízení, ať již na úseku správního (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7As 114/2015, 4 As 132/2015, 9 As 256/2015, 2 As 313/2015, 7 As 204/2015, 7As 140/2016, 9 As 145/2016, 9 As 146/2016) či trestního soudnictví (srov. např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 10T 1/2013, 46T 7/2013, 43T 4/2017, Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017 či Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 6 Tdo 968/2016, 3 Tdo 990/2018). Tuto problematiku také projednával i Ústavní soud (srov. např. III.ÚS 1210/16, I.ÚS 2082/17, II.ÚS 2038/17).

30. Tato řízení se vesměs týkala podobné problematiky, a to posouzení, zda doklady předkládané ERÚ v rámci licenčního řízení odpovídaly reálnému stavu fotovoltaických elektráren či zda se jednalo o doklady nepravdivé či hrubě zavádějící. V uvedených řízeních byla opakovaně řešena i otázka revizí těchto elektráren s tím, že základní podmínkou umožňující, aby vůbec mohlo být takové elektrické zařízení revidováno a následně prohlášeno za bezpečného provozu schopné, je pouze jeho technologická dokončenost. A jak již bylo uvedeno výše, k tomuto zcela logickému závěru dle přesvědčení soudu není třeba ani zvláštního odborného vzdělání, neboť i z hlediska laického pohledu lze stěží prohlásit za bezpečné elektrické zařízení, jehož podstatné komponenty nezbytné pro jeho provoz ještě nejsou nainstalovány, natož vzájemně propojeny.

31. V této souvislosti tedy soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, v němž je uvedeno, že : „ Zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny může být způsobilá deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam, neboť slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu věci, a proto je velice podstatné, zda údaje v ní uvedené odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě (srov. rozsudek č. j. 7 As 140/2016 – 99, či rozsudky ze dne 3.

12. 2015, č.j. 9 As 19/2015 - 141, nebo ze dne 15. 12. 2015, č.j. 9 As 30/2015 - 70). Předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny. Taková revizní zpráva totiž dostatečně neprokazuje splnění technických předpokladů, a není způsobilým podkladem pro náležité zjištění skutkového stavu věci ve správním řízení. V případě, že údaje v revizní zprávě neodpovídají skutečnosti, může to vyvolat její nevěrohodnost, resp. nepoužitelnost v řízení o udělení licence“.

32. Nejvyšší správní soud dále např. v odůvodnění rozsudku sp.zn.7 As 204/2015 uvádí : „ Stanoví-li tedy energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Připuštění jiného názoru by mohlo vést k nežádoucímu stavu, kdy by Úřad mohl udělit licenci k provozování zařízení i za situace, kdy by nebylo zcela jisté, zda všechny jeho součásti splňují požadavky pro bezpečný provoz ... Podobně Nejvyšší správní soud judikoval ve věci vedené pod sp.zn. 4 As 132/2015 či 9 As 74/2016.

33. Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 11.12.2018 sp.zn.3 Tdo 990/2018 týkajícího se uvedené problematiky např. konstatoval, že „.....revizní technik měl v rozhodnou dobu postupovat obvyklými metodami pro obor elektrevizí ve vztahu k fotovoltaickým panelům, tj. podle pravidel řemesla s poznatky v době aktuálními a dostupnými. Byť české technické normy nebyly obecně závazné, nic to nemění na tom, že české technické normy jsou považovány za kvalifikovaná doporučení a poskytovaly „pro obecné a opakované používání pravidla, směrnice nebo charakteristiky činností nebo jejich výsledky zaměřené na dosažení optimálního stupně uspořádání ve vymezených souvislostech“ (§ 4 odst. 3 zákona č.22/1997 Sb. v tehdy účinném znění). Jednotlivé požadavky pro prohlídku výchozí revize pak stanovuje norma ČSN 33 2000-6. Minimálně tak revizní technik měl po montáži fotovoltaických panelů zkontrolovat typ panelů, počet, porovnat jej s projektovou dokumentací, zjišťit, zda jsou panely opatřeny CE nebo prohlášením o shodě, zda došlo k jejich nainstalování podle návodu (výrobce, projektu) a zda nedošlo k jejich poškození....“.

34. K těmto závěrům pak krajský soud jen dodává, že pokud takto měl revizní technik postupovat ve vztahu k FV panelům, stejné požadavky na instalaci, zapojení a shodu s CE nebo prohlášením o shodě je nutno vztáhnout i k dalším navazujícím elektrickým předmětům ve fotovoltaickém systému.

35. Výše citovaným judikatorním závěrům pak plně odpovídá i sdělení Státního úřadu inspekce práce (sv.6 č.l. 1877 – 1880), z něhož vyplývá, že revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Aby bylo možno ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. V opačném případě před ukončením akce a bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu nelze celkovou výchozí revizi provést. Pokud je revize prováděna na části zařízení, které ještě není dokončeno jako celek, je ji nutné považovat za dílčí, která může sloužit za podklad pro vypracování celkové revize. Ze znaleckého posudku vypracovaného Českým vysokým učením technickým v Praze se rovněž podává, že revizní zpráva prokazuje bezpečnost revidovaného systému a celková revizní zpráva osvědčuje funkčnost a bezpečnost elektrárny jako

celku. Stavebně musí být dokončeny všechny součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení. Tedy veškerá elektroinstalace včetně krytů a popisků, finální uložení vodičů, dokončená montáž přístrojů. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí FVE, tedy např. osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. V případě FV panelů je nutno doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Lze tedy konstatovat, že bez finálně instalovaných FV panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části FVE (sv.6 č.l. 1896 – 1906).

36. Výše uvedené závěry pak značně limitují přesvědčivost znaleckých posudků vypracovaných VUT v Brně (sv.12 č.l. 3621 – 3625) a P. S. (sv.12 č.l. 3630 – 3636). Znalecký posudek vypracovaný VUT Brno navíc pouze obecně popisuje způsob provádění revizí, přičemž právě tento znalecký posudek podrobil Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném rozhodnutí sp.zn.2 As 313/2015 kritice v porovnání s výše citovaným znaleckým posudkem vypracovaným ČVUT v Praze. Znalecký posudek vypracovaný S. se sice vztahuje k projednávané revizní zprávě, nicméně bez jakéhokoliv studia spisového materiálu pouze na základě obsahu revizní zprávy vychází z předpokladu, že obžalovaný provedl revizi v rozsahu, v jakém ji popisuje v revizní zprávě. Přitom i osobě bez příslušného odborného vzdělání musí být zřejmé, že nelze vůbec revidovat, natož prohlásit za bezpečné, zařízení, u něhož komponenty nezbytné pro jeho provoz nejsou v době revize vůbec nainstalovány. Nadto z citované judikatury dále vyplývá, že revizní zprávu lze nahradit znaleckým posudkem, avšak pouze pokud je znalecký posudek vyhotoven v čase rozhodném pro posouzení bezpečnosti. Není tedy v žádném případě možné znaleckým posudkem posoudit zpětně bezpečnost energetického zařízení ke konkrétnímu datu, kdy znalec může vycházet toliko z listinných důkazů, nikoliv ze skutečného stavu elektrárny příslušné době (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 As 173/2014 či sp.zn. As 204/2015).

37. Přistoupí-li soud ke konkrétním důkazům, pak příslušná **revizní zpráva č.51209** se nachází ve sv.5 na č.l. 1518 – 1533 a vyplývá z ní, že výchozí revize byla vykonána ve dnech 9. – 10.12.2009, přičemž prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení (srov. definici tohoto pojmu v odst.č.26) je schopné bezpečného provozu. Po puštění napájení nutná kontrola impedance smyčky, chráničů a funkčnosti. Předmětem revize je sílová elektroinstalace technologie výroby elektrické energie, mimo část VN a zařízení slaboproudu. Dále ze zprávy vyplývá, že na FVE je celkem nainstalováno 4,438 kWp ve 20176 ks panelů, 14 ks rozvaděčů ve 14 ks technologických kontejnerech, propojovací kabely, 97 ks střídačů a 194 ks sdružovačů jednotlivých větví (stringů) do jednoho. Na rozvaděče byly předloženy osvědčení o kusové zkoušce.

38. Z uvedené revizní zprávy se tedy podává, že předmětem revize je NN část elektrického zařízení - fotovoltaické elektrárny, která zahrnuje všechny FV panely do požadovaného výkonu, kabelové propojení mezi těmito panely a sdružovači jednotlivých větví (stringů) do jednoho (F. SCU), kabelové propojení mezi sdružovači jednotlivých větví a měniči-střídači (F. IG 500), kabelové propojení mezi sdružovači jednotlivých větví a sdružovacími rozvaděči (R1-14), které se nacházejí v technologických kontejnerech.

39. Vzhledem k tomu, že dle výše citované revizní zprávy měla být ke dni 10.12.2009 předmětná elektrárna v části NN schopná bezpečného provozu, musely být práce související s touto NN technologickou částí FVE vykonány do dne ukončení revize, a to včetně dodání nezbytných technologických komponentů a kabelového propojení mezi nimi, neboť pouze za situace, kdy je revidované elektrické zařízení po technologické stránce dokončeno, může být předmětem revize dokladující jeho bezpečnost.

40. K otázce stavu FVE Čekanice v době vypracování revizní zprávy resp. až do konce roku 2009 bylo v hlavním líčení provedeno množství důkazů, jak v podobě svědeckých výpovědí, tak v podobě důkazů listinné a věcné povahy. Tyto důkazy lze pak obecně rozdělit na tři okruhy. Jeden důkazní okruh v podobě zejména výpovědí původně spoluobžalovaného T. a výpovědí části svědků, zejména osob podílejících se na výstavbě FVE, směřuje k závěru o funkčnosti a bezpečnosti FVE v době provádění revize, druhý okruh zahrnuje výpovědi svědků, kteří se rovněž účastnili výstavby FVE, avšak nebyli schopni se přesvědčivým způsobem vyjádřit k postupu stavebních prací resp. meliorací, přičemž poslední důkazní okruh (jedná se zejména o výpovědi osob nezainteresovaných na výstavbě a listinné a věcné důkazy) potvrzuje pravý opak. K otázce melioračních prací se ještě dále vyjadřovali obžalovaní a svědci účastníci se pravidelných porad společnosti XXXXX zdroje.

41. Původně spoluobžalovaný **G.T.** v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l.3665 – 3673), že elektrárna Čekanice byla od začátku problematická kvůli velkému množství vody na místě stavby. Zajištění elektrárny po materiální stránce však probíhalo bez potíží, nevyskytovaly se žádné problémy s dodávkami materiálu ani s množstvím pracovníků. Obžalovaný viděl, kolik se na elektrárně nachází pracovníků a jak rychle jsou schopni pracovat. Jak se však blížil termín dokončení a práce postupovaly, začalo docházet k problémům s konstrukcemi, na kterých byly umístěny panely, neboť docházelo k jejich posuvu a hrozilo poškození panelů a jejich znehodnocení. Z tohoto důvodu byla dodavatelská firma nucena provádět úpravy. Ještě před samotnou revizí nízkonapěťové části fotovoltaické elektrárny obžalovaný několikrát (minimálně pětkrát) navštívil místo stavby, přičemž kontroloval, jak se ukládají kabely a zapojují jednotlivé komponenty. Prakticky si tak v průběhu výstavby připravoval revizi elektrárny. Při jeho první návštěvě byla elektrárna ve výstavbě, provádělo se tam zatlučování pilotů, osazování kontejnerů a kabeláž. Samotnou revizi pak obžalovaný prováděl postupně, tak jak byly dokončovány jednotlivé části elektrárny. Vždy se předem domluvil s koordinátorem stavby, který vždy připravil požadovanou část elektrárny k revizi. Obžalovaný nevyloučil, že pokud určitou část elektrárny jeden den zrevidoval, druhý den mohla stejná část vypadat úplně jinak.

42. Obžalovaný ve své výpovědi dále popsal obecný postup při provádění revizí tzv. NN části fotovoltaické elektrárny. Uvedl, že proběhne prohlídka a porovnání stavu stavby s příslušnou projektovou dokumentací, následuje měření a funkční zkoušky. Ty však v případě fotovoltaické elektrárny Čekanice nepřicházely v úvahu, jelikož elektrárna nebyla pod napětím. Nezbytná je pak prohlídka jednotlivých zařízení – v tomto případě se jednalo o střídače, rozvaděče a kabeláž. V případě rozvaděčů je nutné zjistit, jestli jsou k nim k dispozici příslušné protokoly o zkouškách a jestli mají příslušné atesty. U střídačů je potřeba zjistit, v jakém množství se na stavbě nacházejí a jaký mají výkon, což měl obžalovaný připraveno ještě před samotnou revizí. Při revizi se pak ověřuje mimo jiné bezpečnost izolace kabelů - kabel se odpojí od panelů, pustí se do něj vyšší

napětí a měří se, jestli je kabel spojený se zemí a jestli nemá porušenou izolaci. Naměřené hodnoty se pak uvedou do revizní zprávy.

43. Obžalovaný potvrdil, že předloženou revizní zprávu č.51209 ze dne 10.12.2009 (sv.5 č.l. 1518-1533) vypracoval. Fakt, že naměřené hodnoty jsou u revizních zpráv i ohledně dalších elektráren úplně stejné, vysvětlil tím, že fotovoltaické elektrárny Chýnov a Čekanice jsou identické, liší se jen velikostně a rozložením panelů. Tento fakt revizi usnadňuje. Podle obžalovaného bylo nejspíše jeho chybou, že do revizní zprávy uvedl, že revize probíhala jen 2 dny a nikoliv že probíhala postupně. Obžalovaný rovněž vysvětlil metodu měření a uvedl, že celkově prohlídka stavby s kontrolou a porovnáním s dokumentací zabrala zhruba den a půl. Není přitom problém provést i dvě revize ve dvou dnech. Součástí revize pak byla i kontrola string boxů, střídačů, zapojení a kabelů. Revizní zprávu si objednala společnost XXXXX , konkrétně jejím jménem pan J.. Obžalovaný si nebyl jistý, zda předával zprávu přímo jemu anebo na sekretariátu dané společnosti. Dále obžalovaný potvrdil, že předmětem revize bylo 14 kontejnerů. K důkazům na č.l. 639 až 644 (zprávy o stavu výstavby ke dni 14.12. a 20.12.2009) uvedl, že dle jeho názoru tyto reporty neodpovídají reálné situaci na stavbě. Faktura za revizi byla vystavena na XXXXX , a to včetně výpisu jejich jednotlivých dílčích částí. Celková částka pak byla stanovena za kompletní revizi. Nebylo rozhodující, kolikrát v rámci ní obžalovaný elektrárnu navštívil.

44. Dále obžalovaný uvedl, že jako revizní technik nemá povinnost kontrolovat následný stav zařízení, u něž provedl revizi. Pouze konstatuje stav zařízení v daném okamžiku, kdy provádí revizi. Po demontáži fotovoltaických panelů není nutné provést jejich novou revizi. Společnost XXXXX zdroje o obsahu revizní zprávy obžalovaný neinformoval. Spoluobžalovaného K. pak v životě neviděl. Materiály pro revizi mu poskytovala společnost XXXXX . Obžalovaný uvedl, že má elektrotechnické vzdělání. Náležitosti revizní zprávy jsou uvedeny v příslušné normě. Jak konkrétně jsou však v dané revizní zprávě tyto náležitosti uvedeny, již ale norma nestanoví. Revizní zprávy se proto svým zpracováním mohou vzájemně odlišovat. Revizi prováděl obžalovaný sám, občas požádal ad hoc o pomoc třetí osoby na stavbě. Pokud se však týká odpojení panelů před měřením, toto provedl obžalovaný zcela sám, má na to příslušnou kvalifikaci. Podle obžalovaného bylo celé staveniště osázeno kontejnery, jak je také uvedeno v revizní zprávě. Teprve až následně došlo k jejich reklamaci. K otázce protokolů o kusové zkoušce rozvaděčů obžalovaný dodal, že praxe byla i taková, že protokol o kusové zkoušce daného komponentu byl vyhotoven teprve po revizi části elektrárny, v níž se daný komponent nacházel.

45. Svědek **J. J.**, předseda představenstva společnosti XXXXX , v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3757 – 3797), že v roce 2009 převzali projekt na FVE Čekanice. Společnost S. zpracovala geologický plán, v červenci 2009 zde byl proveden geologický průzkum. Podle svědka byl provedený chybně, zejména v místech kde se dříve nacházel rybník. Kvůli tomu se pak na problémy se zamokřením přišlo až na konci října nebo začátkem listopadu, kdy přišly první deště. Výkopy pro kabeláže zde prováděl tým pana D.. Kvůli zmíněným problémům bylo třeba stavbu odvodnit. Pan D. navrhnul kontaktovat pana S., specialistu na meliorace. O nutnosti provést meliorační práce XXXXX dle svědka nevěděl, jelikož meliorační práce byly hrazeny z rozpočtu společnosti XXXXX . Na stavbě se pak svědek nacházel celkem dvakrát. Společnost S. uznala chybu v podobě špatně naprojektované délky pilotů. V řádu hodin nicméně zajistila výrobu

delších pilotů a cca za týden tak byla k dispozici správná technologie. Pan D. provedl výkopovou práci pro provrtání kabeláže a odvodňovací práce základního teritoria Čekanice. Ze začátku šlo vše skvěle, koncem listopadu 2009 tak byly zapojeny kontejnery. Nové piloty se pak natloukly v polovině prosince. Již koncem listopadu však elektrárna byla podle svědka funkční a stabilní – na stavbě se podíleli renomovaní, evropská dodavatelé. V polovině prosince však přišla obleva a hrozilo poškození stolů. Pan D. proto pokračoval v melioračních pracích. Na stavbě tou dobou pracovalo cca 250 lidí. V dané lokalitě se nacházely 3 projekty velikosti Čekanice a skupiny pracovníků se mezi nimi dle potřeby přesouvaly. Koordinátory v Čekanici byli pan K. s panem F.. Ti vedli stavbu a pro svědka působili jako „styčné body“.

46. Svědek sám měl na starosti zajištění technologie. Ke konci roku 2009 nemohla být elektrárna podle svědka kompletně hotová, jelikož se zde již prováděla příprava na rozsáhlejší meliorační práce. Konkrétní detaily ohledně přípravných prací svědek neznal. Byl si však jistý, že kvůli nim muselo dojít k demontáži již nainstalovaných fotovoltaických panelů. Jedna až dvě třetiny panelů se musely demontovat kvůli bezpečnosti a aby nedošlo k jejich poškození. Stejně tak se koncem roku 2009 měnily a reklamovaly kontejnery kvůli problémům s odvětrávacím systémem. Dodavatelská společnost F. totiž změnila technologii střídačů, takže by v jarních měsících došlo k jejich přehřívání. K prvnímu takovému případu došlo v listopadu 2009. Společnost F. uhradila veškeré náklady touto chybou vzniklé – odvoz kontejnerů, přepracování apod. a zdarma dodala i spoustu náhradních dílů. Původní kontejnery se pak uplatnily na jiném projektu. Jak je možné, že se některé kontejnery i přes výše uvedené tvrzení i v roce 2016 na stavbě nacházely, svědek vysvětlit nedokázal. Svědek uvedl, že FVE Čekanice dosáhla rekordu, když byla minimálně 3 až 4 krát zbourána a znovu podstavěna.

47. Evidenci činností na stavbě včetně melioračních prací vedla společnost T. Stavební deník nebyl v žádném případě prioritou. Z toho pak může plynout nesoulad mezi skutečností a informacemi v dokumentech – např. dodacích listech. Zápisy do stavebního deníku nebyl pověřen svědek, proto nemohl vysvětlit, proč v něm není žádná zmínka o melioračních pracích v průběhu prosince 2009 ani proč v něm není ani heslovitý zápis o demontáži jakéhokoliv panelu. Svědek uvedl, že na stavební deník nebyl kladen důraz, on osobně kladl větší důraz na zápisy z koordinačních porad. Stavební deník svědek nikdy neviděl a netušil, že by měl mít nějakou vypovídající hodnotu. Podle svědka se nejvěrohodněji dá skutečný stav věci zjistit z přepravních dokumentů. Skutečnosti dále odpovídají předávací protokoly investorovi a vystavené faktury dodaného zboží. Zprávu z realizace FVE dne 20. 12. 2009 svědek nečetl, nemohl proto vysvětlit zde uvedené tvrzení, že na stavbě byly osazeny pouze dva kontejnery, odpovídalo realitě. J. D. pak svědek nikdy neviděl. Na konci listopadu 2009 musela být podle svědka elektrárna osázena patřičnou technologií. V opačném případě by obžalovaný T. nemohl provést příslušné revize. Fakt, že na fotodokumentaci z 23. 11. 2009 se ještě žádné panely a některé konstrukce nenacházejí, vysvětloval svědek tím, že se na elektrárně neustále montovalo a demontovalo. Byl zde tým 250 lidí, takže dokázal stavět velmi rychle. Na fotodokumentaci se podle svědka nikdo z nich nenacházel proto, že nejspíše byli krátkodobě převedeni, aby pomáhali na jiném projektu.

V půlce prosince byla elektrárna postavená – veškerá technologie byla na místě a bylo možné provést revizi. Veškerá kabeláž byla vytažená a zapojovala se v momentě, kdy v daném úseku byla prováděna revize.

48. Pokud jde o vztah k investorovi, byla podepsána smlouva o dílo. Jejím předmětem bylo postavení solární elektrárny dané velikosti, její rozpočet, souhrn zboží a vše, co mělo být součástí oné elektrárny. Na základě podobných smluv společnost XXXXX postavila cca 89 projektů za dobu 28 měsíců, po celé ČR. Činnosti související s vyřízením licence součástí smlouvy o dílo nebyly. Tu si vyřizovala sama společnost XXXXX zdroje, společnost XXXXX pouze zajišťovala podklady, které předávala k zajištění licence. Ty pak koordinátor postoupil Investorovi. Na starosti to měl pan M., který kontroloval a řešil vše ohledně licencí. Investora – společnost XXXXX zastupoval pan Z.. O komplikacích na FVE Čekanice svědek věděl, nicméně Z. sdělil, že i tak vše jde podle plánu. Meliorace nepochybně byly vícepráce. Panu Z. svědek řekl, že problémy s odvodněním nejdříve zkusí odstranit sami na vlastní náklady a až posléze případně předloží jiný způsob řešení. Mimo pana Z. svědek komunikoval i s obžalovaným K., nikoliv však ohledně průběhu výstavby. Ke kupní smlouvě na č.l. 1756-1758 nejprve svědek uvedl, že počet zde objednaných kontejnerů a počet kontejnerů, které se skutečně na stavbě nacházely, neseďí, jelikož se na dodávce podíleli 3 dodavatelé. Nikdo v ČR totiž nebyl schopen dle svědka přijmout tak velkou objednávku v příslušné rychlosti dodání, jako bylo třeba. Ke zjištění, že i na základě svědkem dodaných listin, byly kontejnery vyrobeny pouze jedním výrobcem, svědek uvedl, že se spletl.

49. Ohledně stavby v Čekanicích probíhaly koordinační porady, kterých se účastnili koordinátoři a asistentka, jež pořizovala zápis. Tyto porady se konaly v různých lokalitách poblíž jednotlivých staveb. Svědek se účastnil 95 % těchto porad. Zástupce Investora se těchto porad neúčastnil. V roce 2010 započaly meliorační práce hned po Novém roce – začátkem ledna. Ke kontejneru výr.č. 1884, který byl podle dodacího listu předán 6. 1. 2010 svědek uvedl, že spousta předávacích protokolů se vyřizovala zpětně. Jestli tomu tak bylo i u tohoto kontejneru svědek nevěděl. Předání hotového díla podle svědka probíhá ve dvou fázích. Nejprve se předá veškerá dokumentace ohledně daného projektu, podepíší se příslušné dokumenty a provedou se platby. Poté dochází k předání díla odbornému personálu Investora. Tito lidé pak mají elektrárnu a její pravidelné udržování na starosti. V případě společnosti XXXXX zdroje zabralo předání díla několik hodin. K listině – Prohlášení o bezpečnosti FVE ze dne 29.12. resp. 28.12. 2009 svědek uvedl, že se jedná o standardní dokument, který se vystavoval na začátku každé realizace, avšak nějaká jeho část zřejmě chybí. Text dokumentu svědkovi podle jeho vyjádření jistě někdo předpřipravil, svědek tvořil pouze dodatky ke smlouvě o dílo. Ono předpřipravení provedl některý z techniků, zřejmě pan F. či pan S.. Na nastudování příslušné listiny měl svědek cca 2 minuty s ohledem na množství dokumentů, které měl v daném období podepsat.

50. Svědek J. S. v přípravném řízení uvedl (č.l. 893 – 903), že ve společnosti XXXXX pracoval jako technický ředitel a měl na starosti přípravu projektů až po finální projektovou dokumentaci a následnou realizaci elektráren. V případě FVE Čekanice měl pod sebou dva koordinátory J. K. a R. F.. Svědek byl na místě výstavby

elektrárny asi 4x až 5x, přičemž informace o průběhu stavby dostával zejména od koordinátorů. Poté, co se na stavbě začaly bortit konstrukce, bylo rozhodnuto o provedení melioračních prací, což technicky řešila firma T.. S melioračními pracemi se začalo někdy v průběhu listopadu a končilo se někdy v březnu. Musela se rozkopat významná část pozemku, samotná část elektrárny se musela hodně rozebírat, musely se předělávat piloty. Zpočátku bylo postupováno dle jednoduchých obrázků od projektanta a poté na základě projektu. Revize elektrárny probíhala v několika dnech, přičemž svědek předpokládá, že to, co bylo hotovo se zrevidovalo a pak se pokračovalo na další postavené části. Revizní zprávu poté svědek obdržel a založil do šanonu. Fyzicky stav elektrárny v návaznosti na revizní zprávu nekontroloval. Vzhledem k tomu, že si svědek nepamatoval, kdy byl na stavbě naposledy, nedokázal se vyjádřit ke stavu elektrárny k 10.12. resp. k 22.12.2009. Za společnost XXXXX zdroje byly dokumenty předávány buď panu M. nebo D.. Svědek M. posílal seznam dokumentů potřebných k podání žádosti o licenci.

51. Svědek **R.F.**, zaměstnanec společnosti XXXXX, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3693 – 3698), že v této společnosti vykonával dvě funkce – jednak působil jako koordinátor na živnostenský list a jednak měl s.r.o., které dodávalo pracovníky. Jeho nadřízenými byli pan J. a technický ředitel společnosti J. S.. V květnu roku 2009 mu pan J. řekl, že má s panem K. postavit elektrárnu. Dostal příslušnou dokumentaci, bylo mu předáno pole, kde se začalo stavět. Postupem času však zjistili, že toto pole je podmáčené a není možné na něm stavět. Pan J. mu nicméně řekl, že se stavět musí. Proto zkusili najít řešení, kterým byla meliorace. Informace o tom, že bude nutná meliorace, pak byla předána do společnosti XXXXX k panu D. nebo panu M.. Jestli ji předal osobně svědek nebo někdy jiný, si svědek nevzpomněl. Bylo nutné odvodnit obrovskou část. Při první návštěvě jim bylo ukázáno, kudy mají vést hlavní páteřní trasy. Tlačil je čas, proto začali bez projektu. Připravili meliorační trasy, do toho se hotové kusy začaly hroutit kvůli nestabilnímu prostředí a byla nutná demontáž. Elektrárnu tak vlastně postavili několikrát – vždy postavili a zase rozebrali nejprve kvůli jiným pilotům, pak kvůli melioraci. Panoval tam chaos, nic se nedělalo tak jak mělo. Elektrárna nicméně stojí. Spolu s panem K. měl svědek na starosti technologii mechanickou a posléze elektrickou. Svědek byl spolu s panem K. koordinátorem, navzájem se střídali. Svědek popsal, že jako koordinátor seděl v buňce, řešil plány, lidi příliš organizovat nemusel, jelikož byli zkušení. Došlo k najmutí geodetické firmy, posléze k montování kabelů a stavbě konstrukcí.

52. Investorem stavby byl dle svědka nejspíše pan D., alespoň tomu se zodpovídal. Jediným úkolem bylo, postavit elektrárnu do konce roku. Pan D. se na stavbě objevil zhruba jednou týdně či jednou za čtrnáct dnů, měl volný přístup. Zprávy o harmonogramu prací mu svědek nepodával, jelikož podle jeho názoru viděl sám, jak práce postupují. S panem M. spolupráce fungovala stejně jako s panem D., jen se vídali méně často. Obžalovaný T. tam začal chodit až později. Svědek nikomu neříkal, že stavba je schopna revize. Obžalovaný T. pokaždé řekl, co bude potřebovat zrevidovat, oni mu to postavili a posléze opět rozbourali. Tento postup byl způsoben melioracemi. Svědek uvedl, že to, co T. zrevidoval, za pár hodin už nestálo, a nedokáže si představit, že by to obžalovaný T. nevěděl.

53. Přesné termíny výstavby svědek neznal, jen věděl, že byl tlačěn, aby dokončil stavbu do konce roku. Před kolaudací byla elektrárna hotová celá, posléze došlo k jejímu rozebrání, zároveň probíhaly meliorace. Meliorační práce měla na starosti společnost T., svědek do nich nezasahoval. Svědek připustil, že je možné, aby úklid staveniště probíhal za současné meliorace. Pan J. měl 28. 12. nějaké informace o tom, že bude muset dojít k melioraci, jinak dojde k ohrožení výstavby. Podmáčené podloží způsobilo hýbání konstrukcí, které tak musely být vytaženy. Meliorace představují jen dílčí položku z hlediska financí, proto se dle svědka tolik neřešily z hlediska schvalování. Stavěly se tři elektrárny najednou - Čekanice, Bežerovice a Chýnov. Subdodavatelem byly společnosti E., S., nějak tam figurovalo i jméno B.. Přímě na stavbě pak svědek komunikoval nejčastěji s panem K..

54. Stavební deník svědek označil za cār papíru, kdyby bylo na něm, tak by ho nevedl. K záznamu ze dne 28. 12. 2009 uvedl, že to bylo ve skutečnosti jinak, než je tam napsáno. Proč tomu tak je, neví, jelikož onen text nepsal. Meliorace nebyly součástí původního projektu, jednalo se o vícepráce, jejichž hodnotu svědek neznal. Svědek kladně odpověděl na otázku, zda by si nechal schválit meliorace jako vícepráce v hodnotě několika milionů Investorem. Technologické kontejnery v Čekanicih měly podle svědka špatnou ventilaci, musely se demontovat a vyměňovat. Tuto záležitost nicméně řešila společnost XXXXX. Svědek netušil, odkud se kontejnery vozily. Ke zprávě výrobce těchto kontejnerů na č.l. 1690 a 1790 uvedl, že netuší, jestli došlo k výměně za kontejner z jiné elektrárny anebo se jednalo o nový kontejner. K reportům z výstavby z 14. a 20. 12. 2009, kde je hovořeno pouze o instalaci 2 kontejnerů, svědek uvedl, že neví, kdy byla ukončena revize. Dva kontejnery byly na stavbě umístěny nastálo, 11 jich pak bylo demontováno. Zároveň probíhaly montáže i demontáže a meliorace. Svědek netušil, proč o tom není ve stavebním deníku zmínka. Kdy byly přivezeny rozvaděče ve srovnání s revizí, rovněž nevěděl. Posléze svědek uvedl, že ví, že proběhlo místní šetření stavebního úřadu, nevybavuje si však, že by tam byl. Podle svědka by bylo možné přesunout kontejnery z jedné fotovoltaické elektrárny do druhé, nevěděl však, proč by to někdo dělal. Nicméně proveditelné by to bylo, kontejnery jsou obdobné a liší se jen vevnitř odvětráváním.

55. Svědek J. K., druhý koordinátor stavby FVE Čekanice za společnost XXXXX, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3707 -3709), že se na stavbu dostal jako najatý stavbyvedoucí, aby celou akci řídil. Řídil vše – přípravu staveniště, průběh výstavby, co kdo má dělat atd. Stejnou činnost vykonával i pan F., se kterým měl svědek naprosto stejné kompetence. Výstavba šla zpočátku dobře a podle plánu, později se však přišlo na podmáčený terén, který způsobil komplikace. Muselo dojít k melioračním pracím, které se prováděly od prosince 2009 do ledna, února nebo března 2010, svědek si nebyl jist. Musel být navýšen počet lidí, stavba se rozebírala a znovu stavěla. Jednalo se o vícepráce, svědek nevěděl, jestli muselo dojít k jejich schválení Investorem. Společnost XXXXX mu sdělila, at' provede ony meliorační práce. Stavební deník byl v této době na posledním místě, rozhodně do něj nezapisovali denně. Když do něj zapisovali, tak heslovitě a rychle. Svědek nedokázal vysvětlit, proč ve stavebním deníku není žádný údaj o melioraci a demontáži technologie. Údaje v deníku však podle svědka zcela jistě odpovídají skutečnosti. Svědek pověřil dva lidi zápisem do deníku, nicméně neřekl jim, jakým způsobem mají zapisovat. Když si zápisy přečetl, upozornil pověřené pracovníky, aby pořizovali obsáhlejší zápisy. Revize nízkonapětové části elektrárny probíhala

podle svědka několik dní, jezdil tam obžalovaný T. s pomocníky. Svědek nebo svědkem určená osoba spolu s obžalovaným T. připravili část elektrárny k revidování. Posléze tuto část opět rozebrali kvůli melioračním pracím. S technologickými kontejnery byly podle svědka problémy. Revizi tyto kontejnery podléhaly, a po ní byly postupně odváženy. Měly problémy s odvětráváním, proto musely být reklamovány. Je podle svědka možné, že byly odváženy na jinou akci, to už nebyla svědkova starost. Proč by k takovému odvážení mělo dojít, svědek netušil, on jen potřeboval vyhovující kontejnery. Svědek nevěděl, jestli to, že kontejnery jsou nevyhovující, zjistili již před nebo až po revizi. Pokud platila druhá varianta, tak každopádně neprobíhala nová revize. Kolik bylo na stavbě kontejnerů v době revize, svědek nevěděl, ale kontejnery byly v době revize zapojeny podle příslušné dokumentace. K faktu, že dle dodacího listu byl např. kontejner výr.č.1884 vyskladněn den po revizi, svědek uvedl, že toto nedovede vysvětlit, možná byla chyba v dodacích listech. Pana D. svědek znal, byl to starší pán, zástupce Investora jako stavební dozor. Chodil kontrolovat stav výstavby, jak často svědek nevěděl. Ke zprávě z reportu FVE na č.l.639 svědek uvedl, že špatné kontejnery asi stihli odvézt, v každém případě nemůže vysvětlit slova někoho jiného. Dle svědka na stavbě 14 kontejnerů skutečně bylo. Svědek nevěděl, v jaké fázi rozestavěnosti byla elektrárna při prohlídce kontroly ze stavebního úřadu. Pouze věděl, že povolení na předčasné užívání bylo uděleno na 1/6 nebo 1/7. Na tak malou část bylo uděleno, protože neměli VN připojení nebo něco takového, svědek si nebyl přesně jist. Proč neměli VN připojení svědek také netušil. Elektrárna podle svědka nebyla schopna bezpečného provozu, jelikož to neumožňovalo podloží, se kterým měli problém i trafostanice, se kterými se trochu hýbalo.

56. Svědek **Petr D.**, stavební mistr společnosti T., v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3749 – 3752), že společnost T. na fotovoltaické elektrárně Čekanice prováděla výkopové práce a meliorace. Svědek odhadl, že zde pracovaly stovky lidí. Výsledky práce předávala společnost T. společnosti XXXXX , konkrétně skrze některého z koordinátorů panu J.. Koordinátor byl přítomen a měl přehled o tom, jak výstavba pokračuje. Přípravy k melioračním pracím byly zahájeny v roce 2009. Samotná meliorace se musela provést kvůli podmáčenému pozemku a hroící destrukci konstrukcí elektrárny. Zapadaly stroje a nebylo možné na stavbě dále pracovat. Projekt melioračních prací byl řešen s S. a panem Š.. Se samotnými melioračními pracemi se začalo dřív, než byl projekt hotový, jelikož pracovníky tlačil čas. Byl na ně vyvíjen tlak, aby meliorace proběhly co nejdříve. Celkově meliorace trvaly řádově měsíce. Svědek prováděl čištění melioračního potoka 5., 6. a 9. listopadu 2009.

57. K objednávce na meliorační práce ze dne 12.10.2009 (sv.7 č.l. 2156) a zálohové faktuře na meliorační práce ze dne 19.10.2009 (č.l. 2157) svědek uvedl, že on se fakturami nezabýval, předpokládal, že se jedná o klasickou objednávku. Nevěděl nic o tom, že by daná faktura nebyla proplacena. Někaké přípravné práce k melioracím byly zahájeny již před touto objednávkou, přesný rozsah si však svědek nevybavil. Výstavba elektrárny probíhala dle svědka velice rychle. V souvislosti s melioračními pracemi probíhaly demontáže, montáže, výměny zařízení a něco bylo i reklamováno. Vyměňovaly se za pomoci techniky (auto s jeřábem) technologické kontejnery. Ty byly následně odvezené zpět k výrobcí anebo se přesunuly na jinou stavbu.

Meliorace se prováděly jak bagry, tak frézami. Dodávku materiálu řešili koordinátoři K. a F.. Společnost XXXXX zajišťovala jak materiál, tak kabeláž a konstrukce.

58. K záznamu ze stavebního deníku ze dne 28.12.2009, kde je uvedeno, že je nutno na poli FVE dodělat meliorace s tím, že XXXXX bere na vědomí informaci o nutnosti provedení meliorací a souhlasí se zahájením meliorací ve spodní části pozemku, kdy další postup v melioracích bude stanoven až po obdržení projektu (sv.5 č.l. 1 434) svědek uvedl, že neví, co se do deníku psalo. Do stavebního deníku zapisovali koordinátoři pan K. s F. a popřípadě J.. Společnost T. si dělala vlastní zápisky, které následně spolu s fakturací předala společnosti XXXXX . V současné době proto touto dokumentací svědek nedisponuje, měl k dispozici pouze účetní doklady, jež byly předány policii. Ke zprávě spol. XXXXX ze dne 28.12.2009 v níž je Investorovi sdělováno, že bylo zadáno zpracování projektu meliorací, z něhož vyplynula potřeba provedení melioračních prací s tím, že pokud nebudou meliorační práce provedeny na celém místě plnění a v plném rozsahu, není spol. XXXXX schopna garantovat veškeré záruky (sv.5 č.l. 1.606) svědek uvedl, že ji v životě neviděl. K jejímu obsahu, z něž vyplývá, že podmáčení nebylo natolik kritické, aby to bránilo dokončení elektrárny, uvedl, že dle jeho názoru to kritické bylo.

59. Svědek **P.J.**, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3716 – 3717), že dostal od bratra nabídku, jestli by nechtěl brigádu na fotovoltaické elektrárně. Poté byl panem K. požádán o monitoring pohybu pracovníků a dopisování stavebního deníku. Svědek nevěděl, kdy přesně nastoupil, končil každopádně v létě 2010. Svědek na stavbě hlídal pracovníky, manuálně občas s něčím vypomohl. Pan K. byl koordinátor stavby. Občas zde byl ještě pan F., ale v kontaktu byl svědek hlavně s panem K.. Svědek nevěděl přesně, v jakém stavu se elektrárna nacházela v prosinci 2009, jelikož tam byl docela hektický průběh. Ví, že tam byly panely, docházelo k výměně pilotů kvůli nějakému problému s pohybem, svědek nevěděl přesně. Celá postavená část elektrárny se musela demontovat, svědek nevěděl přesně, jestli to bylo v září nebo říjnu 2009. Svědek si nebyl jist, jestli v prosinci 2009 došlo k demontáži kvůli melioracím. Někdy k ní došlo určitě, avšak svědek nevěděl, jestli v prosinci 2009. V podstatě by se to dalo zjistit ze stavebního deníku. Ten svědek dopisoval během tří dnů dle instrukcí pana K., někdy ale i týden zpětně. Záznam z 28. 12. 2009 psal na popud pana K.. Sám ze své vůle či iniciativy do něj nikdy nic nedopisoval, nepříslušelo mu to. Pan K. si dělal poznámky o probíhajících pracích. Posléze tyto údaje svědek zapsal do deníku. Svědek si nevzpomněl, kdy začala demontáž zařízení. Uvedl, že byly navážené kontejnery. Nevěděl kolik přesně, nájezd kamionů byl tehdy velký, navíc tam byl podle svědka zmatek. Každopádně jich bylo podle svědka hodně. Svědek potvrdil zápis ve stavebním deníku ze 4. 11. 2009, kde se poprvé píše o melioracích. Mluvílo se podle něj o spodních vodách, a že s tím bude nutno něco dělat.

60. Svědek **F.S.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 921 – 925), že na stavbě FVE Čekanice pracoval jako bagrista a prováděl výkopy pro kabely. Dle svědka před zahájením meliorací na stavbě nějaké kontejnery byly. Stav elektrárny k 10.12.2009 svědek neví, ale dle jeho názoru byla elektrárna před Vánocemi dokončená

61. Druhý důkazní okruh zahrnuje vesměs výpovědi svědků, kteří na stavbě FVE pracovali anebo se jiným způsobem podíleli na činnostech souvisejících s výstavbou, nicméně k postupu prací, k melioracím či demontáži technologie se nebyli schopni přesvědčivým způsobem vyjádřit.

62. Svědek **F. J.**, bratr svědka P.J., v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3715 – 3717), že byli požádání společností XXXXX o spolupráci při montáži ocelových konstrukcí a panelů. Pro tuto společnost již dříve něco montovali, proto přišla i nabídka na Čekanice. Svědek domlouval lidi, kteří včetně něj pomáhali na montáži. Práci jim pak určovali koordinátoři za XXXXX , konkrétně pánové K. a F.. Konkrétně dělali na oné elektrárně montáž konstrukcí, podkonstrukcí a montáž panelů. Jiná najatá firma pak zatloukla hlavní piloty, na které oni montovali ocelovou a hliníkovou konstrukci, na kterou byly posléze umístěny panely. Pracovali tam někdy na podzim 2009, přesněji si svědek nepamatoval. Vzhledem k problémům se nakonec určité práce přesunuly až do roku 2010. Kvůli podmáčené zemině a propadu do země muselo dojít k rozebrání pilotů. K tomu podle svědka došlo někdy koncem roku 2009. Svědek nevěděl, jestli tou dobou na stavbě probíhaly meliorace. Průběh prací byl zaznamenáván. Za zápisy byl odpovědný koordinátor, stavbyvedoucí. Některé zápisy prováděl i svědkův bratr. Blíže se však o tyto zápisy svědek nezajímal. Revizím svědek nebyl přítomen, ví, že se o nich jednalo. Stav elektrárny svědek nedokázal popsat, v době před koncem roku měl dovolenou. Osobně byl v Čekanicích naposledy 10. až 12.12. Nicméně celá elektrárna dokončená nebyla. K záznamu ze stavebního deníku uvedl, že jeho úsek byl hotový. Věděl, že se kabely navlékaly pouze provizorně. Vše se dělalo provizorně a pak se k tomu vracelo, jelikož bylo potřeba stihnout termín. Na revizi provizorní zapojení nemělo žádný vliv. Svědek nevěděl, jestli se na stavbě 10. 12. nacházely technické kontejnery. Stejně tak nevěděl, jestli v prosinci probíhaly meliorace. Věděl, že tyto někdy probíhaly, časové období však nikoliv. Roky 2009 a 2010 mu dle jeho vyjádření splývají.

63. Svědek **R.S.** v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3747 – 3749), že v roce 2009 vypracoval projekt a následně vyřizoval stavební povolení FVE Čekanice. Zadání na vypracování onoho projektu dostal v lednu 2009, stavební povolení pak bylo vydáno 17. 7. téhož roku. Na stavbě se svědek byl podívat cca 5 – 6 krát, vždy na základě výzvy pana K., který mu zavolal a sdělil, co je potřeba zařídit. V půlce prosince se byl svědek podívat na stavbě v daném roce naposledy. Navštívil ji kvůli prohlídce z důvodu povolení předčasného užívání. K dispozici měl vyjádření všech dotčených orgánů a na požádání pana D. zkontroloval, že po této stránce je vše v pořádku. Svědek se domníval, že byl přítomen i místnímu šetření ze strany stavebního úřadu ohledně povolení předčasného užívání. V této době na elektrárně žádné meliorační práce podle svědka neprobíhaly, ale roky 2009 a 2010 mu splývají, proto si nebyl zcela jist.

64. V roce 2010, zřejmě na jaře, byl svědek osloven panem D. ze společnosti XXXXX kvůli podmáčenému pozemku a byl požádán o pomoc s vyřízením melioračních prací. Ty se začaly dělat po rozmrznutí půdy. Projekt melioračních prací svědek nezpracovával, na jeho základě pouze uzavíral veřejnoprávní smlouvu, kterou posléze předal panu D.. Svědek nedokázal říct, jestli samotné meliorační práce začaly dříve, než byl vyřízen projekt a uzavřena ona veřejnoprávní smlouva. V každém případě na svědka tlačili, aby se práce udělaly co nejrychleji. Meliorační práce prováděla společnost XXXXX , která byla podle svědka maximálně spolehlivá a perfektní. Problémy s podmáčenou půdou se na stavbě projevíly při zkušebním provozu elektrárny. Svědka ohledně meliorací zajímaly pouze úkony související s uzavřením veřejnoprávní smlouvy, nikoliv samotná pracovní činnost. Projekt na meliorace nicméně viděl. Zařizování nezbytných záležitostí

ohledně veřejnoprávní smlouvy zabralo svědkovi týdny, možná i měsíc. Svědek připustil, že je možné, že stavební činnost probíhala tak, že se některé práce udělaly dopředu a až posléze se „legalizovaly“ stavebním povolením. Jednotlivé součásti elektrárny se tak mohli dělat „načerno“ a stavební povolení bylo udělováno dodatečně.

65. Svědek **R.C.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 708 – 712), že v období let 2009 – 2010 pracoval jako řidič vozidla s hydraulickou rukou na stavbě elektrárny v Čekanicích. Domnívá se, že v listopadu 2009 byly naistalovány panely v rohu, nahoře vlevo při pohledu od trati, zda byly nainstalovány všechny panely koncem roku 2009 však neví. Dále popsal průběh melioračních prací, které započaly v roce 2009, přičemž svědek neviděl, že by docházelo k demontování panelů.

66. Svědek **J. J.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 799 – 802), že jejich společnost XXXXX prováděla na elektrárně činnosti týkající se provedení koncovky kabelů směrem do každé trafostanice a na druhé straně totéž ve vztahu ke spínací stanici a rozvaděči 22 kV. Dále prováděli vlastní připojení kabelu na výstup do distribuční sítě. Tyto úkony prováděl kolega Váňa, který nastoupil dle stavebního deníku 14.12.2009 s tím, že v roce 2009 bylo provedeno pouze zapojení jedné trafostanice a přípojka do distribuční sítě a byla sestavena spínací stanice. Pak na stavbu nastoupili až dne 3.5.2010.

67. Svědek **S.V.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 947 – 949), že v týdnu od 14.12.2009 měl na stavbě FVE Čekanice připravit spínací stanici a připojit jeden transformátor. Ke stavu elektrárny se nedokázal vyjádřit, pouze v místech okolo transformátoru panely již namontovány byly. Svědek dále konkrétně popsal rozsah prováděných prací dle stavebního deníku v roce 2009. V době od 5.5.2010 do 13.5.2010 se pak na jiných transformátorech prováděly stejné práce jako na transformátoru v roce 2009. Zda byly v prosinci 2009 zapojeny všechny panely, svědek neví, nezajímalo ho to.

68. Do třetího důkazního okruhu náleží zejména výpovědi svědků, kteří se na výstavbě elektrárny nepodíleli a průběh stavby sledovali buď jako v tu dobu zcela nezávislí pozorovatelé, anebo jako účastníci místního šetření realizovaného stavebním úřadem při MěÚ Tábor resp. jako pracovníci provádějící zapojení a revizi části VN.

69. Svědek **P.B.**, pracovník Státní energetické inspekce, v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l. 3687 – 3690), že dne 10. 12. 2009 byl účasten kontroly energetické inspekce u společnosti XXXXX. Zhruba 400 metrů od místa této kontroly se nacházelo staveniště fotovoltaické elektrárny Čekanice. Toto staveniště bylo vidět z vlaku, kterým cestovali na zmiňovanou kontrolu do společnosti XXXXX. Viděli, že se tam staví a z profesního zájmu se rozhodli cestou z kontroly se tam zastavit a podívat se. Dále svědek uvedl, že při tomto prvním, neoficiálním kontaktu spolu s kolegyní S. chodili asi 10 až 15 minut kolem staveniště elektrárny, viděli montování konstrukce a panelů. Jedinou jejich tehdejší ambicí byl přitom profesní zájem, jelikož dříve kontrolovali 5-6 fotovoltaických elektráren. Probíhalo tam montování nosných konstrukcí, panelů a dovážka komponentů. Nepohybovalo se tam příliš velké množství dělníků. Svědek se domníval, že výkopové práce tam v tu dobu neprobíhaly. Při první návštěvě mohly být meliorační práce prováděny jedinečně ve vzdálenější části, kam svědek nedohlédl, jinde probíhaly pouze montáže konstrukcí. Při této první návštěvě byla dokončena maximálně polovina elektrárny, domnívá se, že se na stavbě nenacházelo 14 kontejnerů, vidět byly totiž maximálně tři. Svědek si

byl jistý, že kontejnery tam nebyly ve větším počtu na ploše, číslo tři byl však jeho odhad. Svědek uvedl, že ví přesně, že poprvé byl na staveništi v Čekanicích dne 10. 12. 2009 díky dokumentaci, do níž se zpětně podíval. Na stavbě se tehdy podílelo dle jeho odhadu cca 20 lidí, vzpomněl si na bagr, který se tam nacházel. V dále pak byly vidět hotové panely. Meliorace by určitě viděli, pokud by k nim docházelo. Nacházeli se cca tři metry od okraje stavby, kde chodili po okraji louky. S nikým při této neoficiální návštěvě nekomunikovali. Svědek uvedl, že onoho 10. 12. jel do Čekanice pouze kvůli kontrole ve společnosti XXXXX, v případě fotovoltaické elektrárny Čekanice se nejednalo o žádné kontrolní úkony, tudíž o tomto nebyl ani vyhotoven žádný záznam. Byl zde rozbahněný areál. Krajina okolo elektrárny je v mírném svahu, díky tomu svědek viděl celou elektrárnu.

70. Shodou okolností pak v únoru následujícího roku byli vysláni na kontrolu právě do fotovoltaické elektrárny Čekanice. I v tomto případě byl svědek součástí kontrolního týmu. Součástí kontroly bylo i pořízení příslušné fotodokumentace. V únoru 2010 byla elektrárna demontovaná, oproti prosinci 2009 tam toho bylo podstatně méně. Pokud se jedná o kontrolu v únoru, to už na stavbě probíhaly masivní meliorační práce nebo odvodňovací výkopy. Pracovníci uváděli, že je tomu tak kvůli podmáčení. Panely se nacházely na hromádách a probíhala demontáž konstrukcí. Dokládali jim odborný posudek na meliorace a také se snažili doložit, že do konce roku byla elektrárna dokončena a pak rozebrána, což je však podle svědka nerealistické. Pokud se týká protokolu o kontrole ve fotovoltaické elektrárně Čekanice z února 2010, tento vyplňoval pan M. jakožto vedoucí kontroly. Věděl, že on s kolegyní již na stavbě v Čekanicích byli v prosinci 2009. Při kontrole v únoru byly panely vymontované. Kontrola SEI je zahájena oznámením o zahájení kontroly do datové schránky. Pro svědka není problém určit rychlost výstavby, má zkušenosti i s většími elektrárnami, byť ne tak velkými jako je ta v Čekanicích. K uvedení elektrárny do provozu je zapotřebí splnit dvě podmínky – musí dojít k první dodávce a k přidělení licence. Pokud se jedná o fotovoltaickou elektrárnu Chýnov, zde byl svědek poprvé až v únoru 2010.

71. Svědkyně **H. S.**, pracovnice Státní energetické inspekce, v hlavním líčení vypověděla (sv.12 č.l. 3690 – 3693), že před samotnou kontrolou ve fotovoltaické elektrárně Čekanice v únoru 2010, se dostala do kontaktu s touto elektrárnou jednou, v prosinci roku 2009 po kontrole ve společnosti XXXXX. Kolega B. po této kontrole navrhl podívat se i na fotovoltaickou elektrárnu Čekanice, když se její areál nachází hned vedle kontrolované společnosti XXXXX. Pozorovali elektrárnu zvenku, na stavbě panoval klid, dělníci byli asi na obědě. Stroj zde však zatloukal piloty. Většina plochy byla pokryta stojany, žádné složené kontejnery neviděla, pouze vzadu se nacházelo něco, o čem si svědkyně nebyla jistá, zdali se jedná o kontejnery anebo o stavební buňky. Žádné meliorační práce svědkyně neviděla. Plot se v areálu stavby nejspíše nacházel. Každopádně tam v prosinci 2009 bylo ticho. Svědkyně viděla panely v posledních řadách, půda byla tehdy udusaná. Dvě třetiny plochy byly osázené konstrukcí, cca šestina fotovoltaickými panely. O této neoficiální návštěvě v prosinci informovali pana M.a a vedoucí správního řízení paní T., ovšem až při únorové kontrole. V rámci kontrol navštívili desítky elektráren, a to malých i velkých. Svědkyně si nicméně nemyslí, že věci z různých elektráren by jí mohly splývat, jelikož dotčená elektrárna Čekanice byla výjimečná - byla obrovská. V prosinci 2009 byla elektrárna v Čekanicích jedinou rozestavěnou elektrárnou, kterou v tomto období viděli.

72. Poté se na stejné místo vrátila až v únoru v rámci oficiální kontroly. Kontrola SEI trvá různě dlouho, může se jednat o týden, může jít o delší dobu v závislosti na tom, zdali je nutné vyžádat si další podklady. V daném případě zjišťoval pan M. na stavebním úřadě, jakým způsobem probíhala kolaudace. Potom bylo nutné vyžádat si podklady od společnosti. Kontrola SEI je zahájena vyhotovením oznámení. S projektovou dokumentací fotovoltaické elektrárny Čekanice se svědkyně seznámila až v rámci této kontroly. Situace při kontrole byla zoufalá, terén byl podmáčený, docházelo k odvodňování, areál stavby byl pod sněhem. Fakt, že na stavbě v Čekanicích již jednou byli, jim došel až v kanceláři díky cestovním výkazům. Svědkyně i s panem B. žasli, že revize byla napsaná v době, kdy tam jen byly vidět stojiny a elektrárna rozhodně nebyla kompletní. Tento poznatek do zprávy o kontrole nedávali. Zprávu samotnou sepisoval pan M.. Svědkyně se domnívala, že když se dělala revize, elektrárna by již měla být funkční, jelikož je to i podmínka žádosti o licenci.

73. Svědek **Z. M.** v přípravném řízení (č.l. 823 – 827) popsal průběh kontroly elektrárny ze strany Státní energetické inspekce v únoru 2010 s tím, že na místě nebyly namontovány panely až na malou část panelů, kterou označil v přiloženém nákresu. V části, kterou svědek označil, nebyly vůbec konstrukce. Dále byly odvezeny kontejnery. Pro účely kontroly byly důležité záznamy ve stavebním deníku, které popisovaly montáž panelů i po provedené revizi. Dále bylo vycházeno z dokumentu o předčasném užívání stavby a ze záznamu z dispečinku u, že k sepnutí spínače došlo až v lednu 2010. Bylo jim řečeno, že elektrárna byla hotová, avšak z důvodu meliorací byla později demontována. Projektová dokumentace k melioracím však byla zadána až v listopadu. Rovněž ze stavebního deníku vyplývalo, že meliorační práce započaly až v roce 2010.

74. Tvrzení svědků B. a S. o provedení kontroly dne 10.12.2009 ve firmě XXXXX je doloženo oznámením SEI o provedení kontroly včetně navazujících materiálů (sv.7 č.l. 2064 – 2069). Uskutečnění pracovní cesty dne 10.12.2009 dále potvrzují cestovní příkazy (sv.7 č.l. 2070 – 2072). Fotodokumentace stavu FVE Čekanice při kontrole SEI vykonané dne 18.2.2010 se nachází ve sv.10 č.l. 2880.

75. Svědkyně **M.N.**, pracovnice stavebního úřadu v Táboře, v hlavním líčení uvedla (sv.12 č.l. 3704 – 3706), že vykonávala úkony vedoucí k vydání stavebního povolení fotovoltaické elektrárny Čekanice a následného uvedení do předčasného užívání její části. Posléze pak stavební úřad v Táboře uděloval této elektrárně kolaudační souhlas. Jednalo se o první fotovoltaickou elektrárnu, u níž prováděla zmíněné úkony. Před povolením předčasného užívání stavby musela být provedena kontrola stavu stavby. Za tímto účelem proběhlo místní šetření (dne 22.12.2009 pozn. soudu). V části, ve které mělo být povoleno předčasné užívání, byla část panelů postavená. Na té druhé části naopak žádné panely stoprocentně nebyly. Podle svědkyně byla schopna rozhodnutí o předčasném užívání slabší polovina nebo třetina elektrárny. Panely na konstrukcích byly pouze v části, v níž mělo dojít k povolení předčasného užívání, v ostatních částech nikoliv. Kontrole byl přítomen spolu se svědkyní ještě XXXXX a hasič. Po zhlédnutí protokolu o místním šetření na č.l. 1641-1644 svědkyně uvedla, že je tam podepsaná ona, pan D., který vyřizoval stavební povolení, svědek K. a pan F. ze společnosti XXXXX. Jestli to byl onen investor, svědkyně nevěděla. Stejně tak svědkyně nevěděla, v jaké pozici v dané situaci vystupoval pan D., zdali byl investor anebo jednal v zastoupení. Potvrdila nicméně pravost protokolu. Svědkyně kontrolovala závěry revize. Jedna revize byla dle svědkyně na kabeláž a jedna na trafostanici. Po předložení revize obžalovaného T. č.51209 svědkyně uvedla, že to není

ta revize, kterou viděla. Předložená revize je totiž na celé kontejnery, což jí kontrolovaná revize určitě nebyla. Číslo revize dle svědkyně odpovídá, avšak popis je úplně jiný. Při kontrole procházela svědkyně elektrárnou.

76. Svědek **Bc. J. K.**, pracovník hasičského záchranného sboru, v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l. 3706 – 3707), že dostal za úkol posoudit projektovou dokumentaci k elektrárně Čekanice. Dne 22. 12. 2009 se dostavil na výzvu stavebního úřadu k místnímu šetření kvůli povolení předčasného užívání stavby. Bylo zjevné, že stavba není zcela dokončená, nicméně předčasné užívání bylo k určité části možné. Revize byla svědkovi předložena pouze jedna, týkala se části trafostanice č. 6. Svědek vyslovil souhlas s předčasným užíváním konkrétní části stavby, tak jak je uvedeno v příslušném zápise. Dokončena byla v den místního šetření dle názoru svědka zhruba polovina elektrárny. Z oné poloviny pak byla provozu schopna pouze ta část, která měla příslušnou revizi. Svědek uvedl, že při místním šetření procházeli pouze hotovou částí elektrárny. Svědek si nepamatoval, jestli ve druhé nedokončené části elektrárny probíhaly nějaké práce, ani zdali tam bylo vícero lidí. O melioracích také svědek nic nevěděl. Při řízení se zajímali jenom o část stavby, která byla dokončena. Konkrétně se jednalo o trafostanici č. 6 a dva kontejnery, příslušné panely a řídicí spínací trafostanice. Jestli na stavbě bylo více kontejnerů než ony dva zmíněné, svědek nevěděl. Nejvíce rizikové jsou na fotovoltaické elektrárně podle svědka prostory, v nichž se nachází trafostanice. V části stavby, kterou svědek kontroloval, bylo vše v pořádku.

77. V souvislosti s výpověďmi svědků N. a K. se ve sv.1 na č.l. 109-110 nachází protokol o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením sepsaný dne 22.12.2009. Z tohoto protokolu lze zjistit, že úkon se týkal technologie související s trafostanicí TS 6, tzn. souvisejícího počtu FV panelů a 1 technologického kontejneru. Na č.l. 107 – 108 se pak nachází rozhodnutí o předčasném užívání FVE Čekanice vydaný dne 23.12.2009 MěÚ Tábor, Stavebním úřadem, dle kterého stavba obsahuje fotovoltaickou elektrárnu 4650 kWp, SO 05-příslušný počet panelů, které jsou umístěny v řadách na ocelových konstrukcích, SO 06- vnitřní rozvod NN od technologického kontejneru do TS 6 a příslušné kabely NN a VN.

78. Další svědek **Jan B.**, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3711 – 3713), že v okamžiku, kdy tato elektrárna získala stavební povolení, dělal realizační dokumentaci pro společnost XXXXX . Té nabídl dodávku technologie vysokého napětí. Kabeláže si společnost XXXXX zařizovala sama skrze subdodavatelskou firmu. Na elektrárně Čekanice se svědek nacházel několikrát v rámci kontrolních dnů. Byl zde v prosinci 2009, posléze ještě v březnu 2010. Při jeho návštěvě v roce 2009 probíhala instalace technologie do spínací stanice a připojení trafostanice č. 1. Tato část pak byla připravena k provozu. Příslušnou revizi tam prováděl pan K. ze společnosti XXXXX. Jednalo se o revizi namontovaných koncovek na kabely vysokého napětí na předním odpojovači, který vedl do spínací stanice. Ten den byly na stavbě velmi špatné podmínky pro pohyb. To co se nacházelo kolem cesty, bylo dokončené. Konkrétně se jednalo o opěrné konstrukce, panely, kabeláž, trafostanice a kontejnery. Podle svědkova odhadu šlo o 60-70 % celé elektrárny. V předních řadách se ten den montovaly dva stoly panelů. I ve zbylých 30-40 % elektrárny docházelo k pracím – svědek viděl montáž stolů, ale z cesty, kde se nacházel, to nebylo na celé stavenišťě úplně přesně vidět. Technologický kontejner podle svědka není součástí revidovaného zařízení, revidovaly se toliko kabely vysokého napětí a trafostanice. Dle svědka se tam tehdy mohlo nacházet asi 10 technologických kontejnerů. Svědek zaregistroval na stavbě problémy s vodou, detaily nicméně neznal. Bylo tam značné množství bláta, odvodňovací práce si svědek

nevybavil. Předmětem revize byla celková instalace, konkrétně při ní docházelo k měření izolačních stavů jednotlivých okruhů, měření impedančních smyček na střídavých obvodech. Naměřené údaje se pak zapisují do revizní zprávy. Tyto hodnoty nebudou u všech kabelů automaticky mít stejné hodnoty, ale může dojít k situaci, že ony hodnoty stejné budou, pokud typologie kabelů bude stejná či hodně podobná. Různé elektrárny mohou mít podle svědka stejné parametry. Po předložení revizní zprávy nízkonapětové části svědek uvedl, že neví jak je možné, že naměřené hodnoty jsou všude stejné, a že by musel vidět příslušné nákresy. Podle svědkova odhadu by mohla revize nízkonapětové části v Čekanicích trvat cca 2-3 dny. Při demontáži technologického kontejneru je podle svědka nutno odpojit střídavý kabel na trafostanici a odpojit všechny kabely v kontejneru. Pokud se na původní místo umístí nový kontejner, měla by podle svědka následovat nová revize, nebo alespoň funkční zkouška, o níž by byl udělán zápis. Podle svědka zřejmě není možné provést revizi elektrického zařízení, kde se nachází rozvaděče bez protokolu o kusových zkouškách daného rozvaděče. Bez něj totiž není jistota že, ho někdo prohlédnul. Podle svědka je vždy na zvážení, jestli má být provedena revize při výměně některých komponentů zrevidovaného zařízení, pro tyto případy pak nejsou stanoveny jednoznačné hranice. Svědek jednal s pracovníky společnosti XXXXX jakožto generálním dodavatelem. Fotovoltaická elektrárna musí být podle svědka při revizi pod napětím. Ohledně výpovědi z přípravného řízení na č.l.698 svědek uvedl, že možná správně neporozuměl otázce, když uvedl, že všechny revize lze provést, aniž by byla elektrárna pod nějakým napětím. Zopakoval, že při revizi elektrárna musí být pod nějakým napětím vždy, jinak by nebylo možné provést zkoušku funkčnosti. V takovém případě by se jednalo jen o částečnou revizi a v okamžiku po uvedení pod napětí by měla následovat další.

79. Svědek **V. K.**, revizní technik, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3714 – 3715), že na podzim 2009 byli jako firma osloveni společností EASY, konkrétně panem B. k provedení elektromontáží na fotovoltaické elektrárně v Čekanicích. V listopadu tam proto jeli provést montážní práce a vypracovali cenovou nabídku. Počátkem prosince pak začali pracovat. Pan B. jim k tomu dodával komponenty. Nejprve provedli kompletaci a montáž rozvaděče vysokého napětí, ukončení kabelů z venkovního vedení z jedné z trafostanic. Svědek osobně provedl revizi vysokého napětí. Na měření jednotlivých zařízení byla nicméně najatá externí firma. Dne 17. prosince se svědek nacházel na elektrárně, nedokázal však říct, jestli tam probíhaly odvodňovací práce. K běžným pracím tam docházelo, pohybovali se tam lidé. Dne 22. prosince byl svědek požádán společností , aby zapnul vedení, aby napětí šlo využít při zkouškách. Všechny práce řídil vedoucí montér, který byl i u onoho zapnutí. Účelem zapojení zařízení bylo, aby se proud dostal zvenku do trafostanice. Žádné další činnosti mimo uvedené na fotovoltaické elektrárně svědek nedělal. V prosinci panovalo nepříznivé počasí, pro svědka bylo těžké vzpomenout si na tehdejší stav rozpracovanosti elektrárny. Svědek uvedl, že pokud je technologický kontejner odvezen a vyměněn, je třeba provést novou revizi. Revizi nízkonapětové části elektrárny lze provést bez napětí jedině, pokud jsou k dispozici nějaké externí zdroje. Svědek prohlásil, že jako revizní technik by neprohlásil zařízení za bezpečné, pokud by nemělo příslušný protokol o kusové zkoušce.

80. Posléze svědek uvedl, že lze revidovat elektrické zařízení po částech. Pokud se nicméně revidovaná část rozmontuje, je nutná nová revize, jinak nelze prohlásit, že je vše v pořádku s ohledem na to, že zařízení nebylo po demontáži viděno ani změřeno. V případě že se hýbe

s kabely, je nutno tyto znovu změřit. U nízkého napětí pak záleží, co se tam přesně dělá. V každém případě když se zařízení namontuje a zase odmontuje, svědek by ze svého pohledu požadoval novou revizi. Svědek připustil, že impedanci lze měřit i výpočtem. Uvedl, že i pokud dojde k pouhému odpojení a připojení zařízení bez výměny, je třeba nová revize. Svědek nevěděl, jestli toto vyžaduje příslušná norma, on jako revizní technik v každém případě by toto vyžadoval.

81. Svědek **P.G.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 752 – 761), že v roce 2009 pracoval jako ředitel a jednatel firmy XXXXX. Se společností XXXXX spolupracovali na dodávkách technologických kontejnerů. Jedinou reklamaci kontejnerů mají evidovanou z května 2010, avšak tato reklamační byla řešena na místě, kontejnery převáženy nebyly. Na každém kontejneru je štítek, kde je uveden rok a pořadové číslo.

82. Svědek **M.O.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 843 – 848), že na předmětné elektrárně pracoval jako traktorista pro společnost T. Stav. V prosinci 2009 nebyla hotova část elektrárny, kterou svědek označil v připojeném nákresu. Kvůli podmáčení zde nebyly ani konstrukce ani panely. Odvodnění se provádělo asi až po zimu. Dle svědka nebyla hotova ani další část elektrárny v jihovýchodní části. Dle svědka na stavbě byly zapojeny všechny trafostanice a technologické kontejnery.

83. Svědek **M. D.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 716 – 723), že na stavbě elektrárny jejich společnost T. Stav prováděla meliorační práce na základě objednávky společnosti XXXXX . Stavba probíhala v rozmezí let 2009 a 2010. Jednáno bylo se zástupcem společnosti XXXXX panem J., se zástupci společnosti jednáno nebylo. Fakturovány byly úprava komunikací, tažení vodičů – elektrických kabelů, jeřábnické práce jako ukládání kontejnerů a trafostanic a vlastní meliorace. Meliorační práce musely být provedeny proto, aby bylo možné provést montáž statických nosných pilotů. S melioračními pracemi bylo započato až na základě projektu vypracovaného S..

84. Svědek **L.Š.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 943 – 945), že poprvé byl na stavbě FVE Čekanice někdy v listopadu, kdy tam dovezl rozvaděč. Podruhé už tam pracoval a to bylo od 28.12.2009, kdy byl B. požádán o provedení revize na trafostanicích. V jakém stavu byla elektrárna z hlediska dokončenosti svědek neví, ze země trčely kusy železa, byly tam konstrukce. V době ,kdy na stavbu vezl rozvaděč byla FVE rozkopaná, byly tam konstrukce a někdy i panely.

85. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že vypovídací hodnotu svědeckých výpovědí více či méně limituje poměrně dlouhá doba, která od projednávaného jednání uplynula, což se projevuje na určitých rozporech i mezi výpověďmi svědků v jednotlivých důkazních okruzích. Zásadní rozpory ohledně průběhu výstavby FVE Čekanice v roce 2009 pak plynou zejména mezi výpověďmi svědků zařazených do prvního a třetího důkazního okruhu. Soud nicméně jako věrohodné označuje výpovědi svědků třetího důkazního okruhu popisující nedostavěnost FVE Čekanice v prosinci 2009, neboť se jedná vesměs o výpovědi svědků, kteří nebyli na výstavbě FVE nijak zainteresováni a tudíž nemají žádného důvodu popisovat stav věcí v rozporu s realitou a navíc jsou tyto výpovědi podporovány i svědectvími dalších svědků (O., M.D., Š.) a zejména pak listinnými a věcnými důkazy. Byť např. mezi výpověďmi svědků B. a S. existují určité dílčí rozpory ohledně stavu pozemku FVE či pohybu pracovníků na stavbě, soud tyto rozpory nepovažuje za nijak zásadní, neboť základ těchto výpovědí ohledně rozestavěnosti FVE

Čekanice v době, kdy měla být revidována, je zcela v souladu s dalšími listinnými a věcnými důkazy.

86. Jedním ze zásadních listinných důkazů je pak stavební deník vedený pracovníky firmy XXXXX, z něhož jednoznačně vyplývá, že ještě dne 10.12.2009 jsou prováděny rozsáhlé práce v podobě zapojování spínacích skříní, instalace střídačů, výkopy pro kabeláž, montáž konstrukcí, zahrnování výkopů, zapojování panelů a SCU a práce podobného rozsahu takto probíhají až do 27.12.2009, kdy je prováděno ohřívání kabelů, zapojování panelů a SCU instalace košů a zapojování TK (sv.2 č.l. 540 – 544). Přitom ještě ve dnech 14. až 16.12. stále dochází k zatloukání pilotů, k výkopům pro kabeláž, k ohřívání kabelů (č.l. 541), dne 17.12. je např. prováděno zapojování panelů a montování konstrukcí, práce spočívající ve výkopech pro kabeláž a montování konstrukcí jsou prováděny i dne 18.12. (č.l. 542) a totéž je pak prováděno dále ve dnech 21.12., 22.12. a 26.12. (č.l. 543).

87. Tyto informace pak zcela odpovídají výpovědím svědků B., S., N. a K.. Záписы ve stavebním deníku z druhé poloviny listopadu pak naprosto přesně korespondují s fotodokumentací pořízenou svědkem Š. a právě vzájemná kombinace svědeckých výpovědí, záписů ve stavebním deníku a pořízené fotodokumentace činí tyto důkazy věrohodnými, což umožňuje soudu učinit si reálný obrázek o stavu FVE Čekanice v době, kdy měla podstoupit předmětnou revizi.

88. Pokud byly v původním řízení obhajobou zpochybňovány záписы ze stavebního deníku s tím, že v době vykonání revize byly revidované části kompletní, avšak vzhledem k podmáčení terénu se revidovaná část po revizi demontovala, aby mohly být provedeny meliorační práce, pak soud tuto argumentaci nemohl akceptovat, neboť bez ohledu na níže uvedené důkazy, který tuto variantu vyvrací, je nutno konstatovat, že i kdyby skutečně došlo k situaci, že by se zrevidovaná část po revizi demontovala, měly by pak předmětná revize stejnou hodnotu jako revize neexistujícího zařízení. Pokud by se totiž situace odehrála tak, že ihned po revizi se kromě konstrukcí demontovaly a odvezly i technologické kontejnery, pak by revize této technologie resp. kontrola zapojení mezi jednotlivými komponenty technologie byla úplně zbytečná a musela by se provést znovu, což mimochodem potvrdili i svědci B. a K. a stejný logický závěr vyplývá i z odůvodnění rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15.2.2018 č.j.1 To 63/2017-1609 (viz. odst.68 odůvodnění). Přitom sám svědek F. ve své výpovědi uvedl, že si nedokáže představit, že by revizní technik o demontáži a odvozu technologie nevěděl. Tedy i pokud by soud akceptoval argumentaci zejména obžalovaného T., nemělo by to na otázku pravdivosti údajů v revizní zprávě žádný vliv, neboť revizní technik by v době, kdy revizní zprávu vyhotovoval, prostě nemohl potvrdit, že elektrárna je v části NN kompletní a bezpečného provozu schopná.

89. Tvrzení o následné demontáži technologie kvůli provádění melioračních prací v době provádění revize je navíc vyvráceno celou řadou důkazů. Svědci B. a S. vypověděli, že dne 10.12.2009 na stavbě meliorační práce neprobíhaly, což potvrdil např. i svědek K. ohledně stavu k 22.12.2009. Výpovědi těchto svědků jsou pak zcela v souladu se záписы ve stavebním deníku, kde kromě čištění melioračního potoka v době od 4.11. do 9.11.2009 (což si však nevyžadovalo zásah do konstrukcí), není ani zmínka o provádění nějakých melioračních prací, natož o demontáži nějaké technologie (sv.2 č.l. 532). Naproti tomu zcela jasný záпис o nutnosti provedení melioračních prací se ve stavebním deníku objevuje až dne 28.12.2009, kdy je uvedeno,

že na poli FVE je nutno dodělat melioraci dle vypracovaného projektu (sv.2 č.l. 547), což zcela odpovídá sdělení svědka J. společnosti XXXXX ze dne 28.12.2009, v němž upozorňuje na zadání projektu melioračních prací s tím, že pokud nebudou meliorační práce provedeny, není společnost XXXXX schopna garantovat veškeré záruky na FVE (viz.odst. č. 93). Konkrétní zápisy o provádění melioračních prací se pak ve stavebním deníku objevují až od 4.1.2010 (sv.2 č.l. 540 – 544 resp. sv.5 č.l. 1439 a násl.), přičemž až dne 8.1.2010 se zde nachází zápis, že Investor souhlasí s odvozem technologie (sv.5 č.l. 1439). Správnost zápisů ve stavebním deníku potvrdili např. svědci K. a P.J..

90. Výpověď svědka J., který tvrdil, že FVE bylo v listopadu kompletně dokončená a již v této době probíhaly meliorační práce, zcela jednoznačným způsobem vyvrací fotodokumentace ve sv.3 č.l.888 – 892 (resp.na CD ve sv.10 č.l. 3158). Tyto fotografie byly dne 23.11.2009 pořízeny svědkem M.Š. (srov. jeho výpověď – viz.odst.č. 89) a je na nich zcela zřejmý stav FVE k tomuto dni, kdy na některých místech nejsou ještě ani piloty, na některých místech se nacházejí pouze piloty bez konstrukcí, na některých místech se nacházejí nekompletní konstrukce, natož aby se zde nacházel byt' jen jeden jediný nainstalovaný fv panel. Z provedené fotodokumentace je rovněž zřejmé, že na staveništi neprobíhají žádné meliorační práce, resp. zde v danou chvíli neprobíhají žádné práce (na fotografiích jsou zachyceni celkem 3 pracovníci). Obsah této fotodokumentace pak zcela odpovídá obsahu stavebního deníku, kde je např. ještě dne 26.11. záznam o zatloukání pilotů, montování konstrukcí a následné pokládce panelů, což dle záznamů pokračuje až do 26.12.2009 (opět sv.2 č.l. 540 – 544 resp. sv.5 č.l. 1426- 1433).

91. K otázce melioračních prací bylo prováděno rozsáhlé dokazování, přičemž z jeho závěrů vyplývá, že nutnost provedení melioračních prací skutečně vyvstala někdy v říjnu roku 2009, což dokladuje objednávka ze dne 12.10.2009, kterou jsou firmou XXXXX u firmy T. Stav objednaný meliorační práce s termínem zahájení co nejdříve (sv.7 č.l. 2156). Na tuto objednávku navazuje zálohová faktura č.290800016 ze dne 13.10.2009 na meliorační práce vystavená firmou T. Stav na částku 1,785 mil.Kč (sv.7 č.l. 2155). Jak již bylo uvedeno výše, ze stavebního deníku dále vyplývá, že příprava pro meliorační práce byla zahájena čištěním melioračního potoka v době od 4. do 9.11.2009. Dne 9.11.2009 firma T. Stav zasílá společnosti Plzeňský projektový a architektonický atelier s.r.o. objednávku na projekt melioračních úpravy s termínem dodání nejpozději do konce roku 2009 (sv.7 č.l. 2195). Následně již žádné další meliorační práce dle stavebního deníku neprobíhaly, v důsledku čehož ani nebyly firmou T.fakturovány a až fakturou č.290400068 s datem usk.zd.plnění dne 15.11.2009 je fakturováno výše zmíněné čištění strouhy a výkop sond pro melioraci (sv.7 č.l. 2161). Uvedené sondy byly nutné pro vypracování projektu S. (viz.odst. č.91). O žádných dalších melioračních pracích nehovoří ani Technická zpráva na meliorační opatření ze dne 20.12.2009 (sv.7 č.l. 2002 – 2019). I v této zprávě je zmínka pouze o čištění meliorační strouhy a o vykopání několika zkušebních sond. Rovněž ze sdělení společnosti XXXXX (nástupnická společnost po společnosti XXXXX) vyplývá, že v souvislosti s vypracováním projektu na meliorační práce byla např. až dne 4.12.2009 firma S. požádána o podrobnější geologické údaje (sv.7 č.l. 2193 – 2194). Projekt pak byl svědkovi M.D., zástupci firmy T., předán dne 31.12.2009 (sv.7 č.l.2196). Nadto dne 12.11.2009 svědek J. J. oznamuje společnosti XXXXX –, že při provádění díla bylo zjištěno zamokření části místa plnění, což by mohlo za určitých podmínek způsobit nedostatečnou stabilitu jednotlivých dílů podkonstrukce FVE, ale situace zatím nebrání dokončení díla (sv.5 č.l. 1577). Na toto sdělení reaguje svědek M.

Z. vyjádřením firmě XXXXX ze dne 19.11.2009, kde požaduje provedení odborného průzkumu (sv.5 č.l. 1578).

92. V souvislosti s vypracováním melioračního projektu byli vyslechnuti svědci M.Š. a A.S.. Svědek **M. Š.**, který pořídil fotodokumentaci stavební plochy FVE Čekanice dne 23.11.2009, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3721), že danou lokalitu elektrárny Čekanice navštívil dvakrát nebo třikrát na podzim roku 2009 na popud svého bývalého souseda. Poprvé se jednalo o konzultace ohledně zamokřené plochy, kterou shlédl a poradil, co by se s ní dalo dělat. Posléze byla svědkova manželka požádána o návrh oněch úprav, jelikož měla živnost na tuto činnost. Podruhé byl v Čekanicích svědek odebrat vzorky. Nevěděl, jestli zde byl ještě potřetí s S., který spolu se svědkovou manželkou vypracovával projekt, anebo toto proběhlo v rámci druhé návštěvy. Odebrané vzorky svědek odevzdal do Prahy na rozборы, na jejichž základě jeho manželka udělala návrh opatření. Pořizoval i fotodokumentaci a v hlavním líčení potvrdil, že fotodokumentace na č.l. 888-892 je jím pořízená, identifikoval meliorační strouhu a potvrdil že se jedná o stav k 23.11.2009. Další informace o Čekanicích již měl svědek jen z doslechu Svědek uvedl, že je těžké říct, jestli by šly meliorace provést bez projektu. Svědek uvedl, že existoval požadavek na rychlé odvodnění. Bylo možné učinit dílčí opatření v podobě udělání nezasypané strouhy. Ta by udržela i relativně velké hloubky a přitom by toto řešení bylo snadné.

93. Svědkyně **M.Š.** v přípravném řízení uvedla (č.l. 936 – 941), že na žádost pana D. se jel někdy v listopadu 2009 její manžel podívat na stavbu FVE Čekanice. Svědkyně nikdy osobně na stavbě nebyla, pouze zpracovával zprávu, která byla předána S. k provedení návrhu prací. Ten na tom pracoval celý listopad a prosinec. Manžel jí říkal, že je elektrárna rozestavěná, že tam jsou i nějaké panely

94. Svědek **A.S.** v hlavním líčení vypověděl (č.l. 3754 – 3756), že dne 9. listopadu 2009 dostali objednávku od společnosti T., aby projektovali meliorace na FVE Čekanice. Termín projektu byl stanoven do konce roku 2009. Komunikovali se společností T., konkrétně s panem D.. Dne 16. listopadu 2009 se domluvili, že se pojedou podívat na lokalitu elektrárny, k čemuž také 23. listopadu téhož roku došlo. Provedli zde fotodokumentaci, jež byla předána policii. Termín odevzdání projektu byl 31. 12. 2009. Svědek neměl pocit, že by již onoho 23. listopadu na stavbě probíhaly nějaké meliorační práce. Cílem melioračních prací bylo odvodnit zamokřené území a vytvořit systematickou drenáž, aby se po daném území dalo jezdit. Podkladem pro projekt byl geologický posudek vypracovaný v Německu a hydrogeologický posudek Š.. Tyto podklady obdrželi počátkem prosince 2009. Předtím se jednalo pouze o pracovní verze projektu. Podle svědka je i na základě takové verze možno začít provádět práce, avšak dle zákona by se tak činit nemělo. Přípravným pracím, tzn. přípravě staveniště, navážení štěrku apod. lze na základě pracovní verze projektu provést. Zakázku následně provedli a dostali zapláceno. Po onom 23. 11. už na stavbě svědek nebyl. Svědek nevěděl, kdy přesně nakonec meliorační práce proběhly. Hlavní práce na projektu byly dokončeny do 15. 12., definitivní podoba projektu pak 31. 12. 2009. Co se dělo následně, svědek nevěděl. S ohledem na to, že ohledně FVE Čekanice jej již následně nikdo nekontaktoval, svědek předpokládal, že na stavbě problém s melioračními pracemi a jejich postupem nebyl.

95. Kromě výše uvedených důkazů popisujících objednání a vypracování projektu melioračních prací na FVE Čekanice je nutno se vrátit k záznamům ve stavebním deníku a k souvisejícím listinám získaným ze společnosti XXXXX resp. XXXXX zdroje.

96. Od posledního záznamu ze dne 9.11.2009 je ve stavebním deníku další zmínka o melioračních pracích až dne 28.12.2009, kdy Investor v rámci předání stavby bere na vědomí informaci o nutnosti provedení meliorací dle vypracovaného projektu a současně Investor souhlasí se zahájením meliorací ve spodní části pozemku (sv.2 č.l. 547). Poté již stavební deník obsahuje pravidelné záznamy o provádění melioračních prací (sv.2 č.l. 545 a sv.5 č.l. 1439 a násl.). Dne 28.12.2009 současně svědek J. sděluje svědkovi Z., že na základě zpracovaného projektu vyplynula nutnost provedení melioračních prací na místě plnění díla s tím, že pokud tyto práce nebudou provedeny na celém místě plnění a v plném rozsahu, není společnost XXXXX schopna garantovat všechny záruky. Z důvodu urgentní situace na stavbě požaduje bezodkladnou reakci, nejpozději do 4.1.2010 (sv.5 č.l. 1606) A teprve až dne 4.1.2010 společnost XXXXX firmy XXXXX objednává provedení melioračních prací (sv.5 č.l. 1580), na což pak navazují zápisy ve stavebním deníku. V této souvislosti je pak možno ještě zmínit obsah protokolu č.031101510 o již zmíněné kontrole FVE Čekanice pracovníky SEI ze dne 18.2.2010, z něhož mimo jiné vyplývá, že dle sdělení zástupců kontrolované právnické osoby z důvodu dlouhé lhůty vypracování projektu odvodnění a ohrožení termínů výstavby bylo ve výstavbě FVE pokračováno (tzn.bez demontáže technologie) s tím, že se celá FVE začátkem roku 2010 rozebere a po provedení odvodnění opětovně smontuje (sv.7 č.l. 2023 – 2024).

97. Jak bylo uvedeno výše, z fakturace firmy T. za rok 2009 nevyplývá žádné zásadnější provádění melioračních prací v tomto roce, kromě prací přípravných, neboť faktury č.290800017 ze dne 19.10.2009, č.290400036 ze dne 31.10.2009, č.290400045 ze dne 30.11.2009 a č.290400059 ze dne 30.11.2009 (sv.7 č.l. 2157 – 2160), se vzhledem k použité technice (manipulátor Manitou je traktor se zvedací rukou) nemohou týkat melioračních prací. Tento stroj je také zaznamenán na fotografii ze dne 23.11.2009 při činnosti související s montáží konstrukcí a nikoliv s melioračními pracemi (sv.3 č.l.890 resp. CD ve sv.10 č.l. 3158). Zde je opět nutno připomenout, že na žádné z fotografií pořízených dne 23.11.2009 nejsou nějaké meliorační práce zachyceny. Navíc i pokud by se tyto faktury týkaly údajných melioračních prací, nijak nedokladují demontáž technologie, ale hlavně tyto fakturované práce byly provedeny ještě před revizí ze dne 9. a 10.12.2009, takže nemohou doložit tvrzení obžalovaného T. či svědků F. a J. o demontáži technologie v průběhu provádění revize. Ostatně ani ve stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaný T. prostřednictvím svého obhájce nehovoří o tom, že v době jím prováděné revize byly části elektrárny při provádění revize či po revizi demontovány, naopak tvrdí, že podmáčený povrch teprve v brzké době vyžadoval meliorační zásah (sv.1 č.l. 169), což zcela odpovídá výše uvedeným důkazům popisujícím zahájení melioračních prací až 19 dnů po provedení revize. Tento průběh melioračních prací pak potvrzuje i přiložená fakturace, kdy firma T. až dne 7.1.2010 fakturuje výkopové práce s příslušnými stroji s datem usk.zd.plnění dne 7.1.2010 (sv.7 č.l. 2164), s čímž souvisí další faktura č.100400011 se stejným dnem usk.zd.plnění - jejímž obsahem je dílčí část meliorací na FVE Čekanice (č.l. 2165). Další faktura, kde se hovoří o melioracích je ze dne 31.3.2010 (č.l.2169), a to včetně dovozu 124 tun drtě. Výkopové práce velkého rozsahu, včetně např. tažení 36 km NN kabelů jsou obsaženy ve faktuře č.100400083

s datem usk.zd.plnění dne 5.5.2010 (sv.2 čl. 413). Další faktura, která se týká opravy stolů z důvodu meliorace a montáže konstrukcí, je s datem usk.zd.plnění dne 19.5.2010 (sv.2 čl.415) a podobné faktury, které skutečně dokladují manipulaci s konstrukcemi a panely jsou všechny až z roku 2010 (sv.2 čl. 398, 418). Faktura firmy T. na meliorace – 2.etapa je pak ze dne 31.12.2010 (sv.2 čl. 2188) a na její částečnou úhradu byla použita úhrada výše zmíněné zálohové faktury ze dne 13.10.2009 (sv.7 čl. 2155). Uvedené důkazy současně zcela potvrzují záznamy ve stavebním deníku, kde do 28.12.2009 není o melioračních pracích žádná zmínka a tyto práce jsou zde zaznamenány až od 29.12.2009 a po další navazující měsíce roku 2010, což přesně odpovídá obsahu citovaných faktur.

98. Svědek J. v průběhu řízení před soudem ještě doložil zápisy z koordinačních porad společnosti XXXXX, z nichž by dle jeho výpovědi v hlavním líčení mělo být zejména seznatelné, že meliorační práce a demontáž technologie skutečně v roce 2009 probíhaly. Nicméně z obsahu těchto listin je naopak zřejmé, že ani v jednom z těchto zápisů se nehovoří o demontáži již nainstalované technologie. Např. v zápisu z porady ze dne 2.11.2009 je záznam o melioracích, avšak ve stejném zápisu je uvedeno, že na každé vícepráce i opravy, které nejsou zahrnuty ve smlouvě o dílo, budou udělány nové smlouvy popř. dodatky (sv.13/čl.3853-3854), což ostatně zcela koresponduje s původní smlouvou o dílo, dle které je dohodnutá cena díla maximální a k navýšení může dojít pouze na základě písemné objednávky na vícepráce (sv. 5 čl. 1371). Stejně tak v zápisu z porady ze dne 9.11.2009 je pouze poznámka : *meliorace (spousta bažin), sladit montážní čety na nahazování panelů*, tzn. opět žádná poznámka o demontáži technologie, naopak záznam dokladuje pouze montáž nikoliv demontáž panelů. V hlavním líčení se sice svědek snažil tvrdit, že pojem „ nahazování „ panelů ve skutečnosti znamená jejich demontáž, avšak toto tvrzení je nutno již skutečně označit za úsměvné. V tomto směru lze také odkázat na odůvodnění rozhodnutí vrchního soudu sp.zn.1 To 63/2017, kde se v odst.č.56 rovněž zabývá snahou osob vystupujících za spol. XXXXX tvrdit, že pojem montáž vlastně znamená demontáž anebo montáž konstrukce vlastně znamená jen utahování šroubů s tím, že tuto snahu označuje jako falešnou, zcela účelovou a matoucí. Ostatně věrohodnost svědka J. je krom důkazů vyvracejících jeho tvrzení o dokončenosti FVE značným způsobem snižována např. i tím, že byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 2.2.2017 sp.zn.10T 4/2013 uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1, 3 trestního zákoníku, jehož se dopustil v souvislosti i s FVE Čekanice (sv.13 čl. 3893 – 3896). Koneckonců sám svědek poskytl dostatečný důkaz o svoji věrohodnosti tím, když v hlavním líčení tvrdil (sv.12 čl. 3758v), že ke konci roku 2009 FVE Čekanice určité kompletní a funkční nebyla, avšak v Prohlášení ke stavu bezpečnosti provozu FVE Čekanice společně s obžalovaným T. dne 29.12.2009 prohlašují, že stav bezpečnosti provozu FVE Čekanice ke dni 28.12.2009 splňuje požadavky normy ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6 a skutečný stav odpovídá revizní zprávě obž. T. (sv.13 čl.), čímž současně znevěrohodňuje i výpověď tohoto obžalovaného.

99. Svědek J. dále doložil zprávu firmy T. Stav ze dne 12.11.2009 potvrzující, že na základě zálohové faktury ze dne 13.10.2009 byl nakoupen meliorační materiál (sv.13 čl. 3860-3861), což však opět ve spojení s výše uvedenými důkazy nijak nepotvrzuje, že v roce 2009 byly zahájeny meliorační práce, které si vyžádaly montáž nainstalované technologie, neboť ještě dne 23.11.2009 nebyly žádné meliorační práce zahájeny, jak vyplývá z výpovědi svědka S. a zejména z pořízené fotodokumentace. Rovněž v zápisu z jednání konaného dne 24.11.2009 zpracovaného

svědkem J. není ani zmínka o melioracích či demontáži technologie (sv.2 č.l. 628 – 629). A konečně nutnost demontovat již nainstalovanou technologii nevyplývá ani z e-mailové zprávy označené jako Report z probíhajících projektů 30.11.2009, kterou téhož dne zasílá pracovnice firmy XXXXX Z.. V této zprávě je zmiňována pouze stavba konstrukce (což opět potvrzuje pravdivost záznamů ve stavebním deníku) a příprava melioračních prací. (sv.2 č.l. 654).

100. Svědek **M. Z.**, předseda představenstva společnosti XXXXX, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l.3700 -3701), že meliorační práce na stavbě FVE probíhaly až v roce 2010 a pokud by došlo k potřebě rozebrání a opětovného složení již instalované technologie, určitě by takovou informaci obdržel od J.ho D.. Dle svědka by takové práce nemohly být realizovány bez souhlasu Investora.

101. Svědek **J. D.**, zaměstnanec spol. XXXXX zdroje, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3717 – 3720), že se na zmiňované elektrárně nacházel cca jednou týdně. Stavebním dozorem byl pověřen společností XXXXX zdroje Hradec Králové. Kdo přesně jej tímto dozorem pověřil, svědek nevěděl. Svědkovým nadřízeným byl T.S., od kterého měl pověření jednat s úřady, s hasiči apod. Svědek komunikoval se stavbyvedoucími, na jejichž jména si nevzpomněl. Dostával od nich informace k průběhu stavby. Elektrárna byla dostavěna v období 2009-2010. Svědek věděl o problémech s meliorací, že se začaly propadat piloty a musela proběhnout demontáž. K zápisu ze stavebního deníku z 28.12. na č.l. 544 uvedl, že jej psal on. Po nahlédnutí uvedl, že k melioracím docházelo v prvním týdnu roku 2010. Ještě předtím probíhaly práce na vyčištění potoka.

102. Svědek **Z.M.** v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3702 – 3704), že ohledně fotovoltaické elektrárny Čekanice měl za společnost XXXXX zdroje na starosti chod dokumentů u licenčního řízení. Meliorace byla podle svědka řešena až v roce 2010. Toto ví z podkladů i z osobního zhlédnutí. Svědek si dále nevzpomněl, jestli po demontáži a melioracích byla znovu zpracována revizní zpráva. Uvedl však, že z hlediska povinností zpracována být měla.

103. Rovněž obžalovaní **K. a K.** ve svých výpovědích nepotvrdili, že by v roce 2009 muselo dojít k demontáži technologie FVE.

104. Závěrem lze tedy ve shodně s původním rozsudkem k této části dokazování konstatovat, že vzájemná kombinace různých důkazních prostředků v podobě zejména výpovědí svědků B., S., N., K., ale i svědků Z., D. a M., listinných důkazů či pořízené fotodokumentace bez jakýchkoliv pochybností prokazuje, že v době, kdy měla být provedena revize FVE, zde nebyly prováděny žádné práce, které by si vyžádaly demontáž a následnou zpětnou montáž technologie, což zcela odpovídá i základním zásadám elementární logiky, protože pokud měly být meliorační práce a s tím související demontáže konstrukcí a kontejnerů prováděny již v roce 2009, není žádné logické vysvětlení pro provádění týchž prací, které trvaly 9 měsíců - od ledna až do září 2010, jak vyplývá ze zápisu z dozorčí rady společnosti XXXXX zdroje (sv.4 č.l. 1029v). Značný rozsah melioračních prací a demontáže panelů v roce 2010 je dále zřejmý i fotodokumentace pořízené pracovníky SEI dne 18.2.2010 (sv.10 č.l.2880). Uvedené důkazy tedy ve svém souhrnu prokazují, že v době, kdy měla být revize prováděna, probíhala montáž technologie nezbytné pro provoz FVE, takže elektrárna v žádném případě nebyla schopna podstoupit řádnou revizi,

nehledě na to, že uvedená montáž zásadních technologických částí elektrárny pokračovala ještě více než 14 dnů poté, co mělo být kompletní zařízení revidováno a prohlášeno za bezpečného provozu schopné.

105. Další související důkazní okruh byl zaměřen na otázku existence technologických kontejnerů, kterých mělo být ve dnech 9. a 10.12.2009 dle revizní zprávy na FVE Čekanice zapojeno celkem 14 ks a mělo se v nich nacházet rovněž 14 ks rozvaděčů, přičemž elektroinstalace těchto zařízení byla rovněž součástí NN části FVE Čekanice.

106. V rámci přípravného řízení byla provedena prohlídka těchto kontejnerů v objektu FVE Čekanice (sv.2 č.l. 445 – 477), přičemž bylo zjištěno, že se zde nachází kontejnery výr.č. 1881, 1955, 1956, 1962, 1957, 1882, 1963, 1971, 1972, 1888, 1954, 1884 a dva kontejnery, jejichž výr.č. bylo nečitelné.

107. Výrobce těchto kontejnerů společnost XXXXX v přípravném řízení sdělil, že objednatelem byla firma XXXXX a dodáno bylo celkem 52 ks kontejnerů, a to prostřednictvím přepravic specializovaných na tento druh přepravy. Data jednotlivých přeprav včetně výr.č. kontejnerů jsou vždy uvedena na dodacím listu. Dle kupní smlouvy ze dne 12.11.2009 mělo být vyrobeno 27 ks technologických kontejnerů výr.č. 1874 -1890 a 1983 – 1902 s tím, že 10 ks mělo být dodáno průběžně do 30.11.2009, 7 ks do 4.12.2009 a 10 ks do 15.12.2009 (sv.6 č.l. 1756- 1758). Dle další kupní smlouvy ze dne 25.2.2010 mělo být dodáno dalších 50 ks technologických kontejnerů, prvních 25 ks výr.č. 1949 – 1973 a zbytek měl být dále upřesněn (sv.6 č.l. 1759 – 1761). Následně došlo ke snížení celkového množství o 25 ks, a to z důvodu změn technických parametrů rozvaděčů F. (sv.6 č.l. 1762). Celkem tak bylo vyrobeno 52 ks technologických kontejnerů, z toho v roce 2009 27 ks. Svědek J. v rámci dokazování před soudem doložil faktury vystavené firmou XXXXX firmě XXXXX za dodávku dalších technologických kontejnerů. Jedná se o fakturu č.290 146 s datem usk.zd.plnění 30.7.2009 na dodávku 14 ks kontejnerů (výr.č. 1728 – 1741), fa č.290 153 s DUZP dne 7.8.2009 na dodávku 14 ks kontejnerů (výr.č.1742 – 1755), fa č.290 251 s DUZP 10.12.2009 na dodávku 9 ks kontejnerů (výr.č.1874 – 1882), fa č.290 252 s DUZP 10.12.2009 na dodávku 10 ks kontejnerů (výr.č. 1883 – 1890, 1983, 1984), fa č.290 253 s DUZP 10.12.2009 na dodávku 8 ks kontejnerů (výr.č.1895 – 1902) – viz sv.13 č.l. 3919 -3922.

108. Společnost XXXXX dále na výzvu soudu doložila kupní smlouvu č.64 09 uzavřenou se společností XXXXX dne 29.6.2009 na dodávku 85 ks technologických kontejnerů (sv.13 č.l. 3961 – 3963). Dále byly doloženy vyskladňovací listy ke kontejnerům výr.č. 1728 – 1755, neboť dodací a vyskladňovací listy ke kontejnerům výr.č.1874 – 1902 jsou již založeny ve spisovém materiálu (sv. 6 č.l.1696 – 1724). Z dodacích listů ke kontejnerům výr.č. 1728 – 1755 vyplývá, že těchto 28 ks kontejnerů bylo vyskladněno v termínu od 23.7.2009 do 13.8.2009 (sv.13 č.l. 3967 -3973) a tyto kontejnery byly na základě dodacích listů dodány v termínu od 19.8. do 3.11.2009 (sv.13 č.l. 3974 -3989). Výrobní čísla těchto kontejnerů však neodpovídají výrobním číslům kontejnerů umístěných na FVE Čekanice.

109. Z uvedených důkazů tedy vyplývá že kontejnery výr. č. 1728 -1755 a 1874 – 1881 byly dle dodacích listů dodány firmě XXXXX do 10.12.2009 (sv.13 č.l. 3967 – 3973, sv.6 č.l. 1696 – 1701). Další kontejner výr.č.1882 byl dodán dne 10.12.2009 (sv.6 č.l.1702). Do dne 10.12.2009 (den provádění revize obž.T.) tedy mělo být celkem firmě XXXXX dodáno 37 ks kontejnerů. Zbylé kontejnery byly dodány až v roce 2010 (sv.6 č.l. 1704 – 1716). Tento stav však početně

nesouhlasí s projektovaným počtem kontejnerů na FVE Žabčice, Bežerovice, Chýnov a Čekanice. Z obsahu licenčního spisu vyplývá, že výchozí revize na FVE Žabčice byla provedena v době od 25. do 27.11.2009, přičemž se zde nacházelo celkem 19 ks kontejnerů, výchozí revize na FVE Chýnov a Čekanice byly obě provedeny v době od 9. do 10.12.2009, přičemž se na obou FVE nacházelo celkem 20 ks kontejnerů a výchozí revize na FVE Bežerovice byla provedena v době od 11. do 12.12.2009 a nacházelo se zde 9 ks kontejnerů. Z uvedeného vyplývá, že se na všech čtyřech elektrárnách mělo nacházet celkem 48 ks kontejnerů, Jen tímto výpočtem lze dospět k jednoduchému závěru, že na uvedených elektrárnách v době provádění revizí muselo chybět nejméně 11 ks kontejnerů. Navíc ani jeden z kontejnerů výr.č. 1728 – 1755 se na FVE Čekanice dle provedeného šetření v přípravném nenacházel. Naopak zde byl zajištěn kontejnery výr.č.1882, 1884, 1888, z nichž jeden byl na stavbu dodán ve stejný den, kdy měla proběhnout revize, takže nemohl být ještě vybaven příslušnou technologií včetně kabeláže a dle výše uvedených vyskladňovacích listů byly kontejnery výr.č.1884 a 1888 vyskladněny až 11.12.2009, tzn. den po provedení revize, přičemž k přepravě byly převzaty až 6.1.2010 a 20.1.2010 (sv.6 čl. 1706 a 1710). Kontejnery výr.č. 1954, 1955, 1956, 1957, 1962, 1963, 1971 a 1972 byly vyrobeny až v roce 2010 a do Čekanice dodány až 6.4.2010, 12.4. a 14.7.2010 (sv.6 čl. 1725 -1728, 1741, 1742, 1750, 1751). Na kontejnery výr.č.1881 a 1882 byly vystaveny dodací listy dne 2.12.2009, přičemž u výr.č.1881 není uvedeno datum přepravy a u výr.č.1882 je uvedeno datum 10.12.2009 (sv.6 čl. 1701, 1702). U dvou kontejnerů nebylo možno zjistit výr.č..

110. Svědci F. či J. v hlavním líčení tvrdili, že ještě v roce 2009 docházelo k reklamacím kontejnerů a k jejich výměně s tím, že po reklamaci se již kontejnery nevracely zpět. Pak ovšem není logické, že se v areálu FVE nacházely nejméně tři kontejnery, které byly vyrobeny v roce 2009 a tudíž musely mít údajně stejnou vadu jako kontejnery reklamované. Navíc ze zprávy společnosti XXXXX vyplývá, že ze strany firmy XXXXX nebyla v době od listopadu 2009 do března 2010 uplatněna žádná reklamační žádost a k výměně kontejnerů nedošlo (sv.6 čl. 1690). Z objednávek a navazujících dokladů firmy XXXXX dále vyplývá, že až v roce 2010 byly dodatečně objednávány úpravy větracích mřížek kontejnerů na různých FVE, nikoliv však na FVE Čekanice, přičemž tyto úpravy vždy probíhaly na příslušných elektrárnách, tzn. že kontejnery nebyly odváženy (sv.6 čl. 1769 – 1796). Ostatně i z dodatku k původní objednávce na výrobu 50 ks technologických kontejnerů (viz.výše) firma XXXXX firmě XXXXX až dne 28.1.2010 sděluje, že z důvodů předpokládaných změn technických parametrů rozvaděčů F. žádají o snížení počtu pouze na 25 ks technologických kontejnerů (sv.6 čl. 1762). A nakonec i z odůvodnění rozhodnutí SEI ze dne 6.1.2017 č.9022001517 o odvolání společnosti XXXXX zdroje proti uložené pokutě vyplývá, že během probíhající kontroly SEI v roce 2010 na FVE Čekanice nebylo ze strany účastníka řízení tvrzeno, že by proběhla výměna části FVE a nebyl ani označen žádný důkaz týkající se výměny technologických kontejnerů (sv.7 čl.2129/8). Navíc svědek J. v přípravném řízení (oproti hlavnímu líčení) tvrdil, že k výměnám technologických kontejnerů docházelo až v roce 2010 (sv.3 čl. 774).

111. Byť by z uvedených důkazů tedy mělo vyplývat, že se do konce roku 2009 na stavbě FVE Čekanice nemohlo nacházet všech 14 ks technologických kontejnerů, v zápisech ve stavebním deníku se objevují informace jiné, neboť již dne 16.11.2009 je zde záznam o dodávce 6 ks „technologických „ kontejnerů (sv.2 čl. 534), dne 26.11.2009 záznam o dodávce dalších 5 ks TK (sv.2 čl.536) a dne 4.12. záznam o dodávce TK 3x (čl. 538), což v součtu činí 14 TK, z čehož

by se dalo dovodit, že se jedná o 14 ks technologických kontejnerů. Jak již bylo uvedeno výše, dle názoru soudu lze záznamy ve stavebním deníku považovat za věrohodné, neboť odpovídají i dalším, výše zmíněným důkazům, mezi něž patří fotodokumentace pořízená dne 23.11.2009, přičemž na fotografiích na č.l. 890 a 890v lze skutečně v dálce pozorovat 6 ks objektů vypadajících jako technologické kontejnery, jak jsou následně zaznamenány na fotodokumentaci pořízené pracovníky SEI dne 18.2.2010 (sv.10 č.l.2880). I přesto, že soud bude vycházet ze záznamů ve stavením deníku, je z těchto záznamů současně zjevné, že ke dni 10.12.2009 měly být zapojeny pouze kontejnery č. 1, 5, 7, 2 a 6 (č.l. 537 – 540), přičemž další TK 8 je dle stavebního deníku zapojen až dne 15.12. (č.l. 541). Zbylé TK jsou pak zapojovány v době od 16.12. až do 27.12.2009. Z uvedeného je tedy zřejmé, že ke dni skončení revize mohlo být na FVE zapojeno maximálně 5 z celkového počtu 14 technologických kontejnerů, v důsledku čehož obsah revizní zprávy rozhodně neodpovídá reálnému stavu, takže obžalovaný T. rozhodně nemohl v revizní zprávě konstatovat, že celá FVE je schopná bezpečného provozu, když ke dni revize mohla být na FVE instalována maximálně jedna třetina technologických kontejnerů. Nadto z protokolu o místním šetření sepsaného dne 22.12.2009 a z navazujícího rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.12.2009 je zřejmé, že funkční byl pouze 1 technologický kontejner a k němu příslušející technologie (sv.1 č.l. 109-110). Ostatně pokud by elektrárna byla kompletně postavena a schopná bezpečného provozu již 10.12.2009, jak tvrdí obžalovaný T. nebo svědci J., K. či F., je nelogické, že 23.12.2009, tzn. 12 dnů po skončení revize tohoto zařízení a 6 dnů před vydáním licence, je stavebním úřadem vydáno povolení k předčasnému užívání pouze části tohoto zařízení s tím, že tato část zahrnuje pouze 1 technologický kontejner a k němu navazující technologie, což je pouze 1/14 z celkového počtu instalované technologie, která měla být na stavbě zrevidována.

112. Další rozpor revizní zprávy s reálným stavem se vztahuje k rozvaděčům umístěným v technologických kontejnerech, neboť pokud ke dni 10.12.2009 nedošlo k instalaci odpovídajícího počtu technologických kontejnerů, logicky nemohla být revidována ani elektroinstalace rozvaděčů a střídačů, které v těchto kontejnerech měly být umístěny. Z obsahu revizní zprávy nicméně vyplývá, že na FVE je ve 14 technologických kontejnerech celkem nainstalováno 97 střídačů a 14 ks rozvaděčů, ohledně kterých byla předložena osvědčení o kusové zkoušce. Z připojeného spisu Stavebního úřadu MěÚ Tábor však vyplývá, že protokoly o kusové zkoušce uvedených rozvaděčů byly vyhotoveny až dne 11.12.2012, tzn. den pro vykonání revize, ač dle revizní zprávy obžalovaného T. byly ke dni provedení revize tyto protokoly předloženy. Tzn. i v této části revizní zpráva obžalovaného T. neodpovídá skutečnosti.

113. Další nepravdivost revizní zprávy dokladují i ty záznamy ze stavebního deníku, kde se ještě v době od 13.12. do 26.12. popisuje např. ohřívání kabelů, provádění výkopů pro kabeláž, zatloukání pilotů a montáž konstrukcí. Obžalovaný T. tedy těžko mohl dne 9. – 10.12. provádět revizi kabeláže mezi jednotlivými technologickými komponenty, která byla realizována ještě v průběhu dalších 14 dnů po údajně provedené revizi.

114. Na základě obsahu uvedených důkazů, které na sebe navazují a logicky se doplňují, lze tedy bez jakýchkoliv pochybností konstatovat, že předmětná revizní zpráva č.51209 naprosto neodpovídá skutečnému stavu věci a údaje v ní uvedené je nutno označit za nepravdivé. Ostatně

ke stejnému závěru dospěla i Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Jihočeský kraj v rozhodnutí ze dne 29.7.2016 č.312026116 (sv.7 č.l. 2096 – 2126), Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát v rozhodnutí ze dne 6.1.2017 č.902001517 (sv.7 č.l. 2129/1 – 2129/10) a Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 31.8.2017 č.j.43 T 4/2017-1498 a Vrchní soud v Olomouci v usnesení ze dne 15.2.2018 č.j.1 To 63/2017-1609.

115. K průběhu vlastního licenčního řízení ještě v přípravném řízení vypovídali zaměstnanci ERÚ, nicméně žádné konkrétní poznatky, krom svého závěru o obsahu rozhodnutí stavebního úřadu nesdělili.

116. Svědek **L.P.** v přípravném řízení uvedl (sv.3 č.l. 863 – 870), že v uvedené době byl na ERÚ ředitelem odboru licencí. Vzhledem k tomu, že ke konci roku 2009 bylo žádostí o vydání licencí hodně, na okolnosti vydání předmětné licence si nepamatuje, domnívá se, že u této licence žádný problém nevznikl. Teprve až na základě oznámení nějakého pana H. bylo zahájeno řízení o obnově licenčního řízení. Bylo prováděno dokazování v rámci něhož bylo tvrzeno, že muselo dojít k demontáži zařízení kvůli podmáčenému terénu. Svědek pak jako ředitel odboru skončil a následně bylo řízení zastaveno. Svědek dále popsal obecný postup při vyřizování žádostí o licenci a vyjádřil k listinám předloženým v souvislosti se žádostí o licenci pro FVE Čekanice s tím, že rozhodnutí stavebního úřadu v něm z hlediska dokončenosti celé FVE nevyvolávalo pochybnosti.

117. Svědek **L.Ž.** v přípravném řízení uvedl (sv.3 č.l. 963 – 970), že do ledna 2011 pracoval na ERÚ jako specialista odboru licencí. Ohledně FVE Čekanice svědkovi nejsou známy žádné konkrétní údaje a proto pouze obecně popsal postup licenčního řízení v případě FVE. K rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.12.2009 svědek uvedl, že dle jeho názoru se vztahuje na celou FVE Čekanice.

118. Ze zprávy ERÚ ze dne 10.9.2015 (sv.6 č.l.1829) je dále zřejmé, že v případě revize se musí jednat o výchozí revizní zprávu, která dokládá bezpečnost provozu celé provozovny v rozsahu licencovaného výkonu, z čehož vyplývá, že licenci nelze vydat na kompletní provozovnu, pokud některá její část zrevidována není. Za vydání licence je odpovědná úřední osoba na ERÚ, která má povinnost kontrolovat úplnost, kompletnost a dle možnosti i správnost podkladů nutných k udělení licence, a pokud žadatel splnil všechny zákonné povinnosti k udělení licence, má povinnost licenci udělit. Oprávněná úřední osoba kontroluje, zda revizní zpráva je výchozí revizní zprávou a zda je v této zprávě uvedeno, že zařízení je schopno bezpečného provozu. Jedná se pouze o administrativní kontrolu. Oprávněná osobě není vyškolená ke kontrolám revizních zpráv a toto oprávnění jí ani nepřísluší.

119. Ze zprávy společnosti XXXXX(sv.9 č.l. 2665) vyplývá, že ač byl dne 31.12.2009 povolen zkušební provoz FVE Čekanice, v rámci řízení o žádosti o povolení zkušebního provozu nedošlo k fyzické kontrole výroby. Na č.l. 2666 je založeno povolení zkušebního provozu FVE Čekanice ze dne 29.12.2009, a to na základě předložené projektové dokumentace a výchozích revizních zpráv, a to za účelem oživení instalované výroby. Z dalších zpráv na č.l.2264-2265 vyplývá, že u nově zřizované výroby elektřiny se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce v souladu

s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti začal vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy, přičemž za předpokladu vydané licence se datem uvedení do provozu rozumí i zkušební provoz.

120. Svědek **P.H.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 763 – 769), že ve společnosti XXXXX pracoval jako manažer sítových smluv a podepsal protokol o schválení výroby ze dne 20.10.2010. Tento úkon se provádí z důvodu zajištění bezpečnosti a spolehlivosti distribuční soustavy s připojenou výrobnou, přičemž doba vystavení licence pro takovou výrobu není z pohledu provozu distribuční soustavy podstatná. Zkušební provoz výroby byl povolován na základě revizních zpráv, přičemž fyzická kontrola nebyla nutná, neboť bylo vycházeno právě z revizní zprávy autorizovaného technika. Připojení elektroměru na přiznání výkupní ceny dle názoru svědka vliv nemělo, neboť nárok na cenu vznikl zahájením dodávky do sítě na základě vydané licence.

121. Důkazní materiál vztahující se k pravdivosti údajů uvedených v revizní zprávě č.51209, lze tedy opět uzavřít jednoznačným konstatováním, že tato revizní zpráva je v podstatných bodech nepravdivá a nemůže tedy v žádném případě potvrdit bezpečnost FVE Čekanice ve smyslu ustanovení § 5 odst.7 zák.č.458/2000 Sb. v tehdy platném znění, neboť jak z logiky věci, tak i z četné judikatury je zcela zřejmé, že pokud jde o revizní zprávu, tak ta se musí vztahovat k celé FVE, resp. k celé její nízkonapětové části, která musí být technologicky dokončena ve všech podstatných součástech stavby přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. Ostatně tyto závěry byly shledány správnými i odvolacím soudem.

Výše škody

122. Způsob stanovení výše způsobené škody již byl popsán v odůvodnění původního rozhodnutí v této věci, přičemž odvolací soud tento postup zdejšího soudu označil za správný. K otázce způsobené škody tak lze pouze zopakovat, že soud vycházel z odborného vyjádření zpracovaného v přípravném řízení resp. z výpovědi zpracovatele tohoto vyjádření - J. a M. v hlavním líčení (sv.13 č.l. 4037 – 4040). Zpracovatel odborného vyjádření popsal způsob, jakým zjistil způsobenou škodu, jako rozdíl mezi podporou vyplacenou distribučními společnostmi pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 s odpočtem tzv. solární daně. Za roky 2010 až květem 2016 činí tedy souhrnná výše škody částku 35.787.641,32 Kč (sv.2 č.l. 498 a 502) a jedná se o prostý rozdíl výkupních cen resp. tzv. zelených bonusů vyplacených pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. M. rovněž v hlavním líčení vysvětlil způsob výpočtu škody i za období následující až po dobu životnosti elektrárny, což od roku 2010 až do roku 2029 včetně činí částku 187.894.672 Kč (sv.13 č.l. 3946). Z odůvodnění rozhodnutí vrchního soudu pak vyplývá, že ani odvolací soud se neztotožnil s návrhem státní zástupkyně, aby výše škody byla určena na základě součtu všech tržeb obdržných za podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za příslušná léta provozu FVE. Tento návrh totiž jednak odporuje logice věci, neboť provedeným dokazováním nebyly zjištěny překážky, které by bránily společnosti XXXXX zdroje v získání licence v roce 2010, a jednak je v rozporu s judikaturou vrchního (srov. např. sp.zn. 4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017) i nejvyššího soudu (4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 7 Tdo 916/2018).

123. Ke znaleckému posudku znaleckého ústavu (sv.13 č.l.4000 – 4026) resp. k jeho prezentaci Kozohorským v hlavním líčení (sv.13 č.l. 4040 - 4043) je nutno (opět ve shodě s původním odůvodněním) zopakovat, že převážná část tohoto posudku se nepřipustně zabývá právními otázkami, komu a popř. jakým způsobem mohla či naopak nemohla být způsobena škoda, kdo je a není osobou poškozenou. Znalecký posudek pak opět nepřipustně posuzuje otázku případné výše škody způsobené ČR, kdy je zcela evidentně zaměňován zákonný pojem prospěchu jako znaku některých kvalifikovaných skutkových podstat se zcela odlišnou kategorií, kterou je výše škody jako majetkového úbytku poškozeného způsobeného trestným činem. Znalecký ústav zcela pomíjí, že pojem "škoda" či "ke škodě" cizího majetku je nutno interpretovat v kontextu příslušného právního předpisu či právního odvětví. V trestním právu, resp. v ustanovení § 209 tr. zák. se jedná o škodu nazíranou z pohledu úmyslu pachatele trestného činu, tj. ve vazbě na subjektivní stránku. Jinak řečeno, jde o to, že pokud by se pachatel povedlo někoho uvést v omyl, z jeho subjektivního pohledu by škoda měla vzniknout. Občanské právo vychází naopak z objektivního pojetí škody a z ustálené doktrinální definice škody jako majetkové újmy vyjádřitelné v penězích, civilistické pojetí škody je proto objektivní, hmatatelné a vyčíslitelné (II.ÚS 1320/08). Znalecký ústav se pak ještě pouští do zcela nedůvodných spekulací a dospívá k závěru, že škoda vlastně nikomu nevznikla, neboť s ohledem na celkový podíl FVE Čekanice na celkové výrobě z obnovitelných zdrojů by koneční spotřebitelé zaplatili tak jako tak za elektrickou energii. Znalecký ústav dále podrobuje kritice metodiku, jakou k výpočtu budoucí škody použil M., ale následně již zcela nelogicky žádnou správnou metodiku nepoužívá a výši takové škody nestanovuje. Ze všech uvedených důvodů je nutno znalecký posudek jako zcela nepoužitelný odmítnout.

124. Krajský soud již v odůvodnění původního rozsudku také připomněl, že k otázce tzv. budoucí škody se ve svém rozhodnutí pod sp.zn. 4 Tdo 968/2016 vyjádřil i Nejvyšší soud ČR s tím, že nepřisvědčil námitce o ryze hypotetickém vyčíslení případné škody. V případě předcházejícího vývojového stadia trestného činu, ať již pokusu či přípravy, je logické, jak uvádí Nejvyšší soud, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnímu odkupu elektrické energie docházet po dobu 20 let. Pokud se však nejedná o dokonaný trestný čin a obvinění nejsou povinni např. k náhradě škody, postačí závěr soudů, že jednání obviněných bylo způsobilé způsobit škodu ve výši 239 600 000 Kč, což odpovídá samotné koncepci vývojových stadií trestné činnosti. Akceptací této námítky by za použití argumentu ad absurdum znamenalo, že by nemohlo dojít k vyčíslení škody, pokud by reálně nevznikla, neboť vždy může přijít do úvahy nějaká skutečnost, která by mohla mít vliv na výši škody. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II. ÚS 1320/08 je třeba závěr o výši škody trestným jednáním nazírat z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Jednání obviněných směřovalo k neoprávněnému získání výkupní ceny elektriny pro rok 2010 po dobu čerpání 20 let, přičemž rozdílem mezi touto zvýhodněnou výkupní cenou a výkupní cenou z prvních měsíců roku 2011 byla právě vyčíslená škoda 239 600 000 Kč. Ani sami obvinění, stejně jako soudy, nemohli v rámci zamýšleného obohacení počítat se všemi alternativami, jež se mohou v době 20 let odehrát. Prizmatem jejich subjektivní stránky skutkové podstaty projednávaného zvláště závažného zločinu je závěr o potenciálním obohacení (výši škody) správný.

125. Ve shodě s původním rozhodnutím ve věci ani nyní krajský soud nemohl akceptovat již v původním řízení uplatněnou námitku obhajoby spočívající v tvrzení, že při úvahách o výši

způsobené škody je nutno se vypořádat s rozhodnutím stavebního úřadu o předčasném užívání stavby ze dne 23.12.2009, které konstatovalo dokončenost 1/6 FVE Čekanice, takže minimálně v této části škoda nevznikla. Za prvé soudu není zřejmé, z jakých podkladů vychází obhajoba při konstatování dokončenosti 1/6 FVE, když i ze samotného rozhodnutí o předčasném užívání ze dne 23.12.2009 vyplývá (sv.1 čl. 107), že se týká pouze jednoho technologického kontejneru a k tomu náležejícího počtu panelů, což však představuje maximálně 1/14 z celkového stavu technologie na FVE Čekanice. Dále v této souvislosti obhajoba zaměňuje pojem stavební a technologická dokončenost FVE, neboť stavební úřad se ve svém rozhodnutí vyjadřuje pouze ke stavební části elektrárny. Stavební úřad neověřuje bezpečnost technologie elektrárny, ale vychází právě z revizní zprávy, která má tuto bezpečnost jasně posoudit. Přitom z provedeného dokazování je zcela zřejmé, že revizní zpráva vypracovaná původně spoluobžalovaným T. v žádném případě nemohla bezpečnost provozu FVE Čekanice objektivním způsobem deklarovat, a to ani její jedné čtrnáctiny, protože pak by skutečnost, že se jedná pouze o dílčí revizi musela z revizní zprávy vyplývat. Na základě revizní zprávy č.51209 tedy jednak nemělo být stavebním úřadem vydáno rozhodnutí o předčasném užívání stavby a dále na základě takové revizní zprávy nemělo ani dojít k rozhodnutí o udělení licence, takže úvahy o tom, zda byla či nebyla dokončena určitá část FVE nejsou relevantní, neboť ani taková část FVE nebyla řádně revidována, aby bylo možno konstatovat její bezpečnost. V této souvislosti lze opět připomenout rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, z něhož vyplývá, že : „ *předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečně podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny*. Z odůvodnění dalšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015 mimo jiné dále vyplývá, že nebylo nutné zjišťovat, v jakém stavu rozestavenosti či dokončenosti byla elektrárna v době vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť ani fakt že by elektrárna byla v tu dobu již dokončena, nedokládá to, že byla bezpečná, tj.že byla předložena řádná revizní zpráva, která by její bezpečnost prokazovala. Navíc z výpovědí zástupců spol. XXXXX vyplývá, že již v době, kdy bylo prováděno šetření stavebního úřadu (dne 22.12.2009) věděli, že i tuto část technologie bude nutno vzhledem k připravovaným melioračním pracím demontovat, takže i tato část zařízení by musela podstoupit nové revizní zkoumání. Proto soud dospěl k závěru, že ani tato dočasně postavené technologie nemohla být předmětem kladného licenčního řízení, kdy navíc revizní zpráva ze dne 9.-10.12.2009 tuto část technologie ani výslovně nezmiňuje a v licenčním řízení by musela být předložena revizní zpráva nová, vztahující výhradně k této části zařízení FVE. Ostatně ani zdejší soud ve věci vedené pod sp.zn. 43T 4/2017 ani Vrchní soud v Olomouci nedospěly k odlišnému závěru při stanovení rozsahu způsobené škody, ač byly důkazy svědeckými výpověďmi N. a Bc.K. i v tomto řízení provedeny, včetně příslušného rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby ze dne 23.12.2009. V této souvislosti je možno připomenout např. rozh. Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.5 To 56/2016, z jehož odůvodnění mimo jiné vyplývá, že „.....je třeba zdůraznit, že i kdyby byly fotovoltaické elektrárny zpodstatné části dokončeny, není možné nijak zpětně prokazovat podmínku bezpečnosti tohoto energetického zařízení....“. Možnost úpravy udělené licence ve vztahu k míře případné dokončenosti posuzovaných FVE nekonstatovaly ani správní soudy ve svých četných rozhodnutích, když posuzovaly pouze otázku celkového zrušení správního rozhodnutí, kterým byly licence uděleny.

126. Uvedené závěry krajského soudu shledal správnými i vrchní soud ve vztahu ke stejným odvolacím námitkám spoluobžalovaného G.T..

127. Mezi okamžikem vydání licence a následným nárokováním výhodnějších výkupních cen tak existuje zcela evidentní příčinná souvislost, což názorně dokumentuje poměrně jednoduchý příklad. Pokud by totiž např. již v roce 2010 bylo ve správním řízení soudním zjištěno, že licence byla vydána na základě nepravdivé revizní zprávy či jiných důkazů, v důsledku čehož by rozhodnutí o vydání licence bylo zrušeno, provozovatel příslušné fotovoltické elektrárny by tím definitivně ztratil oprávnění nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009, neboť novou licenci nebylo možno vydat zpětně k roku 2009.

128. Závěrem je tedy možno k této části dokazování zopakovat, že revize příslušné části FVE Čekanice nebyla obžalovaným T. provedena řádným způsobem tak, aby revizní zpráva č.51209 byla způsobilá deklarovat zákonem požadovanou bezpečnost FVE Čekanice, neboť ještě po jejím údajném provedení byla podstatná část technologie teprve instalována. Revizní zpráva tedy obsahovala evidentně nepravdivé údaje, a pokud byla i na základě tohoto dokumentu společnosti XXXXX udělena licence, prostřednictvím které došlo k neoprávněnému čerpání výkupních cen a tzv. zelených bonusů za ceny vztahující se k zařízení uvedená do provozu v roce 2009, byla tímto jednáním způsobena škoda na majetku ve výši 35.787.641,32 Kč, přičemž za období následující až po dobu životnosti elektrárny, což od roku 2010 až do roku 2029 by došlo ke způsobení další škody ve výši okolo 152.000.000 Kč.

129. V návaznosti na stanovení výše způsobené škody bylo dále nutno vyřešit otázku subjektu, kterému byla shora popsáním jednáním tato škoda způsobena. V průběhu řízení se totiž k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 234.232.573,23 Kč připojila spol. OTE a.s.. Opožděně se s nárokem na náhradu škody připojila Česká republika zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu s částku 394.223.182 Kč, v níž jsou zahrnuty i dotace poskytnuté na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů v období let 2013 až 2016 společnosti XXXXX. Společnost XXXXXtak požaduje náhradu stejné škody resp. její části jako Česká republika, což je z logiky věci vyloučeno.

130. K nárokům jednotlivých subjektů lze tedy konstatovat, že právní úprava podpory energie z obnovitelných zdrojů byla nejprve upravena zák.č.180/2005 Sb. (o podpoře využívání obnovitelných zdrojů) účinným do 31.12.2012. Mechanismus financování této podpory pak byl od 28.12.2010, kdy nabyl účinnosti zák.č.402/2010 Sb. (kterým byl změněn zák.č.180/2005 Sb.) upraven v ust. § 6a odst.1 tak, že provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel regionální distribuční soustavy má právo na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž tyto vícenáklady byly hrazeny složkou ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů regulované ERÚ a dotací z prostředků státního rozpočtu. Podle odst.2 cit.ust. vláda stanovila nařízením limit prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů do 31. října kalendářního roku, který předcházela kalendářnímu roku, pro který ERÚ stanovil ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny a podle odst.3 cit.ust. pokud limit prostředků státního rozpočtu stanovený podle odstavce 2 nepostačoval na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, zahrnul ERÚ zbývající vícenáklady provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele regionální distribuční soustavy do složky ceny na přenos elektřiny

nebo ceny na distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů.

131. Podle § 6b odst. 1 cit.ust. dotaci na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů podle § 6a poskytovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu provozovateli přenosové soustavy a provozovatelům regionálních distribučních soustav čtvrtletně na základě jejich žádostí, které mu tito provozovatelé předložili do konce měsíce následujícího po čtvrtletí. Zák. č. 180/2005 byl s účinností od 1.1.2013 zrušen zák. č.165/2012 (o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů), který v ust. § 13 odst.1 nově upravil postavení tzv. operátora trhu, který účtuje provozovateli regionální distribuční soustavy a provozovateli přenosové soustavy složku ceny služby distribuční soustavy a složku ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny ve výši, v jaké je povinen ji vyúčtovat provozovatel regionální distribuční soustavy nebo provozovatel přenosové soustavy podle § 28 a provozovatel regionální distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Tímto operátorem trhu je spol. OTE a.s..

132. Podle § 28 odst.1 cit. zák.č. 165/2012 Sb. jsou pak náklady na podporu elektřiny a provozní podporu tepla hrazeny prostřednictvím operátora trhu z finančních prostředků, které jsou v případě fotovoltaických elektráren tvořeny jednak tržbami z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny (písm.a) cit.ustanovení) a jednak dotacemi z prostředků státního rozpočtu (písm.c) cit.ustanovení). Podle § 28 odst.2 cit.,zák. vláda stanoví nařízením prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu části ceny elektřiny pro zákazníky a na úhradu provozní podpory tepla, a to do 31. října kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, pro který Úřad stanoví cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace se stanoví podle výše finančních prostředků uvedených v odstavci 1 písm. a) a b), a to tak, aby spolu s nimi zajistily pokrytí celkových předpokládaných finančních prostředků na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny a provozní podporou tepla, přičemž podle odst.3 cit. ustanovení Úřad (ERÚ) stanoví cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny maximálně ve výši 495 Kč/MWh. Cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny stanovuje Úřad podle zákona o cenách.

133. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že způsob financování podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů je složen ze dvou složek. Jednak jsou to dotace ze státního rozpočtu a dále se jedná o tržby z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Nicméně z již citovaného ust. § 28 odst.3 zák.č.165/2012 Sb. je dále zřejmé, že část ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny podle ust. § 28 odst.1 písm.a) je stanovena fixní částkou, takže výše podpory určené výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů je tak bez vlivu na výši plateb příspěvku jednotlivými koncovými uživateli, jinak řečeno, stanovenou fixní částku 495 Kč za MWh by koncoví zákazníci uhradili i za situace, kdy by spol. XXXXX zdroje od počátku řádně uplatňovala podporu za výrobu elektřiny pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2010. Koncové uživatele tak nelze považovat za poškozené v dané trestní věci, neboť projednávanou trestnou činností ke škodě na jejich majetku fakticky nedošlo.

134. Z rozboru výše citované právní úpravy financování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů tedy jednoznačně vyplývá, že za poškozené projednávanou trestnou

činností nelze považovat provozovatele přenosové soustavy resp. provozovatele regionální distribuční soustavy (spol. XXXXX) ani operátora trhu (spol. XXXXX), neboť tyto společnosti byly po celé projednávané období pouze poskytovatelem (zprostředkovatelem) finančního prostředků, které jim byly poukazovány ze státního rozpočtu Ministerstvem průmyslu

a obchodu. V daném případě tak lze hovořit o jediném poškozeném, kterým je Česká republika zastoupená právě zmíněným ministerstvem. Tento závěr je dle přesvědčení soudu podložen i výkladem ust. § 51 odst. 1 zák. č. 165/2012 Sb., který upravuje postup při neoprávněném čerpání dotace formou spáchání správního přestupku s tím, že došlo-li k čerpání podpory elektřiny v souvislosti se spácháním přestupku podle tohoto zákona ze strany výrobce elektřiny, ERÚ z moci úřední rozhodne o neoprávněném čerpání podpory a stanoví jeho rozsah podle doby trvání neoprávněného čerpání podpory. Výrobce elektřiny je pak povinen neoprávněně čerpanou podporu uhradit nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí ERÚ o neoprávněném čerpání podpory do státního rozpočtu tedy nikoliv výše uvedeným společností.

Účast obžalovaných K. a K.

135. Bylo-li tedy na základě výše rozebraného důkazního okruhu prokázáno, že FVE Čekanice nebyla ke dni vyhotovení příslušné výchozí revize schopná bezpečného provozu a uvedená revizní zpráva je tedy nepravdivá, bylo dokazování již v původním řízení dále zaměřeno na druhý důkazní okruh týkající se obžalovaných K. a K. a jejich vědomí či srozumění s tím, že v rámci probíhajícího licenčního řízení jsou předkládány nepravdivé či hrubě zkreslující podklady.

136. Obžalovaný L.K. v hlavním líčení odmítl (sv. 12 č. l. 3673 -3677), že by připravoval a spáchal podvod, jak je mu kladeno za vinu obžalobou. Neměl k tomu žádný důvod ani motiv. Pracoval ve stabilní firmě, neměl proto k takovému jednání žádný důvod. Celý život pracuje v energetice, od roku 2006 pak ve společnosti XXXXX zdroje na pozici ředitele provozu elektráren. Konkrétně pak zodpovídal za provoz a správu zařízení včetně údržby a XXXXX na daných zařízeních. V rámci společnosti působili tři jednatele, kromě obžalovaného ještě jeho kolega S., který posléze odešel na pozici ombudsmana Skupiny a nahradil jej obžalovaný K.. Třetím jednatelem byl pak V. T., který v polovině roku 2009 odešel do důchodu a na jeho pozici nastoupil Z. M.. Obžalovaný měl tři přímé podřízené – vedoucího správy zařízení K.Č., vedoucího XXXXX J.F. a vedoucího provozu, již zmíněného Z. M..

137. V rámci projektu rozvoje došlo v roce 2009 k zakoupení několika společností, které měly stavební povolení na výstavbu elektráren, potřebnou dokumentaci pro připojení do sítě a také smlouvy s dodavateli na zhotovení elektrárny tzv. na klíč. Bylo hned na začátku rozhodnuto, že až budou všechny elektrárny uvedeny do provozu, dojde k fúzi společností, jež vlastní jednotlivé projekty těchto elektráren. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto, že licence bude od počátku vedena na XXXXX zdroje. S fotovoltaickými elektrárnami doposud neměl obžalovaný ani společnost XXXXX zdroje žádné zkušenosti, dříve se zabývali pouze vodními elektrárnami. Z tohoto důvodu bylo nutné ujasnit si, jaké dokumenty budou vlastně k udělení příslušných licencí potřebné. Stejně tak si nebyli jistí ohledně postupu podle správního řádu v situaci, kdy se měnila licence některé z elektráren kvůli modernizaci. Obžalovaný neměl s ohledem na souběh několika projektů dostatek času, proto pověřil kolegu M., aby se zabýval jednáním s Energetickým

regulačním úřadem. Pracovníci ERÚ byli podle obžalovaného vstřícní, neexistovala však v té době žádná metodika na získání licence. Tito pracovníci nicméně panu M. poradili, jakým způsobem má ohledně získání licence postupovat. Žádost o vydání licence podepsal obžalovaný podle doporučení ERÚ začátkem prosince, posléze se tato žádost postupně doplňovala, a pokud jde o jednotlivé podklady, tyto přes obžalovaného nechodily. Obžalovaný rozhodně neměl žádné informace o tom, že by dokumentace předkládaná ERÚ byla nepravdivá či zfalšovaná.

138. Vlastní výstavba elektráren pod obžalovaného přímo nespadala, ale zajímal se o ni a měl z ní dobrý pocit. Osobně byl obžalovaný několikrát na elektrárně v Hrušovanech, kde viděl, že stavba probíhá hladce a všechny komponenty jsou kvalitní. Posléze se byl podívat i na ostatních lokalitách, kde se stavěly elektrárny – Žabčice, Čekanice, Bežerovice a Chýnov. Společnost XXXXX tam pracovala kvalitně a rychle stavěla. Obžalovaný proto posléze neviděl důvod, proč by tam měl jezdit i nadále. Dále obžalovaný uvedl, že XXXXX je jednou ze tří projektových společností. Každá z těchto společností vlastnila jeden z projektů. K tomuto pak měla stavební povolení a doklady. Obžalovaný byl členem dozorčí rady každé z nich. Za stavbu byl zodpovědný útvar rozvoje, který spadal pod obžalovaného K.. Obžalovaný si nebyl vědom toho, že by probíhaly nějaké společné porady ohledně výstavby elektrárny. Měl však informace, že stavba v Čekanicích běží podle plánu. Na dozorčích radách jednotlivých společností se pak hovořilo o jednotlivých elektrárnách a průběhu jejich stavby. Až v listopadu 2009 dostal obžalovaný informaci - domníval se, že od kolegy Z. že na stavbě je podmáčený terén a může dojít k problémům s konstrukcemi a není úplně jasné, co se s tím bude muset udělat, že bude muset dojít k posouzení dané věci, průzkumu a zpracování projektu na melioraci. Podle dodavatele však tyto komplikace neměly mít žádný vliv na dostavbu elektrárny. Kolegové mu nicméně sdělili, že tuto informaci pro jistotu prověří a připraví příslušnou dokumentaci k rozhodnutí, zdali budou nutné meliorační práce či nikoliv. Obžalovaný tedy neměl žádné informace o zásadních problémech, které by měly bránit či zpozdit výstavbu, pouze věděl, že Čekanice jsou náročnější než ostatní elektrárny kvůli zmíněným záležitostem, nicméně se vše mělo stihnout. O tom, že by se elektrárna Čekanice měla rozebírat a zase skládat dohromady, obžalovaný nic nevěděl. Obžalovaný si nevzpomíná, jestli zaznělo, že je připraveno sepnutí jen části elektrárny v Čekanicích.

139. K nájemní smlouvě ze dne 7.12.2009 uvedl, že tato byla uzavřena mezi společnostmi XXXXX a XXXXX zdroje kvůli ERÚ, podle kterého byla tato smlouva nutná kvůli vlastnictví pozemků. K přípravám této smlouvy, stejně jako dalších nájemních smluv s ostatními společnostmi, které vlastnily projekt některé z elektráren, docházelo již od doby, kdy byly tyto společnosti jakožto dceřiné koupeny společností XXXXX zdroje. Problém s přípravou těchto smluv nebyl, pouze bylo nutné a zdlouhavé stanovit výši nájemného, jelikož muselo jít o cenu obvyklou a ekonomům z odboru správy zařízení společnosti trvalo nějaký čas, než tuto výši nájemného dokázali stanovit. Nájem pak měl být, alespoň tak obžalovaný předpokládal, podle obsažené klauzule placen až od chvíle, kdy elektrárna začne vyrábět energii. Bližší obsah zmiňované nájemní smlouvy si obžalovaný nepamatoval, tudíž se k němu. Obecně šlo o to, že společnost XXXXX zdroje mohla zařízení užívat a fakturovat a vlastník (XXXXX) z toho měl příjem. Jediným smyslem oné smlouvy nicméně bylo prokázat ERÚ, že nepracují neoprávněně na cizím majetku. Pokud se jedná o dozorčí radu společnosti XXXXX, kde bylo uzavření nájemní smlouvy vzato na vědomí, obžalovaný uvedl, že ohledně aktuálního stavu

elektrárny zde pouze zaznělo, že stavba bez potíží běží. Pokud se týká M., ten dával podklady pro fakturaci, do výstavby samotné však zapojen nebyl. Dojednával smlouvy se společností, měl rovněž informace od pana T. ohledně licenčního řízení. Obžalovaného M. pouze informoval, že vše běží podle očekávání.

140. Posléze obžalovaný uvedl, že stavební dozor prováděl J. D., což však ví pouze ze spisu, kde je tato informace obsažena. Svou vlastní činnost obžalovaný bral jako toliko administrativní, neměl absolutně žádné signály, že něco nefunguje. Pokud by v případě stavby něco nefungovalo, obžalovaný by předpokládal, že tyto informace by obdržel od K., vedoucího odboru rozvoje či od zástupce společnosti Z.. Obžalovaný nečetl revizní zprávu, nýbrž pouze projekt. Z tohoto důvodu nemohl vědět a ani být srozuměn s tím, že revizní zpráva obsahuje vady. Obžalovaný neměl důvod revizní zprávu číst, doposud nikdy nebyly s revizí ani s udělením licence žádné problémy.

141. Obžalovaný **O.K.** v hlavním líčení (sv.12 č.l. 3677 – 3682) nesouhlasil s tím, že měl mít povědomost o obsahu některých dokumentů, které byly předávány na ERÚ. Veškeré dokumenty předával ERÚ pan M., který byl pro tuto činnost ustanoven. Plná moc, jež mu byla udělena, rozhodně nebyla manipulace, jak tvrdí obžaloba. Naopak se jednalo o běžný institut, který se využíval, společnost XXXXX zdroje vydala podobných plných mocí desítky. Není možné dovozovat, že měl tento akt posloužit ke spáchání trestného činu podvodu. Obžalovaný nezkoumal obsah dokumentů předkládaných ERÚ, ani je neviděl - nebyla to jeho činnost. Obžalovaný uvedl, že proto nemohl vědět, že nebyly splněny technické požadavky pro udělení licence a že byla předložena nepravdivá zpráva. ERÚ dal společnosti XXXXX zdroje 30 dnů na doplnění žádosti, ve které společnost mohla dodávat chybějící podklady, čehož také využila. Obžalovaný dále představil problematiku výstavby elektráren s tím, že s dodavatelem (v daném případě společnost XXXXX) byla uzavřenou smlouva o dílo na zhotovení elektrárny, takže za výstavbu zodpovídal zhotovitel. Společnost XXXXX zdroje koncem roku 2009 uváděla do provozu několik zdrojů. Bylo tedy značné penzum práce a dokumentů. Koncem roku 2009 došlo dle obžalovaného ke změnám u asi sedmi zdrojů, nebyl však nijak informován o průběhu každé konkrétní výstavby. Obžalovaný uvedl, že ve společnosti XXXXX zdroje pracuje od dubna 2009 jako jednatel, od 1.7 tohoto roku pak byl jmenován ředitelem úseku, který řídil. Výstavba Čekaníc spadala pod odbor rozvoje. Nedokázal si vybavit, kdo tento odbor řídil. Obžalovaný vedl odbor správa společnosti, odbor rozvoje pak měl pod sebou. Kdo konkrétně kontroloval výstavbu Čekaníc, si obžalovaný rovněž nevybavil. J. D., jenž vykonával stavební dozor, ověřoval dodávky materiálů. Mohl tedy vědět, kolik materiálu dochází, nicméně nebyl odborně s to kontrolovat náležitosti stavby. Dokument s označením „repoty z realizace Čekaníc“ si obžalovaný nevybavil. Po jeho předložení uvedl, že neví kdo a za jakým účelem tento dokument zpracoval. V roce 2009 neměl obžalovaný žádné informace o problémech ovlivňující dokončení Čekaníc. Případné dílčí problémy pak vždy řešil zhotovitel.

142. Odbor rozvoje i správy společnosti měl vlastní vedoucí. Pokud jde o stavbu elektrárny, zhotovitel stavěl, pan D. kontroloval materiál, vedoucí daného odboru reportoval na poradách. Kontroly na stavbě probíhaly fyzicky. Obžalovaný v rámci své práce určoval priority, řešil spory v rámci útvarů rozvoj a správa společnosti, koordinoval vzájemnou spolupráci. Jako jednatel měl

obžalovaný pravomoc uzavírat smlouvy dle podpisového řádu na různé aktivity. Neměl však vůbec žádné pochyby, že dokumenty jsou kompletní a bezvadné. Žádný z jednatelů včetně obžalovaného neměl k dispozici žádné informace, které by signalizovaly nekompletnost některých elektráren včetně Čekanice, nebo dokonce zásadní problémy, které by znemožňovaly dokončení výstavby elektrárny v Čekanici. Společnost XXXXX- uzavřela smlouvu o dodávce se společností XXXXX . Ta již pro ně dříve jednu elektrárnu zhotovila, vše na ní fungovalo v patřičné kvalitě, proto neexistovaly žádné pochybnosti, že i v tomto případě společnost XXXXX dostojí svým závazkům. Každý jednotlivý dokument procházel schvalovacím procesem, bylo vidět, kdo se k němu jak vyjadřoval. S ohledem na to, že koncem roku 2009 uváděli do provozu sedm elektráren, tak nebylo možné provádět ohledně každé z nich dlouhé řešerše a zabývat se veškerou dokumentací. Fotovoltaická elektrárna Čekanice získala kolaudační rozhodnutí v roce 2010 – v září nebo v říjnu. Investor, v tomto případě společnost XXXXX, může uplatnit reklamaci až po převzetí díla. V období před převzetím díla probíhala veškerá komunikace mezi společností XXXXX a jednotlivými dodavateli. Součástí smlouvy o dílo byla dodávka elektrárny i její dokumentace.

143. Dne 1.12.2009 byla podána žádost o změnu licencí všech sedmi výroben. Energetická legislativa v roce 2009 nebyla jednoznačná, navíc ani judikatura ohledně této problematiky nebyla ustálená. Mezi roky 2009 a 2010 došlo k poklesu o 5 % výkupní ceny elektřiny. Ve smlouvě o dodávce byla obsažena klauzule, že v případě zprovoznění až po roce 2009 dojde ke snížení kupní ceny. Licenci vydává Energetický regulační úřad, který kromě předání podkladů nelze nijak ovlivnit. Tyto podklady ERÚ patřičně zkoumá. Obžalovaný se dále pozastavil nad tím, že společnost Energie se nikdy nepodílela na výplatě podpory elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů, přesto ji podle obžaloby měla být způsobena škoda. Pouze vykupoval od společnosti XXXXX zdroje silovou elektřinu, která v žádném případě není předmětem dotací. Podporu vyplácely pouze společnosti XXXXX a OTE. Konstrukce náhrady škody společnosti Energie tak podle obžalovaného není úplná a směšuje různé platby.

144. Dokument s označením „repoty z realizace Čekanice“ si obžalovaný nevybavil. Po jeho předložení uvedl, že neví kdo a za jakým účelem tento dokument zpracoval. V roce 2009 neměl obžalovaný žádné informace ovlivňující dokončení Čekanice, případné problémy vždy řešil zhotovitel.

145. Svědek **M. Z.**, (část výpovědi svědka byla uvedena již výše ohledně části týkající se dostavěnosti elektrárny) v hlavním líčení vypověděl, že Investorem stavby byla skupina. Elektrárnu v Čekanici měla na starosti řada kolegů, svědek věděl, že se jednalo o vedoucího rozvoje Obnovitelných zdrojů pana Szkanderu a projektové manažery, kteří měli na starosti dohled a monitoring toho, jak vše na elektrárnách probíhá. Nikdo z nich však nebyl profesionálem na fotovoltaiku, proto úkoly řešili společně. Elektrárnu v Čekanici měl na starosti pan D., za průběh výstavby Čekanice pak bylo zodpovědné vedení a společnost jako taková. Na předložené e-maily na č.l. 637-639, 641-644 a 645-648 svědek uvedl, že pro něj tyto zprávy nic moc neznamenaly, jednalo se pouze o průběžné zprávy. Pravidelné informace ohledně FVE Čekanice podával J. D. na poradách, telefonem, případně mailem. Členy dozorčí rady XXXXX byli obžalovaný K. a pan F., který byl zástupce . Svědek pravidelně na dozorčích radách podával krátké zprávy o průběhu stavby v Čekanici, předpokládal však, že oba členové informace měli i z jiných zdrojů, jelikož byli ředitelé obnovitelných zdrojů, kteří dozorovali

stavbu jako takovou. Pokud svědek ví, žádné závažné problémy ohledně stavby v Čekanicích se neřešily. Pokud by k nějakým problémům došlo, byl svědek přesvědčen, že by obžalovaní K. a K. příslušnou dozorčí radu informovali. V případě, že by se na stavbě stavělo a zase bouralo, na dozorčí radě by se to podle svědka jistě řešilo. Elektrárna musela být dostavěna do konce roku 2009. Meliorace podle svědka začaly probíhat až po získání licence v roce 2010. Více práce by podle svědka musel odsouhlasit Investor, ve společnosti vše funguje hierarchicky.

146. O obsahu e-mailových zpráv, které mu byly zaslány J. D. ohledně průběhu výstavby FVE Čekanice (sv.2 č.l. 637-639, 641-644 a 645-648) svědek uvedl, že pro něj tyto zprávy nic moc neznamenaly, jednalo se pouze o průběžné zprávy. Na dozorčích radách se podle svědka žádné podklady pro Energetický regulační úřad neřešily. Informace o výstavbě elektrárny měli ředitelé společnosti, jejich podřízení, potažmo celý útvar rozvoje. Pan S. jakožto jeho vedoucí určitě na pravidelných poradách podával informace. Svědkovi o žádných problémech nic neříkali. Pravidelné porady se konaly každý týden, jednou měsíčně pak dozorčí rady. Dále pak proběhly 3-4 neoficiální porady. Svědek předpokládal, že oba obžalovaní byli informováni. Svědek se účastnil porad, stejně jako obžalovaní, resp. vždy tam minimálně alespoň jeden z nich byl.

147. Svědek **Z. M.** v hlavním líčení, kromě již výše citované části jeho výpovědi, uvedl, že ve společnosti byli tři ředitelé a čtyři vedoucí odboru. Ohledně fotovoltaické elektrárny Čekanice v daném roce 2009 měl na starosti chod dokumentů u licenčního řízení. Pro toto řízení byl také vybaven plnou mocí. Jeho hlavním úkolem byla koordinace dokumentů, a předávání těchto dokumentů na příslušná místa. S panem F. se svědek setkal 3-4 krát před tím, než se na ERÚ předávaly příslušné dokumenty. Svědek připravoval a vyplňoval „prototyp“ žádosti o licenci, dával na ERÚ většinu dokumentů. Na samotném úřadě bylo rušno, řešilo se tam hodně věcí a bylo to tam dost nepřehledné. Svědek uvedl, že dokumenty dostával od stavbyvedoucího a projektového manažera. Projektovým manažerem byl pan D.. Svědek uvedl, že ne všechny dokumenty kompletoval on, zapojeni byli i technik, stavbyvedoucí a projektový manažer. Docházelo k postupnému dokladování, podle toho jak jednotlivé dokumenty přicházely. Nadřízeným svědka byl obžalovaný K.. Každý jednotlivý dokument pro ERÚ mu nicméně nepředkládal. V menším rozsahu formou porad svědek komunikoval i s obžalovaným K. Svědek si myslí, že podklady mu dával i stavbyvedoucí F., nebyl si však jistý.

148. V Čekanicích byl svědek osobně někdy v období listopad - prosinec. Viděl tam pohyb lidí, probíhaly práce. Revizní zpráva fotovoltaické elektrárny Čekanice zpracovaná obžalovaným T. svědkovi prošla rukama, ale nestudoval ji, jelikož nebyl natolik vzdělaný, aby ji mohl jakýmkoliv způsobem rozporovat. Jestli zmíněnou revizní zprávu měli v ruce i obžalovaní K. s K., svědek nevěděl. S panem Z. byla svědkova komunikace ohledně elektráren minimální. Svědek si vybavil dva hlavní faktory, které na stavbě činily problémy - mráz a podmáčený terén. Jak se v době výstavby tyto problémy řešily, však svědek nevěděl. Znal až následné kroky z roku 2010.

149. Na poradách byly probírány běžné provozní věci, stav projektu. Svědek obžalované K. a K. informoval o tom, co měl zprostředkované od projektového manažera, resp. stavbyvedoucího. Svědek informoval oba obžalované K. s K., v jakém stavu je licenční řízení. Žádné dílčí problémy s výstavbou se podle svědka na těchto poradách neřešily. Za správnost dokumentů, které byly předkládány, ručila dodavatelská firma. Kdo konkrétně z této firmy pak svědek netušil.

150. Svědek **J. D.**, (část jeho výpovědi ohledně průběhu výstavby byla citována výše) v hlavním líčení vypověděl, že informace ohledně výstavby elektráren, kde vykonával funkci stavebního dozoru, předával společnosti XXXXX zdroje na všeobecné poradě, kde seděli všichni jeho kolegové. Na jejich jména si nevzpomněl. Obžalovaní K. s K. se porad zúčastňovali jak kdy. Informace svědek předával vždy pouze ústně, nebyl si vědom nějakého podávání zpráv v písemné formě. Jméno Z. svědek znal, uvedl, že šlo o úředníka v Hradci Králové. Jestli měl tento vztah či povinnosti k Čekanickým, svědek nevěděl. Nebyl si ani vědom komunikace s ním ohledně výstavby. Svědek dělal stavební dozor i na elektrárnách v Hrušovanech, Žabčicích a Bežerovicích. Potvrdil, že zpracoval report z realizace, kdy příslušné údaje získal od stavbyvedoucích. K reportu z 20.12 svědek uvedl, že po něm pan Z. asi požadoval informace, důvod mu nebyl znám. Porady ohledně výstavby probíhaly cca jednou za 14 dnů, účastnili se jich pracovníci na elektrárnách, někdy přišlo i vedení společnosti. S revizními zprávami jezdil svědek na úřad, projekty ani smlouvy však neviděl. Neznal ani harmonogram, do reportu napsal, kde co je a co bylo uděláno. Na poznámku, že v emailu ze 14. 12. píše o tom, že práce probíhají dle harmonogramu, uvedl, že na harmonogram se díval v buňce.

151. Svědek **T.F.** v přípravném řízení uvedl (č.l. 748 – 751), že z pozice člena dozorčí rady společnosti XXXXX nebyl účasten žádného kontrolního dne na předmětné elektrárně. Informace získával pouze od jednatelů společnosti, popř. písemných podkladů projednávaných dozorčí radou. Tyto informace byly podávány souběžně s informacemi i ohledně jiných staveb. K zápisu z jednání dozorčí rady konané dne 21.12.2009 uvedl, že tento odpovídá průběhu zasedání. K rozdílu v zápisech ohledně stavu připravenosti elektrárny k předčasnému užívání se nebyl schopen vyjádřit.

152. Svědkyně **V.R.** v přípravném řízení uvedla (č.l. 875 – 878), že ve společnosti XXXXX zdroje měla na starosti klasickou administrativní činnost. Pokud se měla vyjádřit k dokumentům týkajícím se FVE Čekanice, pak tyto listiny zřejmě pouze založila do šanonu případně k oskenování pro další potřebu. Na dozorčích radách vykonávala funkci zapisovatelky. Většinou byly informace od projektového manažera dány do prezentace a tato se asi 7 dní před konáním dozorčí rady poskytla jejím členům, kteří si mohli vyžádat případná doplnění. Do zápisu většinou uváděla informace pocházející z prezentace. Následně byl zápis členům poskytnut k podpisu. K e-mailovým zprávám ze dne 6.1. 2010 a 10.3.2010 uvedla, že tyto psala proto, že pan K. požadoval nějaké vyjádření nebo doplnění. K rozdílným údajům v zápise z dozorčí rady konané dne 21.12.2009 uvedla, že změna byla provedena zřejmě dle pokynu M. Z. nebo někoho z představenstva.

153. Svědek **P.P.** v přípravném řízení vypověděl (č.l. 871 – 873), že ve společnosti XXXXX zdroje zajišťoval přípravu a realizaci obnovitelných zdrojů, nicméně do jeho působnosti FVE Čekanice nespadala. Svědek se sice jako divák zúčastnil pracovní cesty dne 14.12.2009, avšak na stav elektrárny si již nepamatuje. Dle zavedené praxe byl informace ohledně výstavby elektráren předávány e-mailem jednatelem nebo přímého nadřízenému, který potom tyto informace předal dál.

154. Svědek **J.Š.**, v období 2009-2010 vedoucí odboru správa společnosti ve společnosti XXXXX zdroje, v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l. 3745 – 3747), že ve společnosti XXXXX zdroje měl na starosti ekonomické a administrativní řízení společnosti, kontrolu, právní a nákupní činnosti. K nájemní smlouvě ze dne 7.12.2009 svědek uvedl, že s ohledem na to, že se

na ní nachází schvalovací protokol a jeho podpis, tak předpokládá, že ji viděl. Šlo o nájemní smlouvu uzavřenou mezi společnostmi XXXXX zdroje (nájemce) a -XXXXX (pronajímatel), jejímž předmětem byla fotovoltaická elektrárna Čekanice. Svědek se podílel na právní stránce oné smlouvy. Svědek uvedl, že se účastnil porad, které se týkaly FVE Čekanice. Probíraly se zde klíčové záležitosti společnosti, je možné, že zde zazněla i zpráva o stavu projektu dané elektrárny, nicméně svědek si nebyl jist. Je možné, že se oněch porad účastnil i projektový manažer. Na zpracování smlouvy o dílo mezi společnostmi XXXXX a XXXXX se svědek nepodílel. V části roku 2009 byl ředitelem společnosti XXXXX zdroje pan S.. V souvislosti s jeho nástupem došlo k organizační změně ve společnosti, konkrétně ke změně v čele odboru rozvoje – pana Česeneka nahradil pan S., který byl předtím pouze specialistou na výrobu energie z větrných elektráren ve zmíněném odboru rozvoje. Ten se zabýval technickými záležitostmi a podklady pro Energetický regulační úřad. Svědkův odbor s ERÚ nekomunikoval. Pokud jde o T. řízení společnosti XXXXX zdroje, tato měla jednatele, přičemž jedním z nich byl i pan S., do jehož kompetence spadaly i rozvojové činnosti. Svědek jakožto vedoucí odboru podával pravidelně informace na poradách. Tyto porady se konaly cca jednou za týden nebo jednou za 14 dnů.

155. Svědek **T.S.**, v roce 2009 vedoucí oddělení rozvoje obnovitelných zdrojů a posléze odboru rozvoje zdrojů ve společnosti XXXXX zdroje, v hlavním líčení i uvedl (sv.12 č.l. 3752 – 3754), že jako vedoucí projektu rozvoje měl pod sebou projektové manažery, specialisty a techniky. Jeho odbor zajišťoval technickou podporu projektům. Konkrétně pro FVE Čekanice připravoval technické podklady a technické specifikace toho, jak by měl projekt elektrárny vypadat. Technici, kteří pod svědkem pracovali, pak posuzovali nabídky a někteří z nich byli projektovými manažery na daných stavbách a dozorovali výstavbu. Svědek neřešil problémy související s výstavbou FVE Čekanice, nespádaly pod něho. Řešil až problémy pozdějších projektů. Stavební dozor D. byl pověřený vedením společnosti řešit problémy v Čekanici s Z.. Odbor rozvoje měl pravidelné schůzky, ale svědek maximálně dostal informaci o tom, jak to probíhá, v jaké fázi je stav projektu, osobně nic neřešil, ani vícepráce v Čekanici. Svědek předpokládal, že i ty řešil Z.. Nevzpomínal si, že by se na poradách řešily zvýšené investice na FVE Čekanice. Celkem bylo 10 – 15 projektů fotovoltaických elektráren. Čekanice si svědek nevybavoval a nebyl schopen je odlišit od ostatních projektů elektráren. Veškeré problémy řešil projektový manažer s Z. anebo s vedením. Svědek měl o jednotlivých projektech pouze rámcovou představu. O problémech ohledně Čekanice svědek pouze slyšel, že existuje problém s podmáčením. Vícepráce spadaly do kompetence odboru správy anebo odboru, který měl na starosti provoz elektrárny. Z vedení společnosti se porad účastnili obžalovaní K. a K., častěji K.. Na poradách se porovnával harmonogram se skutečným postupem stavebních prací. Zápisy z těchto porad by měly být dostupné. Svědek uvedl, že podle jeho informací se FVE Čekanice stihla dokončit do konce roku 2009.

156. Svědek **K. Č.** v přípravném řízení (sv.10 č.l. 2892 – 2895) uvedl, že ve společnosti XXXXX zdroje pracoval jako vedoucí odboru správa zařízení a jeho úkolem byla správa, oprava a údržba již dokončených elektráren. FVE Čekanice byla jedna z pěti FVE, které se stavěly v roce 2009. U FVE Čekanice došlo k nějakým problémům s odvodněním pozemku, byla to zpracován technický projekt, svědek se nepamatuje, že by se kvůli tomu musela FVE rozebírat. Svědek se účastnil porad vedení, kde se tyto informace probíraly. Pokud si svědek vzpomíná, tak z porad

vyplývalo, že zhotovitelem bylo vždy garantováno zhotovení FVE do konce roku 2009. Dle svědkových informací byla FVE do konce roku postavena a až poté došlo k melioracím a úpravám

157. Dle sdělení společnosti XXXXX zdroje (sv.5 č.l. 1349 – 1354) se na projektu FVE Čekanice podíleli D., M., K., K., Z., Č. a Š.. K. odpovídal za určení koncepce rozvoje a obnovy zařízení na základě dlouhodobých cílů společnosti, za výpočty ekonomické efektivity navržených investičních staveb a rozsáhlých generálních oprav, přerozdělení investičních prostředků uvnitř úseku, koordinace činností uvnitř úseku, plnění finančních a klíčových ukazatelů výkonnosti odborů v úseku, spolupráce se správou společnosti na přípravě plánovacích aktů a provozních rozpočtů, spolupráce s vedením společnosti a s rozvojem při určování dlouhodobých cílů. K. odpovídal za věcné řízení společnosti, právní náležitosti, kontrolní činnosti, administrativní záležitosti jednatelů, dozorčí rady a ředitelů společnosti, technický a technologický rozvoj. Z. odpovídal za výkon správy společností, uzavírání smluv, udělování plných mocí na základě požadavků projektu, realizace faktur apod.. V případě potřeby se konaly pracovní porady za účasti příslušných zaměstnanců, kdy z těchto porad se záznamy nepožadovaly. Takových porad se pravděpodobně mohli účastnit M., K., K., Z., Č., Š.. Pracovní porady se mohly konat k jakémukoliv projektu, kterých bylo v té době 7.

158. Svědek **Jan F.** v přípravném řízení uvedl (sv.10 č.l.2922 – 2923), že ve spol. XXXXX zdroje pracoval jako vedoucí odboru investic a údržby vodních elektráren, takže s FVE neměl nic společného takže informace měl pouze z doslechu. Pokud si svědek vzpomínal, tak ohledně FVE Čekanice se hovořilo o nějakých problémech ohledně zemních či melioračních prací, avšak si nevzpomíná, že by se nějaké poradě, které se svědek účastnil, řešil nějaký problém se získáním licence. Na poradách pan D. referoval o postupu výstavby jednotlivých elektráren včetně případných problémů a zdržení. Ve vztahu k FVE Čekanice si svědek nevzpomíná na nic zásadního a domnívá se, že se na těchto poradách o Čekanici ani příliš nemluvilo.

* * * *

159. V původním rozsudku krajský soud sice na jedné straně konstatoval, že s ohledem na postavení obou obžalovaných ve společnostech XXXXX zdroje a XXXXX lze sice předpokládat jejich vědomost o průběhu výstavby FVE Čekanice v daleko širší míře než oba obžalovaní připouštěli, nicméně na straně druhé nebylo možno, bez odpovídajících důkazů, které by tento jinak logický předpoklad měnily v praktickou jistotu, o vině obou obžalovaných bez důvodných pochybností rozhodnout.

160. Tyto pochybnosti byly odůvodněny následovně. Za prvé obžalovaní, kromě jedné či dvou návštěv někdy na počátku výstavby a poté někdy v listopadu 2009 fyzicky průběh výstavby nesledovali a informace o výstavbě měli pouze zprostředkované zejména v rámci konaných pravidelných porad, na kterých stav projektů prezentovali svědci Z. či D. resp. informace ohledně licenčního řízení měli od M.. Přitom žádný z těchto svědků, a to včetně dalších řídicích pracovníků společnosti, kteří se těchto porad rovněž účastnili, ve svých výpovědích neuváděl, že by obžalovaní byli informováni o nějakých problémech s výstavbou elektrárny, které by měly vliv na výsledek licenčního řízení. V souvislosti s konáním pravidelných porad ve společnosti XXXXX zdroje je sice možno spekulovat, jaké skutečné poznatky obžalovaní ohledně průběhu výstavby elektrárny Čekanice obdrželi, avšak bez odpovídajících informací plynoucích z výpovědí

svědků účastnících se těchto porad a bez zápisů z nich (tyto zápisy z porad, krom zápisů z dozorčích rad, nejsou k dispozici) nebylo možno, dle názoru soudu, přesvědčivě vyvrátit obhajobu obžalovaných, že se jednalo o povšechné informace v tom smyslu, že práce na jednotlivých projektech pokračují dle harmonogramu a vydání licence by nemělo být ohroženo, což měly dokladovat i listinné důkazy, a to sice sdělení, kterým dne 12.11.2009 svědek J. J. oznamuje společnosti XXXXX –, že při provádění díla bylo zjištěno zamokření části místa plnění, což by mohlo za určitých podmínek způsobit nedostatečnou stabilitu jednotlivých dílů podkonstrukce FVE, ale situace zatím nebrání dokončení díla (sv.5 č.l. 1577). Na toto sdělení reagoval svědek M. Z. vyjádřením firmě XXXXX ze dne 19.11.2009, kde požadoval provedení odborného průzkumu s tím, že vyjádření firmy XXXXX z 12.11.2009 rozumí tak, že situace zatím nebrání dokončení stavby díla (sv.5 č.l. 1578). Z přílohy k e-mailové zprávě ze dne 25.11.2009, kterou zaslal Z. obžalovaným K. a K., a která je označena jako zápis z jednání o projektech FVE konaného dne 24.11.2009 ohledně FVE Čekanice vyplývá, že přejímka bude provedena 18.12.2009, přičemž bylo fyzickou kontrolou skutečného stavu dodané technologie zjištěno, že v den kontroly chybělo na stavbě cca 30% technologie, která byla z důvodu logistického maxima složena v centrální skladu spol.XXXXX (sv.2 č.l. 628 – 629). Další listinou byla e-mailová zpráva označená jako Report z probíhajících projektů 30.11.2009, kterou téhož dne zaslala pracovnice firmy XXXXX Z.. V této zprávě je zmiňována pouze stavba konstrukce a příprava melioračních prací. (sv.2 č.l. 654). Uzavření nájemní smlouvy dále ještě předcházela Dohoda uzavřená dne 1.12.2009 mezi společnostmi XXXXX , zastoupení J.m J., a XXXXX zastoupená M. Z., na základě které zhotovitel (XXXXX) výslovně souhlasí s předčasným užíváním Stavby (FVE Čekanice), přičemž výslovně prohlašuje, že dílo je připraveno k předčasnému a bezpečnému užívání (sv.6 č.l. 1805). Další navazující listinou je sdělení svědka J. společnosti XXXXX ze dne 28.12.2009, v němž upozorňuje na zadání projektu melioračních prací s tím, že pokud nebudou meliorační práce provedeny není společnost XXXXX schopna garantovat veškeré záruky na FVE. Současně svědek oznamuje, že FVE Čekanice je zhotovena, avšak bez melioračních prací nejsou schopni garantovat dlouhodobou kvalitu podkonstrukcí (sv.5 č.l. 1606). Posledním listinou, která časově koresponduje s datem vydání licence, je prohlášení ke stavu bezpečnosti provozu FVE Čekanice vystavené dne 29.12.2009 svědkem J., v němž za společnost XXXXX prohlašuje, že stav bezpečnosti provozu FVE Čekanice o výkonu 4,484 MWp ke dni 28.12.2009 splňuje požadavky dle normy ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6 a skutečný stav FVE odpovídá zpráva o výchozí revizi vyhotovené G. T.. Toto prohlášení je rovněž opatřeno podpisem obžalovaného T. (sv.13 č.l.4135, 4138).

161. Krajský soud v odůvodnění původního rozsudku dále konstatoval, že žádný z uvedených svědků ani nepotvrdil, že by obžalovaným byla předána předmětná revizní zpráva, natož aby byli vyrozuměni o tom, že revizní zpráva neodpovídá reálnému stavu tzn. že je nepravdivá. Z provedených důkazů rovněž, dle názoru soudu, nevyplývala vědomost obžalovaných o tom, zda jedná o výchozí revizní zprávu na celou FVE anebo se jedná o nějakou dílčí revizní zprávu, což by odpovídalo např. rozhodnutí stavebního úřadu o předčasném užívání stavby ze dne 23.12.2009. Obžalovaný T. uvedl, že revizní zprávu předal zřejmě svědkovi J., který rovněž nepotvrdil, že by revizní zpráva byla předána někomu z obžalovaných, což nevyplývá ani z výpovědi svědka M.. V tomto směru soud přisvědčil tvrzení obžalovaných, že vzhledem ke

svému postavení ve společnosti, k její organizační struktuře, jakož i s ohledem na počet v té době realizovaných projektů těžko mohli kontrolovat každý dokument předkládaný na ERÚ, nehledě na to, že touto činností byl pověřen právě svědek B.M..

162. K nájemní smlouvě uzavřené dne 7.12.2009 mezi společnostmi XXXXX (za kterou jednal M. Z.) jako pronajímatelem a XXXXX(za kterou jednali obžalovaní O. K. a L. K.) jako nájemcem, jejímž předmětem byl pronájem FVE Čekanice (sv.5/1399), krajský soud nejprve obecně uvedl, že doložení dokumentu potvrzujícího vlastnické či užívací právo k zařízení ohledně kterého bylo konáno licenční řízení, bylo jednou z nezbytných náležitostí, která byla v rámci licenčního řízení ERÚ vyžadována. Podle § 7 odst.2 písm.b) prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2009 užívací právo k energetickému zařízení žadatel prokazuje nájemní smlouvou, smlouvou o výpůjčce nebo jinou smlouvou, na základě které žadateli vzniká právo užívat dané energetické zařízení. Na rozdíl od podané obžaloby však soud z obsahu předmětné nájemní smlouvy zjistil, že se do nájmu přenechává dočasná stavba a nikoliv hotová FVE a dále se v čl.4 této smlouvy hovoří o úhradě nájemného až po uvedení předmětu nájmu do trvalého provozu. Obsah uvedené nájemní smlouvy tedy dle názoru soudu nedeklaroval dokončenost předmětu nájmu. Ve vztahu k příloze této smlouvy o nájmu, ve které je popsána určitá část technické specifikace elektrárny, která zahrnovala 20.834 ks FV panelů, 98 ks střídačů F., 20.834 ks konstrukce S. a 7 ks trafostanice, soud dokázal na čl.5.3. smlouvy o dílo uzavřené dne 18.9.2009 mezi zhotovitelem spol. XXXXX a objednatelem spol. XXXXX, z něhož vyplývá, že vlastníkem zhotovovaného díla je od zahájení prací na díle v místě plnění objednatel. Vlastnictví k částem díla přechází na objednatele dodáním v místě plnění (sv.5 čl.1.1373). Na toto ustanovení pak navazovaly předávací protokoly ze dne 2.11.2009, 9.11.2009, 12.11.2009 a 4.12.2009 (sv.5 čl. 1387 – 1395), na základě kterých měla být firmou XXXXX společnosti XXXXX předána v podstatě celá technologie elektrárny, tzn. kompletní počet FV panelů, kompletní kabelový systém, kompletní podkonstrukce S., 14 ks rozvaděčů, 7 ks trafostanic s rozvaděči, 71 ks stringů, kompletní komunikační senzory, kompletní oplocení areálu a kompletní provedení výkopů, což vše odpovídá citované příloze nájemní smlouvy na čl. 1404. Jediným rozdílem je menší počet střídačů F., kde v předávacím protokolu je uvedeno 46 ks a v příloze k nájemní smlouvě 98 ks. Dle soudu však nebylo možno přehlédnout, že uvedená příloha smlouvy o nájmu neobsahuje celé technologické vybavení elektrárny, jak je specifikováno na str. 2 smlouvy o dílo (srov. sv.5 čl.1.1370v), takže pro posouzení stavu FVE by neměla být tato příloha určující, neboť z ní ani nevyplývá, zda se jedná pouze o dodanou (viz.čl. 5.3. smlouvy o dílo) či již nainstalovanou technologii. V souvislosti s předávacími protokoly pak bylo zopakováno, že ačkoliv část listinných důkazů (zejména dodací listy) popsanych v části I. neodpovídá datu předání jednotlivých částí technologie, zápisy ve stavebním deníku (které soud považuje za stěžejní důkaz) dovoz této technologie na stavbu dokládají. Dále bylo poukázáno na to, že z již zmíněné fakturace na čl.1.1410 – 1413, do 12.11.2009 tzn. ještě téměř měsíc před podpisem nájemní smlouvy společnost XXXXXE společnosti XXXXX fakturovala za dodávky FVE celkovou částku více než 343 mil.Kč bez DPH, což bylo více než 81 % z celkové ceny, jak byla sjednána smlouvou o dílo. I z dodatku č.1 k uvedené nájemní smlouvě, který byl sjednán dne 21.12.2009, má být zřejmé, že pokud předmět pronájmu nebyl v prvním roce trvání nájemní smlouvy uveden do trvalého provozu a nájemci plynou tržby za dodanou elektrickou energii, pak je nájemce povinen částku odpovídající 80% těchto tržeb zaplatit pronajímateli (sv.5

č.l. 1405 – 1406).

163. K této části tedy krajský soud uzavřel, že obsah nájemní smlouvy jednak nedeklaruje kompletní dokončenost FVE Čekanice a jednak také odpovídá příslušným článkům smlouvy o dílo a navazujícím předávacím protokolům, přičemž z žádného z provedených důkazů nevyplývá, že by se obžalovaní K. a K. úkonů souvisejících s předáváním jednotlivých částí technologie FVE účastnili. Nadto ani v dodatku k uzavřené nájemní smlouvě ze dne 21.12.2009 není deklarována kompletní dokončenost FVE Čekanice schopné trvalého provozu.

164. Krajský soud dále v odůvodnění rozsudku připomenul, že na výše zmíněné zápisy z dozorčí rady pak časově navazuje rozhodnutí vydané dne 23.12.2009 Stavebním úřadem MěÚ Tábor o povolení předčasného užívání stavby FVE Čekanice před jejím úplným dokončením (sv.1 č.l. 107), kdy ve výroku tohoto rozhodnutí bylo popsáno, že stavba obsahuje fotovoltaickou elektrárnu 4650 kWp, SO 05-příslušný počet panelů, které jsou umístěny v řadách na ocelových konstrukcích, SO 06- vnitřní rozvod NN od technologického kontejneru do TS 6 a příslušné kabely NN a VN. Přitom z odůvodnění tohoto rozhodnutí dále vyplývá, že stavební úřad zjistil, že předčasné užívání nemá podstatný vliv na užitelnost stavby a vzhledem ke sjednaným podmínkám neohrožuje bezpečnost a zdraví osob a nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. V odůvodnění rozhodnutí není uvedeno, že povolení předčasného užívání stavby se týká pouze její určité části. Dle názoru krajského soudu pak obsah tohoto rozhodnutí mohl pro osoby neznající např. projektovou dokumentaci evokovat dojem, že se rozhodnutí týká celé stavby na celý licencovaný výkon, jak bylo ostatně ve výroku uvedeno, což dokladují např. i výpovědi pracovníků ERÚ zabývajících se licenčním řízením. Svědek **L.P.** v přípravném řízení uvedl, že na základě obsahu tohoto rozhodnutí nevnímal žádný problém z hlediska dokončenosti elektrárny, přičemž pokud by se rozhodnutí stavebního úřadu týkalo jen části FVE, nebylo by možno udělit licenci na požadovaný výkon (sv.3/867, 869). Totéž pak ve své výpovědi z přípravného řízení potvrdil i další pracovník ERÚ **L. Z.**, když uvedl, že dle jeho názoru se rozhodnutí stavebního úřadu týká celé FVE Čekanice, neboť jinak by nebylo možno udělit licenci na celý požadovaný výkon (sv.3 č.l. 967). Na základě těchto svědeckých výpovědí tedy soud uzavřel, že ani pracovníkům zabývajícím se licenčním řízením, u nichž lze určitou odbornost ve vztahu k rozhodnutím stavebních úřadů předpokládat, nebyl rozsah předčasného užívání stavby FVE Čekanice zřejmý, resp. se domnívali, že se rozhodnutí vztahuje na celou FVE.

165. V rámci hodnocení provedených důkazů se krajský soud věnoval i motivace obžalovaných, kdy z č.l.3.4.7 smlouvy o dílo uzavřené dne 18.9.2009 mezi zhotovitelem spol. XXXXX a objednatelem spol. XXXXX vyplývá, že částka 42.381.766 Kč (tj.10 % z ceny díla) bude zhotoviteli uhrazena v případě, že dojde k podpisu smlouvy o podpoře výroby elektřiny na výkupní ceny v cenové úrovni roku 2009 a dle č.l.3.9. zhotoviteli nenáleží prémie za uzavření smlouvy o výkupu s XXXXX v případě, že smlouva o podpoře výroby elektřiny nebude platná a účinná k 30.12.2009. (sv. 5 č.l. 1372). Dle názoru soudu tedy uvedené skutečnosti konvenují s tvrzením obžalovaných, že neměli nějaký zásadní motiv činit podvodné kroky i z hlediska „ jen „ 7,5 % snížení výkupní ceny v roce 2010 oproti roku 2009. Naopak motiv zajistit si výplatu částky více než 42 mil. Kč včetně prémie měl nepochybně zhotovitel stavby. Koneckonců sám

svědek J. v hlavním líčení připustil, že objednatel zpočátku neinformoval o stavu zamokření stavby a s tím souvisejících víceprací (srov.odst.č.34) a svědkovi Z. sděloval, že vše jde podle plánu (srov.odst.č.38).

166. Závěrem tedy krajský soud konstatoval, že obžalovaní sice měli informace o rozestavěnosti FVE v prosinci 2009, čemuž odpovídá jak znění nájemní smlouvy, tak zápis z dozorčí rady konané dne 21.12.2009, a dále i obsah rozhodnutí stavebního úřadu o předčasném užívání stavby ze dne 23.12.2009, nicméně ani za této situace nebyla jednoznačně vyvrácena jejich obhajoba, že z žádného zdroje neměli relevantní informaci o ohrožení termínu dokončení FVE do doby vydání licence ani o nepravdivosti revizní zprávy. Na tomto závěru přitom nemohl nic změnit ani fakt, že ke konečnému předání díla došlo až v roce 2010, což bylo ovlivněno následnými melioračními pracemi a s tím související demontáží podstatné části technologie FVE.

167. Naproti tomu odvolací soud dospěl na základě odvolání podaného v neprospěch obžalovaných k závěru, že takto provedené hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst.6 trestního řádu, neboť krajský soud nevyčerpal celý obsah některých z provedených důkazů, některé skutečnosti z nich vyplývající pominul, popř. jim nepřiznal odpovídající význam a pečlivě neuvážil všechny okolnosti případu v jejich souhrnu. Konkrétně hodnocení obsahového významu nájemní smlouvy ze strany krajského soudu neodpovídá obsahu přílohy této smlouvy, přičemž byl také pominut účel nájemní smlouvy, kterým bylo umožnit nájemci užívání dočasné stavby. Z obsahu nájemní smlouvy je dle odvolacího soudu zřejmé, že byla účinná dnem podpisu oběma stranami, tedy dne 7. 12. 2009 a od tohoto data začala plynout doba nájmu a nájemce smlouvou převzal elektrárnu do užívání. Ze smlouvy nevyplývá, že by nájemce převzal jen část předmětu nájmu nebo, že by elektrárna neměla sjednaný výkon 4,484 MWp. Dle odvolacího soudu byla dále pominuta návaznost nájemních smluv na smlouvu o dílo, podle níž dílem byla dodávka a montáž fotovoltaické elektrárny o celkovém jmenovitém výkonu panelu 4,484 MWp, což zahrnovalo mj. kompletní montáž elektrárny a výchozí revizi (čl. 2.1 Smlouvy o dílo), přičemž není rozhodné, zda objednatel (XXXXX-) převzal všechny jednotlivé věci potřebné k provedení díla (například střídače či fotovoltaické panely), podstatné je, zda byla provedena jejich úplná montáž. Pokud má být tedy nájemní smlouva hodnocena jako celek, jeví se tak, že nájemce, společnost XXXXX zdroje, získal nerušené užívací právo k celému energetickému zařízení, které mělo sloužit k činnosti, ve které bylo třeba licence, o jejíž udělení společnost XXXXX zdroje žádala.

168. Krajský soud také dle závěrů odvolacího soudu blíže nehodnotil pravdivost a význam výpovědi svědka T. S., J. D. a M. Z., kdy z těchto důkazů vyplývá, že obžalovaní nebyli odkázáni na zavádějící či neúplné informace od společnosti XXXXX , ale že si zajistili vlastní zdroj spolehlivých informací. Provedenými důkazy totiž nebylo zjištěno, že by zaměstnanci společnosti XXXXX zdroje obžalovaným, jako jejím jednatelům, podávali nepravdivé informace nebo jim podstatné skutečnosti zatajovali. Dle odvolacího soudu je možné srozumění obžalovaných s nepravdivostí revizní zprávy dovodit i z toho, že lhostejnost k obsahu listin s ohledem na další skutečnosti může být výrazem kladného vztahu pachatele k následku a tedy nepřímým úmyslem. Krajský soud pak měl v dané souvislosti přihlídnout k angažovanosti obžalovaných ve společnostech postupně se účastnících na projektu výstavby tří fotovoltaických elektráren v jihočeské oblasti, kdy výstavbu těchto elektráren obžalovaní zjevně považovali za významný úkol. S informacemi o výstavbě zařízení v Čekanicích byly podávány informace i o zařízeních v

Chýnově a Bežerovicích. Na zasedání dozorčí rady společnosti XXXXX dne 21. 12. 2009 byly podány informace o těchto třech výrobnách, a to mimo jiné o jejich nedokončenosti a prodloužení doby k předání díla do 31. 3. 2010. Vzhledem k těmto skutečnostem proto závěr nalézacího soudu, že obžalovaní byli informováni o pokračování prací podle „harmonogramu“, vzbuzuje důvodné pochybnosti a je v rozporu s informací o odkladu termínu pro předání díla. Obžalovaní také mohli získat informace o rozestavěnosti FVE v prosinci ze znění nájemní smlouvy, ze zápisu z dozorčí rady konané dne 21.12.2009 a z rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.12.2009.

169. V rámci nového hodnocení důkazní situace ve vztahu k oběma obžalovaným v intencích rozhodnutí odvolacího soudu je nutno konstatovat, že provedené důkazy v zásadě umožňují pouze dvojí přístup k posouzení jejich obsahu a významu. Nicméně první přístup, který zvolil krajský soud v původním řízení, byl odvolacím soudem shledán nesouladným s ustanovením § 2 odst.6 trestního řádu, v důsledku čehož je nutno na význam informací plynoucích z provedeného dokazování nahlížet pohledem naznačeným odvolacím soudem, protože jiným způsob hodnocení důkazů již v zásadě nepřichází v úvahu.

170. Jak již bylo krajským soudem uvedeno v původním rozhodnutí, je z výše citovaných důkazů zřejmé, že v roce 2009 společnost XXXXX zdroje realizovala několik projektů týkajících se výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž nákup projektu týkajícího se FVE Čekanice byl realizován přes společnost XXXXX. Oba obžalovaní byli jednak jednatelem společnosti XXXXX zdroje a jednak členy dozorčí rady společnosti XXXXX-, takže již z titulu svého postavení v obou společnostech měli zásadní rozhodovací resp. kontrolní pravomoci. V této souvislosti odvolací soud připomněl, že jediným akcionářem spol. XXXXX byla společnost XXXXX, přičemž členem představenstva této společnosti byl v rozhodné době obžalovaný K. a předsedou dozorčí rady byl obžalovaný K.. Jediným akcionářem této společnost byla opět společnost XXXXX zdroje, jejímiž jednali byli oba obžalovaní. Na realizaci projektu měla být vynaložena částka 1,169 mld. Kč, přičemž dle materiálu, který k projednání v dozorčí radě společnosti XXXXX zdroje předložil obžalovaný K., bylo hlavní riziko celého projektu spatřováno v nenulové pravděpodobnosti připojení FVE do sítě po 31. 12. 2009 s dopadem do výše výkupní ceny a snížení tržeb (č.l. 614 – 621). Na základě uvedených skutečností lze tedy konstatovat, že výstavba těchto elektráren byla z pohledu obou obžalovaných zjevně považována za významný úkol. Ostatně z výpovědi svědka Z.a také jasně vyplývá, že za průběh výstavby FVE Čekanice bylo zodpovědné vedení společnosti. Proto již z tohoto hlediska není odpovídající tvrzení obžalovaných, že o průběhu výstavby uvedené elektrárny neměli relevantní informace, kdy v této souvislosti lze ještě odkázat na obecné povinnosti obou obžalovaných vyplývající z jejich pozic statutárních zástupců či členů dozorčí rady plynoucích jim z tehdy platného obchodního zákoníku. Obžalovaní tedy měli z titulu svého postavení jednat pečlivě a s potřebnými znalostmi.

171. Z provedeného dokazování je dále zřejmé, že realizací úkonů týkající se samotného licenčního řízení byl pověřen svědek M., a dohledem nad průběhem stavby svědek J. D.. Byť se např. obžalovaný K., ale i samotný svědek D. snažili umenšovat jeho význam coby stavebního dozoru, z provedeného dokazování je zřejmé, že tomu tak nebylo. Je-li totiž někdo jmenován do funkce stavebního dozoru, již z významu tohoto slovního spojení je zcela zřejmé, že má vykonávat dozor nad probíhající výstavbou. Zřízení pozice stavebního dozoru je zcela běžnou

praxí sloužící k tomu, aby měl Investor přehled o probíhající výstavbě např. v návaznosti na s postupem prací související fakturaci těchto prací. O pozici svědka D. vypovídají nejen obžalovaní, ale i celá řada svědků, přičemž z žádného důkazu nevyplývá, že by svědka na pozici stavebního dozoru měla zastupovat nějaká jiná osoba. Svědek Z. vypověděl, že elektrárnu v Čekanicích měl na starosti svědek D., přičemž svědek R.F. dokonce ve své výpovědi označuje J. D. za zástupce Investora, kterému se zodpovídal. I svědek S. popisuje zásadní roli svědka D. v rámci úkonů týkajících s podmáčení pozemku. Ostatně z dokumentu ve sv.2 na č.l. 596, 609 je zřejmé, že J. D. byl společností XXXXX zdroje v roce 2010 oceněn jako nejlepší pracovník skupiny za výrazný podíl na zajištění výstavby a uvedení do provozu 5 nových FVE a za výrazné přispění k připojení fotovoltaických zdrojů k síti již v roce 2009, což opět jen potvrzuje závěr o jeho zásadní účasti na kontrole realizace výstavby FVE Čekanice. A tento závěr potvrzuje i obsah plné moci, kterou dne 19.11.2009 zmocňuje spol. XXXXX J. D., aby ji zastupoval mimo jiné i při veškerých jednáních se společností XXXXX ve věci výstavby FVE Čekanice, Chýnov a Bežerovice (sv.6 č.l.1807).

172. Z výpovědi svědka Z. pak dále vyplývá, že pravidelné porady, na kterých J. D. podával informace ohledně FVE Čekanice, se konaly každý týden. Dozorčí rady se konaly jednou za měsíc, kde svědek pravidelně podával zprávy o průběhu výstavby, nicméně předpokládal, že oba obžalovaní měli informace i z jiných zdrojů, jelikož oba byli ředitelé společnosti, kteří dozorovali stavbu jako takovou. I dle svědka M. byl na pravidelných poradách projednáván stav projektu, kdy informace byly sdělovány zprostředkovaně od projektového manažera resp.stavbyvedoucího. Ostatně i svědek D. potvrdil, že informace ohledně výstavby elektrárny podával na poradách. Totéž potvrdil i svědek F.. Svědek S. uvedl, že J. D. vykonával funkci stavebního dozoru a byl vedením společnosti pověřen řešit problémy v Čekanicích. Tyto problémy řešil D. s Z. a s vedením společnosti. Na poradách se projednával harmonogram se skutečným postupem stavebních prací.

173. Byť soud v původním rozhodnutí konstatoval, že z výpovědí svědků nelze jednoznačně uzavřít, jaké konkrétní informace byly na uvedených poradách obžalovaným sdělovány, lze nicméně souhlasit se závěrem, že z žádného důkazu na straně druhé nevyplývá, že by obžalovaným svědek D. anebo Z. sdělovali nepravdivé informace ohledně průběhu výstavby. V tomto směru musí krajský soud s nadřízeným soudem souhlasit, kdy lze ještě dodat, že ani jeden ze svědků neměl také žádného rozumného důvodu, aby obžalovaným prezentoval skutečnosti neodpovídající realitě. Naopak takovým postupem by se jistě oba vystavovali negativním pracovně právním či finančním postihům. Za daného stavu věci tak je nutno konstatovat, že obžalovaní nebyli odkázáni na zavádějící či neúplné informace od společnosti XXXXX, ale měli zajištěny odpovídající informace od svých zaměstnanců či kolegů.

174. Pokud tedy svědek D. podával na pravidelných týdenních poradách informace, které získal na základě své vlastní přítomnosti na stavbě, pak na těchto poradách muselo zaznít, že např. ke dni 23.11.2009 na některých místech nejsou ještě ani zaraženy piloty, na některých místech se nacházejí pouze piloty bez konstrukcí, na některých místech se nacházejí nekompletní konstrukce, natož aby se zde nacházel byť jen jeden jediný nainstalovaný fotovoltaický panel, jak vyplývá jednak z fotodokumentace pořízené svědkem M.Š. (sv.3 č.l.888 – 892, resp.na CD ve sv.10 č.l. 3158) a dále ze zápisů stavebního deníku, kde je např. ještě dne 26.11. záznam o zatloutkání pilotů, montování konstrukcí a následné pokládce panelů, což dle záznamů pokračuje až do 26.12.2009 (opět sv.2 č.l. 540 – 544 resp. sv.5 č.l. 1426- 1433). Na tyto důkazy pak navazuje

obsah reportu, který dne 30.11.2009 obdržel svědek Z. od společnosti XXXXX o průběhu výstavby několika fotovoltaických elektráren, přičemž zatímco u jiných projektů je popisována různá míra pokročilosti elektrické instalace, u projektu Čekanice je uvedena pouze „stavba konstrukce a příprava melioračních prací“, což odpovídá výše rozvedeným důkazům popisujícím postup výstavby FVE Čekanice. Tento stav pak musel být obžalovaným D. prezentován na pravidelných týdenních poradách.

175. Z e-mailové komunikace mezi svědky D. a Z. vyplývá, že tito svědci měli k dispozici reporty z realizace FVE Čekanice datované ke dnům 14.12. a 20.12.2009 (sv.2 čl. 637 – 644), přičemž z těchto reportů vyplývá, že jsou např. zatím osazeny jen 2 kontejnery ze 13, přičemž pouze 1 kontejner, 1 trafo, 28 stolic včetně zapojení bude připraveno k 22.12.2009 k předčasnému předání stavby. Pokud oba svědci, kteří byli v podstatě jediní, kteří měli o průběhu výstavby referovat na pravidelných poradách, disponovali uvedenými informacemi, je obtížně uvěřitelné, že by tyto informace před obžalovanými zatajovali. Ostatně i z e-mailové zprávy, kterou dne 24.1.2010 zasílá J. D. Z. jasně vyplývá, že byla dokončena pouze montáž části panelů a stále je zapojen jen 1 kontejner, 28 stolů, 1 trafo, přičemž nejbližší termín dokončení celé akce odhaduje D. na červenec 2010 (čl. 646).

176. Další informace ohledně stavu FVE Čekanice čerpali obžalovaní v rámci zasedání dozorčí rady spol. XXXXX, které se konaly každý měsíc. Ve spisovém materiálu se nachází zápisy z těchto dozorčích rad. Nicméně k zápisům z dozorčí rady konané dne 21.12.2009 je nutno nejprve konstatovat, že ve spise se nacházejí dva takové zápisy. Ve sv. 2 na čl.657 se nachází Zápis ze 3.zasedání dozorčí rady společnosti XXXXX, konaného dne 21.12.2009 a na čl. 675 se nachází Zápis ze 4.zasedání dozorčí rady společnosti XXXXX, konaného dne 21.12.2009, přičemž co do zásadních bodů jsou oba zápisy podobné, nicméně rozdíl mezi nimi jsou např. v tom, že každý označuje jiné číselné označení zasedání dozorčí rady a dále v tom, že v prvním případě je předsedajícím K. a v druhém případě K.. Dále ohledně bodu 3. programu některé údaje v prvním případě chybí. Nicméně v obou zápisech je pod bodem 3. záznam o tom, že dozorčí rada vzala na vědomí informaci o uzavření Smlouvy o nájmu nemovitostí mezi společnostmi XXXXX a XXXXX (ze dne 7.12.2009). Pod bodem 7. je pak obsah obou zápisů identický a svědek Z. zde informuje dozorčí radu jednak o tom, že je připraveno sepnutí části FVE s tím, že jsou připraveny podmínky pro napojení na sloup XXXXX a jednak sděluje, že bude řešen dodatek obsahující předání díla do 31.3.2010.

177. Ohledně zápisu z 21.12.2009 je nutno se vrátit k e-mailové komunikaci mezi svědky D.m a Z.em ze dne 20.12.2009, která tedy bezprostředně předcházela konání dozorčí rady z uvedeného dne, a v níž je konstatováno, že na stavbě jsou osazeny 2 kontejnery ze 13 a že k 22. 12. 2009 budou pro předčasné užívání stavby připraveny 1 kontejner, 1 trafo, 28 stolů, včetně zapojení ve spínací stanici, což odpovídá výpovědím svědků N. a J.a K., kteří při místním šetření konaném dne 22. 12. 2009 zjistili, že k užívání byla způsobilá jen menší část výroby; dokončena byla část související s jednou trafostanicí.

178. V rámci konání dozorčí rady dne 21.12.2009 svědek Z. tedy dle zpracovaného zápisu sice podával údaje o technických částech stavby, ovšem obžalovaní byli informováni, že je připraveno sepnutí části FVE a jsou připraveny podmínky pro napojení na sloup XXXXX. Dále svědek

informoval o cíli získat protokol o dočasném užívání, čímž se zaručí výkupní cena, přičemž řízení o předčasném užívání stavby bude zahájeno dne 22. 12. 2009 a bude uzavřen dodatek obsahující prodloužení předání díla do 31. 3. 2010. Z uvedeného tedy vyplývá, že obžalovaní byli informováni o technologické dokončenosti pouze části FVE, která měla být po dokončení předána až v roce 2010. Informace podané svědkem Z. totiž neobsahují údaje, které by odpovídaly příslušným ujednáním ve smlouvě o dílo, např. o tom, že zhotovené dílo bude ve sjednané době do 23. 12. 2009 nebo do 31. 12. 2009 předáno objednateli alespoň ke zkušebnímu provozu (čl. 4.1 Smlouvy o dílo). Ostatně i ze zprávy, kterou svědek D. zasílá dne 24.1.2010 M. Z. opět vyplývá, že dokončena je fyzická montáž jen části panelů (pro předčasné užívání stavby je zapojen 1 kontejner, 28 stolů, 1 trafo a ve spínací skříni jedno pole, a že tato část bude po připojení dne 26. 1. 2010 schopna vyrábět).

179. Pokud tedy bude za daného stavu věci na obsah nájemní smlouvy ze dne 7.12.2009 nahlížena optikou informací, které oba obžalovaní při jejím podpisu měli, je nutno konstatovat jejich minimálně srozumění s tím, že nájemní smlouva se vztahuje k dílu, které není dokončeno, což jak nastínil odvolací soud, odpovídá i příloze této smlouvy, ve které je popsána určitá část technické specifikace elektrárny, která zahrnovala 20.834 ks FV panelů, 98 ks střídačů F., 20.834 ks konstrukce S. a 7 ks trafostanice. A jak odvolací soud dále konstatoval, nelze pominout základní smysl této smlouvy, jejímž účelem mělo být umožnit nájemci užívání dočasné stavby fotovoltaické elektrárny k provozování výroby elektřiny. Z obsahu nájemní smlouvy vyplývá, že byla účinná dnem podpisu oběma stranami, tedy dne 7. 12. 2009. Od tohoto data začala plynout doba nájmu a nájemce smlouvou převzal elektrárnu do užívání. Ze smlouvy nevyplývá, že by nájemce převzal jen část předmětu nájmu nebo, že by elektrárna neměla sjednaný výkon 4,484 MWp. Dále nemůže být pominuta návaznost nájemní smlouvy na smlouvu o dílo, podle níž dílem byla dodávka a montáž fotovoltaické elektrárny o celkovém jmenovitém výkonu panelu 4,484 MWp, což zahrnovalo mj. kompletní montáž elektrárny a výchozí revizi (čl. 2.1 Smlouvy o dílo). Za daného stavu je pak nerozhodné, zda objednatel (spol. XXXXX-) převzal všechny jednotlivé věci potřebné k provedení díla (například střídače či fotovoltaické panely), podstatné je, zda byla provedena jejich úplná montáž. Pokud by měla být nájemní smlouva hodnocena jako celek, jeví se tak, že nájemce, spol. XXXXX zdroje, získal nerušené užívací právo k celému energetickému zařízení, které mělo sloužit k činnosti, ve které bylo třeba licence, o jejíž udělení spol. XXXXX zdroje žádala.

180. Byla-li tedy za stavu technologické nedokončenosti elektrárny (jak byla shora citovanými důkazy zjištěna) v rámci licenčního řízení předložena její výchozí revize, jako nezbytná podklad potvrzující bezpečnost FVE Čekanice, muselo být obžalovaným zřejmé, že tato revize nemůže dokladovat bezpečnost tohoto energetického zařízení. Při hodnocení srozumění obžalovaných s nepravdivostí revizní zprávy lze také vyjít z toho, že lhotejnost k obsahu listin s ohledem na další skutečnosti je výrazem kladného vztahu pachatele k následku a tedy nepřímým úmyslem. Žádost o změnu licence se týkala FVE Čekanice o celkovém instalovaném výkonu 4,48 MWp. Tento výkon odpovídal výkonu sjednanému ve smlouvě o dílo i v nájemní smlouvě. Provedení díla zahrnovalo i zprávy o výchozí revizi elektrárny (čl. 1.2 a 2.1 Smlouvy o dílo); provedení a převzetí díla a následně předmětu nájmu podle příslušných smluv by předpokládalo i vypracování a převzetí zprávy o revizi celé elektrárny. Obžalovaní tedy věděli, že žádost o změnu licence, jakož i všechny další podklady předložené v rámci licenčního řízení obsahovaly údaje o celkovém

projektovaném výkonu a nikoliv údaje o výkonu sníženém, jak by odpovídalo informacím např. z dozorčí rady konané dne 21.12.2009. V této souvislosti je možno ještě odkázat na rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015, týkající se přiměřené míry obezřetnosti žadatele o licenci ve vztahu k důkazům předkládaným správnímu orgánu.

181. Závěrem lze tedy k této části dokazování konstatovat, že provedenými důkazy bylo prokázáno srozumění obou obžalovaných s tím, že v rámci licenčního řízení jsou předkládány důkazy v podobě nájemní smlouvy a revizní zprávy, které jsou v rozporu se skutečným stavem technologické dokončenosti FVE Čekanice. Na základě těchto nepravdivých důkazů tedy nechali licenční řízení provést a jako jednatele spol. XXXXX zdroje prostřednictvím nezákonné získané licence uplatňovali nárok na výkupní ceny resp. zelené bonusy pro zařízení uvedené do provozu v roce 2009, ačkoliv správně mohla být požadována podpora výroby elektřiny ze slunce pro zařízení uvedené do provozu až v roce 2010.

II. Právní kvalifikace

182. Dle podané obžaloby se měli obžalovaní K. a K. shora popsáním jednáním dopustit zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

183. Trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku se dopustí, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000 Kč.

184. Objektivní stránku trestného činu podvodu pak představuje jednání pachatele, který uvádí jiného v omyl. Za omyl je považován rozpor mezi představou a skutečností a půjde o něj tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat; omyl se může týkat i skutečností, které mají teprve nastat, pachatel však musí o omylu jiného vědět již v době, kdy dochází k obohacení. Uvedením v omyl pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, přičemž může jít o lest, ale i o pouhou nepravdivou informaci. Podstatné skutečnosti zamlčí pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní, tedy podstatné, pro rozhodnutí poškozeného. Musí jít o takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k plnění ze strany poškozeného by nedošlo, anebo by k takovému plnění sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Zamlčení podstatných skutečností může spočívat i v opomenutí, kdy pachatel úmyslně neuvede jemu známé okolnosti např. informace o své majetkové situaci, které mají pro podvedenou osobu zásadní význam v tom smyslu, že kdyby o nich věděla, neučinila by určitou majetkovou dispozici buď vůbec nebo jiným způsobem. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil. Není nutné, aby pachatel jiného v jeho omylu utvrzoval nebo aby ztěžoval odhalení omylu. Objektem trestného činu podvodu je cizí majetek a po subjektivní stránce se vyžaduje zavinění úmyslné, které musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného

činu, tj. jednání, následek i příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm. a) trestního zákoníku), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý podle § 15 odst.1 písm. b) trestního zákoníku). Podle § 15 odst.2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

185. Ohledně naplnění znaků „ uvedení někoho v omyl a zamlčení podstatných skutečností „ je nutno se vrátit k první části popisující právní rámec licenčního řízení, z níž vyplývá, že podle zák.č.180/2005 Sb., zák.č. 458/2000 Sb., vyhlášky č.475/2005 Sb. a č.426/2005 Sb. a cenového rozhodnutí ERÚ č. 5/2009 vydaného na základě energetického zákona a zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kdy základem pro získání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů v podobě výhodnějších výkupních cen bylo pravomocné rozhodnutí o udělení licence do konce roku 2009.

186. Udělení licence bylo realizováno ve správním řízení, v rámci kterého žadatelé o udělení licence předkládali doklady prokazující finanční a technické předpoklady, mezi kterými byla tzv.povinným důkazem zpráva o revizi, prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce. Dalšími podklady vyžadovanými v rámci licenčního řízení byl doklad potvrzující užívací právo ke zhotovenému energetickému zařízení na žadatele o licenci a dále také povolení předčasného užívání stavby a povolení zkušebního provozu zařízení.

187. Provedenými důkazy bylo tedy prokázáno, že revizní zpráva předložená v rámci licenčního řízení ohledně FVE Čekanice v žádném případě nemohla deklarovat bezpečnost tohoto po technologické stránce nedokončeného elektrického zařízení, v důsledku čehož nebylo ani možno povolit předčasné užívání celé této stavby a zkušební provoz celého tohoto zařízení. Za daného stavu věci pak ani nebylo možno ke dni 7.12.2009 ani na základě nájemní smlouvy převzít uvedené zařízení, jak bylo specifikováno ve smlouvě o dílo, do užívání.

188. Jak již bylo uvedeno, je licenční řízení řízením správním, ve kterém správní orgán postupuje ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu, dle kterého podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jednalo o řízení neveřejné, správní orgán v rámci svého rozhodování vycházel z dokladů, které mu byly účastníkem řízení předloženy.

189. Významu rozhodování ERÚ v rámci předmětného správního řízení pak odpovídá již samotná povaha licencované činnosti v podobě provozu fotovoltaických elektráren, nad

kteřou si stát vyhrazuje z řady důvodů zvýšenou míru kontroly. V případě výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů stát navíc významně zasahuje do tvorby cen a umožňuje tím provozovatelům FVE za splnění stanovených podmínek čerpat výrazně výhodnější výkupní ceny elektřiny, než jsou ceny tržní. Fakticky jde o cenu elektřiny dotovanou státem. Ochrana veřejného zájmu tak v daném případě významně vystupuje do popředí. Z tohoto pohledu je pro rozhodnutí o udělení licence zcela zásadní, zda konkrétní energetické zařízení splňuje zákonem stanovené požadavky, jak z hlediska bezpečnosti, tak i např. z hlediska výkonu, pro který je licence udělována. Správní orgán pak v rámci hodnocení předložených podkladů těžko může hodnotit věcnou stránku revizní zprávy (tzn. skutečný rozsah revidované technologie, provedená měření a zkoušky apod.), neboť za její správnost a pravdivost je především odpovědný příslušný revizní technik a následně i účastník řízení-žadatel o licenci. Totéž lze pak konstatovat např. ohledně dokladu, kterým žadatel o licenci stvrzuje nabytí užívacího práva ke zhotovenému energetickému zařízení k určitému datu.

190. Pokud tedy byly ERÚ v rámci licenčního řízení předloženy uvedené důkazy, které však neodpovídaly skutečnosti (jak bylo podrobně rozvedeno výše), byli tímto jednáním příslušní pracovníci ERÚ nepochybně uvedeni v omyl a tento omyl měl za následek vydání rozhodnutí o udělení licence pro spol. XXXXX zdroje, která by při znalosti reálného stavu zcela zjevně vydána nebyla. V této souvislosti je také z hlediska posouzení jednotlivých vývojových stádií trestné činnosti zapotřebí připomenout souslednost jednání vedoucích nakonec k neoprávněnému uplatnění podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů. V první fázi se jedná o podvodné vylákání licence od ERÚ, jak bylo uvedeno výše, což lze označit za přípravné jednání, které ještě samo o sobě nevede k majetkové dispozici. K této již nicméně bezprostředně směřuje povolení zkušebního provozu, což bylo distribuční společností považováno, za předpokladu vydané licence, za den uvedení výroby do provozu, kdy bylo vycházeno z čl.1.9 cenového rozhodnutí ERÚ č.4/2009 ze dne 3.11.2009 (viz. zpráva spol. XXXXXna čl.1.2264-2265). Na povolení zkušebního provozu navazuje uzavření smlouvy o dodávkách elektřiny s distributorem, kdy jde již přímo o majetkovou dispozici. Nakonec se jedná o vlastní dodávky elektřiny a fakturování zvýhodněných cen, na něž vznikl neoprávněný nárok s využitím nepravdivých údajů a listin, podvodně získané licence a na jejím základě provedeného připojení k distribuční soustavě a uzavřených smluv s distributory (srov. např. rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 968/2016).

191. Shora popsaným jednáním tak byli také uvedeni v omyl i zaměstnanci spol. XXXXX, resp. jim byly zamlčeny podstatné skutečnosti o okolnostech, za kterých došlo k nezákonnému získání licence a současně jim byla předložena stejná nepravdivá revizní zpráva, na základě které došlo k připojení výroby (resp. její části) k distribuční soustavě, v důsledku čehož následně byla spol. XXXXX zdroje na základě vystavených faktur poskytována podpora v podobě výhodnějších výkupních cen resp.zelených bonusů platných pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009, ačkoliv správně měla být vyplácena podpora platná po zařízení uvedená do provozu až v roce 2010. A totéž se pak opakovalo ve vztahu ke společnosti XXXXX.

192. K otázce zachování příčinného vztahu mezi jednáním a způsobeným následkem lze obecně připomenout, že základem příčinného vztahu je teorie podmínky, podle níž je příčinou každý jev,

bez něhož by jiný jev buď vůbec nenastal, anebo nenastal způsobem, jakým nastal. V nyní projednávané věci mezi jednáním obžalovaných a vznikem následku takový příčinný vztah zjevně existuje, protože pokud by k vydání licence nedošlo, nebyla by tak splněna jedna za základních podmínek, aby bylo možno FVE Čekanice považovat za výrobní uvedenou do provozu ještě v roce 2009, protože jedině provozovatelé takového zařízení následně mohli nárokovat výhodnější podporu než pokud by FVE Čekanice byla uvedena do provozu až v roce 2010.

193. Uvedeným jednáním pak jednak již došlo k obohacení jiného (spol. XXXXX zdroje) o částku více než 35 mil.korun a jednak následným každým dalším neoprávněným nárokováním takto poskytované podpory mělo v následujících 20 letech po dobu životnosti elektrárny dojít k dalšímu obohacení této společnosti v částce okolo 152 mil.korun. Uvedené částky pak současně představují škodu, která již vznikla na straně České republiky, která poskytuje dotace na podporu výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a jednak škodu, která měla České republice dále vzniknout. V části již způsobené škody byl tedy trestný čin dokonán a v části, kde ke způsobení škody a obohacení spol. XXXXX zdroje ještě nedošlo, zůstal trestný čin ve stádiu pokusu ve smyslu ustanovení § 21 odst.1 trestního zákoníku.

194. Pokud se týká naplnění subjektivní stránky uvedeného trestného činu v podobě úmyslného zavinění, pak v předchozí části byly podrobně rozvedeny důkazy prokazující vědomost obžalovaných K. a K. o stavu FVE Čekanice a jejich přinejmenším srozumění s tím, že v rámci licenčního řízení jsou předkládány dokumenty, které jsou v rozporu se skutečným stavem věcí. Totéž pak bylo prokázáno i ve vztahu k zástupcům distribučních společností ohledně fakturování a následného inkasování výhodnější podpory, čímž došlo k neoprávněnému obohacení spol. XXXXX zdroje a ke způsobení škody na straně České republiky. Úmyslným zaviněním obou obžalovaných jsou tak pokryty všechny znaky objektivní stránky projednávaného trestného činu.

195. Uvedeným jednáním tedy obžalovaní K. a K. naplnili po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to přinejmenším ve formě úmyslu nepřímého. Obžalované jednali jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníků, neboť jejich výše popsané společné jednání bylo evidentně vedeno i společným úmyslem, zajistit spol. XXXXX zdroje, jejíž byly statutárními zástupci, výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009. Soud jednání obžalovaných kvalifikoval podle zákona č.40/2009 Sbírky, neboť právní úprava účinná v době spáchání projednávaného jednání (zák.č.140/1961 Sbírky.) byla v případě uvedeného trestného činu přísnější.

III.Subsidiarita trestní represe

196. Trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákoník za trestný označuje a který vykazuje všechny znaky v tomto zákoně uvedené (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Obecně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání

(srov. blíže např. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012). Subsidiarita trestní represe, na kterou obhajoba také poukazuje, neznamená, že se trestní odpovědnost neuplatní, jestliže existuje jiný typ odpovědnosti za čin, který je v rozporu s právními normami (princip subsidiarity trestní represe nelze chápat tak, že trestní odpovědnost je vyloučena vždy, pokud existuje paralelně nějaký jiný druh odpovědnosti za protiprávní jednání, např. odpovědnost obchodněprávní, občanskoprávní či pracovněprávní – srov. např. usnesení sp. zn. III. ÚS 2550/12). Nejen Nejvyšší soud, nýbrž i Ústavní zastává názor, že není vyloučeno souběžné uplatnění trestní odpovědnosti spolu s jiným druhem odpovědnosti, resp. že trestní odpovědnost je vyloučena pouze v situacích, kdy uplatněním jiného druhu odpovědnosti lze dosáhnout splněním všech funkcí vyvození odpovědnosti, tj. splnění cíle reparačního a preventivního, a přitom funkce represivní není v daném případě nezbytná.

197. V nyní projednávané věci jednání obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, nevybočovalo pod dolní hranici stanovenou pro trestní odpovědnost za určité protiprávní jednání, neboť v projednávané věci nelze přehlédnout význam licenčního řízení, které bylo infikováno nepravdivými důkazy, jakož i dlouhou dobu, po kterou byla protiprávně čerpána podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů, s čímž souvisí výše způsobené, jakož i předpokládané škody. Pokud obžalovaní svým jednáním již způsobili škodu převyšující více než 7x dolní hranici škody velkého rozsahu, kdy předpokládaná výše škody po další období měla tuto hranici převyšovat dále více jak 30x, je poté nejen z hlediska obecného (spáchání zvlášť závažného zločinu), nýbrž i konkrétního (konkrétní výše škody, délka páchání trestné činnosti) vyloučeno zcela rezignovat na vyvození trestní odpovědnosti, neboť k vyvození toliko jiné (netrestní odpovědnosti) je namíste přistoupit zpravidla jen tehdy, pokud posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. již zmiňované stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2012 či rozhodnutí sp.zn.7 Tdo 916/2018). Za takový skutek však nelze pokládat nyní projednávané jednání.

IV. Výrok o trestech

198. V rámci úvah o druhu trestů a jeho výměrách soud v souladu se základními zásadami upravujícími požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činnosti spáchána, osobu obžalovaného, míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, zejména jeho případnou snahu nahradit způsobenou škodu či jiné škodlivé následky, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na ochraně majetku fyzických a právnických osob před neoprávněnými zásahy. Z hlediska způsobu spáchání trestné činnosti resp.okolností, za kterých byla spáchána, je nutno zohlednit roli státu, který do značné míry selhal při stanovení resp. náhlých změnách podmínek, které upravovaly podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů, kdy nejprve byla pravidla této podpory nastavena tak, že řada Investorů s vidinou reálné návratnosti vložených prostředků investovala desítky či stovky milionů korun do

projektů fotovoltaických elektráren, přičemž z převážné části se jednalo o prostředky získané z bankovních úvěrů. Na základě státem stanovených pravidel podpory výroby elektrické energie ze slunce tedy byly i nastaveny doby splácení těchto úvěrů, aby stejný stát, 38 dnů před koncem roku 2009 těmto Investorům původně nastavené výkupní ceny snížil, což samozřejmě logicky způsobilo obavu Investorů z návratnosti vložených investic resp. ze schopnosti splácet bankovní úvěry. Byť tedy tyto okolnosti, které provázely nyní projednávané jednání nemohly mít vliv na posouzení samotných základů trestní odpovědnosti obžalovaných, je nutno k nim v rámci úvah o druhu trestů a jejich výměře přihlídnout.

199. K osobám obou obžalovaných bylo soudem zjištěno, že dosud nebyli soudně trestáni ani projednávání pro přestupek. Oběma obžalovaným tedy polehčuje jejich dosavadní beztrestnost. Na straně druhé nelze přehlédnout jak výši skutečně způsobené škody, která v případě obžalovaných více než 7x převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu, tak i výši škody, která měla být dále spáchán, s čímž souvisí i dlouhá doba páčání trestné činnosti. V rámci úvah o druhu trestů a jejich výměrách soud zvážil i výše zmíněné okolnosti provázející spáchání trestné činnosti a přehlédnout nelze ani fakt, že z fakticky způsobené škody byla podstatná část společností XXXXX zdroje vrácena.

200. Po zhodnocení všech okolností spáchané trestné činnosti, doby jejího páčání, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k osobám obžalovaných a možnostem jejich nápravy, dospěl soud k závěru, že právě s ohledem na osoby obžalovaných, na úhradu podstatné části způsobené škody a postačí na oba obžalované působit tresty odnětí svobody uloženými na samé spodní hranici zákonné trestní sazby ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku – tedy tresty odnětí svobody v trvání 5 roků. Dle názoru soudu bude uložení tohoto trestu v kombinaci s dalšími navazujícími tresty dostatečným prostředkem k nápravě obou obžalovaných.

201. Uložené tresty jsou svojí výměrou ze zákona nepodmíněnými a obžalovaní tak byli pro jejich výkon v souladu s ustanovením § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou.

202. Jak již bylo uvedeno v části týkající se právní kvalifikace, oba obžalovaní trestnou činností jednak již pro jiného získali majetkový prospěch a jednak se o získání dalšího majetkového prospěchu snažili, čímž jsou splněny podmínky ustanovení § 67 odst.1 trestního zákoníku. K majetkové situaci obžalovaných bylo z obsahu spisového materiálu zjištěno, že obžalovaný K. je OSVČ s průměrným čistým měsíčním příjmem v rozmezí od 40. do 50.000 Kč.

Obžalovaný K. je jednak finančním a správním ředitelem a dále jednatelem v obchodní společnosti s čistým měsíčním příjmem okolo 120.000 Kč.

203. S přihlédnutím k majetkovým poměrům obou obžalovaných jim pak soud uložil i peněžité tresty, a to v případě obžalovaného K. ve výměře 400 denních sazeb po 2.000 Kč a v případě obžalovaného K. ve výměře 500 denních sazeb po 3.000 Kč. Pro případ, že by obžalovaní uložené peněžité tresty ve stanovené lhůtě nevykonali, jim soud stanovil náhradní tresty odnětí svobody v trvání 1 roku v případě obžalovaného K. a 15 měsíců v případě obžalovaného K..

204. Trestnou činnost popsanou ve výroku rozsudku spáchali obžalovaní v souvislosti s výkonem funkce člena statutárního orgánu obchodní společnosti. Je tedy plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, neboť účelem tohoto trestu je zamezení toho, aby pachatel mohl vykonávat činnosti, k nimž se vyžaduje určitá morální, odborná způsobilost a které zneužil či využil ke spáchání trestného činu. Okolnostem případu a osobě obžalovaných pak plně odpovídá trvání tohoto trestu v délce 5 roků.

V. Ochranné opatření

205. Podle § 101 odst.2 písm.e) trestního zákoníku může soud uložit zabrání věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo která ji jinak nabyla.

206. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že společnost XXXXX zdroje byla trestnou činností obohacena o částku 35.787.641,32 Kč, takže je zcela v souladu se zákonem rozhodnout o zabrání této částky. Uvedená částka však již zřejmě byla v průběhu doby spotřebována, takže by v úvahu přicházel postup ve smyslu ustanovení § 102 trestního zákoníku, dle kterého jestliže ten, komu by mohla být zabráněna věc podle § 101 odst. 1 nebo 2, ji před rozhodnutím o zabrání zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, může mu soud uložit zabrání náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci.

207. V průběhu přípravného řízení byly zajištěny finanční prostředky společnosti XXXXX zdroje ve výši 21.622.880 Kč, přičemž ze zprávy společnosti XXXXX(sv.12 č.l. 3505) vyplývá, že ve prospěch bankovního účtu této společnosti byly dne 18.4.2017 společnost XXXXX zdroje poukázány finanční prostředky ve výši 33.962.856,05, které byly použity k úhradě rozdílu mezi nesprávně vyplaceným tarifem pro výrobu uvedenou do provozu v roce 2009 a tarifem pro výrobu uvedenou do provozu v roce 2010. Za daného stavu věci pak soud uložil společnosti XXXXX zdroje ochranné opatření v podobě zabrání náhradní hodnoty, kterou představuje rozdíl mezi způsobenou škodou a částkou, která byla poukázána na účet společnosti OTE a.s., tzn. částky 1.824.785,27 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 28.8. 2019

Mgr. Petr Jirsa v.r.

předseda senátu